پښتو شوي له اصلي عبراني ژبي نه په قلم د غلام جلاني لکلي

נביאים

كلام الله

نبوت

يشعيه نبي

په مطبع برتش او فارن
بيبل سوسيتي لندن او پيشاور

پښتو شوي له اصلي عبراني ژبي نه په قلم د غلام جلاني لکلي

נביאים

كلام الله

نبوت

يشعيه نبي

په مطبع برتش او فارن
بيبل سوسيټي لندن او پيشاور

ISAIAH, IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
LONDON.

1895.

دَ اشعیا نبي کتاب

اول باب

١ مکاشفه دَ اشعیا ځوي دَ اَموص چه ده په یهوداه او په اورشلیم
ولیده په ورځو دَ عزیاه او دَ یوتام او دَ آخز او دَ حزقیاه
بادشاهانو دَ یهوداه کښې

٢ اي آسمانو واورئ او اي زمکې غوږ ونیسه یهوه ویلي دي
ما هلکان وپالل او ومې نمانځل لیکن دوي زما نه سرکښه شوي دي
٣ غویي خپل خاوند پېژني او خر دَ خپل خاوند اخُر مګر بني اسرائیل
نه پېژني زما خلق نه پوهېږي ٤ هي هي خطاکار قوم په ګناه لېښلي امّت
دَ بدکارانو تخم دَ مفسدانو اولاد چه یهوه ئې پرېښو او دَ اسرائیل
قدّوس ئې سپک کړ او شا ئې ور وګرزوله

٥ تاسې به څه نور وهلې شئ چه زیاته سرکښي وکړئ ټول
سر رنځور او ټول زړه سُست دي ٦ دَ پښې له تلي نه تر سرپورې
په کښې صحت نشته بلکه پرهارونه او زخمونه او خوږېني داني چه
نه ښکېمندلي او نه تړلي او نه په تېلو پاسته کړې شوې دي
٧ زمکه ستاسې خرابه او کلي ستاسې په اور سوي او ستاسې
کروندې ستاسې دَ وړاندې بېګانه خوري دغه خرابه ده لکه نسکورول
دَ بېګانه ؤ ٨ دَ صیحون لور پاتې شوې ده لکه جونګړه دَ انګورو په باغ
کښې او لکه ځاله دَ خټکو په پټي کښې او لکه ګېرکړې شوې ښهر
٩ که چرې یهوه دَ لښکرو ځمونږ دپاره وړوکې بقیه پرېښې نه وې نو
مونږ به دَ سدوم په څېر او دَ عموراه په شان شوي وو ١٠ اي دَ
سدوم حاکمانو دَ یهوه کلام واورئ اي دَ عموراه خلقو ځمونږ دَ الله
تورات ته غوږ ونیسئ ١١ ستاسې په ډېرو ذبیحو ځما څه شي یهوه
وائي زه دَ مړونو له سېزونکو قربانو او دَ ځړو حناورو له وازګو

۱۲ موږ یم او دَ سخوندرو او دَ وریو او دَ بزو په وینو خوښ نه یم ۱۲ هرکله
چه تاسي خما دَ وړاندِ دَ ښکاره کیدلو دَپارَ راځئ نو ستاسي له
۱۳ لاسونو دا چا غوښتلي دِي چه خما غولي ودربئ ۱۳ زیاتي باطلي هدیي
مه راوړئ له لوبانو م نفرت دي دَ نوي میاشتي او دَ سبتونو او دَ
۱۴ مجلسونو دَ آوازونو زه دَ گناه او دَ اعتکاف زغم کولي نه شم ۱۴ زړه م
ستاسي له نویو میاشتو او ستاسي له عیدونو نفرت کوي دا په ما
۱۵ باندِ پیټي شه له پورته کولو ئي ستړي شوم ۱۵ هرکله چه تاسي
خپل لاسونه اوږده کوئ نو زه به خپلي سترګي در نه پټي کړم هو
هرکله چه تاسو نمونځ ډیروئ نو زه به وا نه ورم چه ستاسو لاسونه
۱۶ له وینو ډک دي ۱۶ خپل ځان پرې وینځئ پاک ئي کانړئ خپل بد کارونه
۱۷ خما دَ سترګو له وړاندِ لري کړئ ۱۷ بد عمل کول پرېږدئ نیکي کول زده
کړئ انصاف لټوئ دَ مظلومانو رهنمائي دَ یتیمانو انصاف کوئ دَ
کونډو حامي شئ
۱۸ ۱۸ راشئ که نه چه موږ خبله حجتونه وکړو یهوه وائي اګر که
ستاسي خطا وي دَ قرمزو په شیروي دَ واوري په شان به سپیني شي او
۱۹ که دَ ارغوان په شان سري وِي دَ وړیو په شان به شي ۱۹ که تاسي
۲۰ راضي او اوریدونکي شئ نو دَ زمکي ښیګړه به وخورئ ۲۰ لیکن که
تاسي انکار وکړئ او یاغیان شئ نو تاسي به په توري ونغرلي شئ
ځکه چه دَ یهوه خولی فرمایلي دِي
۲۱ ۲۱ هغه امانتداره آبادي څرنګه زانیه شوه هغه چه په انصاف
ډکَ وَه او صداقت په کښ شپه تیروله لیکن اوس خو خونیان دِي
۲۲ ۲۲ ستا سپین زرکوټه شول ستا شراب له اوبو سره ګډ شول
۲۳ ۲۳ ستا سرداران یاغیان او دَ غلو شریکان دِي هر یو په رشوت
مینه کوي او دَ پیشکښي طلب کوي دَ یتیمانو انصاف نه کوي او
دَ کونډو فریاد دوي ته نه رسي

۲۴ دي دَپارَ یهوه دَ لښکرو رب چه دَ اسرائیل قادر دَي فرمایي هو زه به له خپلو غلیمانو په آرام شم او له خپلو دښمنانو به بدله واخلم ۲۵ او زه به خپل لاس در اوږد کړم او ستا خیري به پاک کړم لکه په نوشادر او ټول ځج به دِ درنه بیل کړم ۲۶ او زه به ستا قاضیان دَ وړاندِ په شان وګرزوم او ستا مشیران به دَ اول په شان نو پس له دغه به ته دَ صداقت ښهر او امانتداره آبادي بللي شي ۲۷ صیحون به دَ عدالت په سبب فدیه مومي او توبه‌کاران به ئي په صداقت سره ۲۸ او هلاکت دَ ګناهکارانو او دَ خطاکارانو به یو رنګ وِي او دَ یهوه پرېښوونکي به فنا شِي ۲۹ ځکه چه دوي به له هغو بلوطو چه تاسو خوښ کړِي دِي خجل شِي او تاسو به له هغو باغونو چه تاسي پسند کړِي دِي شرمنده شئِ ۳۰ او تاسو به دَ هغو بلوط غوندِ شئِ چه پاڼړي ئي مړاوي وِي او دَ هغه باغ په شان چه اوبه نه لرِي ۳۱ او قوتناک به دَ سنړ په شان شِي او کارونَ به ئي بڅري او دواړه به سره وسوځي او هیڅوک به ئي سړ نه کاندِ ÷

دویم باب

۱ هغه خبري چه اشعیاه ځوي دَ اموص دَ یهودا او دَ اورشلیم په حق کښ ولیدي

۲ په آخرو ورځو کښ به داسي وشِي چه دَ یهوه دَ کور غر به دَ غرونو په سر ودراوه شِي او له غونډیو به اوچت کړِي شِي او ټول قومونه به ور بهیږِي ۳ او ډیر امّتونه به ور روان شِي او و به وایِي راشئِ موږ به دَ یهوه په غرهِ باندِ وخیږو او دَ یعقوب دَ الله کور ته تا چه دي موږ ته خپلي لاري راوښیي او موږ به دَده په لارو ځو ځکه چه تورلت به له صیحونَ او دَ یهوه کلام به له اورشلیم راووزي ۴ او دَ قومونو په مینځ کښ به عدالت وکړِي او په ډیرو امّتونو حکم به وکړِي او دوي به له خپلو تورو سسپارونه وټکوِي او له خپلو برچو لرونه

او یو قوم به په بل قوم توره نه پورته کوي او بیا به هیڅري جنګونه نه زده کوي

۵ ۵ اي دَ یعقوب کورَ راشه که نه چه مونږ دَ یهوه په نور کښې
۶ لاړ شُو ۶ تا خو خپل امت دَ یعقوب کور پرېښود ځکه چه دغه له مشرق
ډک دي او دَ فلسطیانو په دود فال‌بینان دي او دَ بیګانهٔ له ځامنو
۷ سره لاس وهي ۷ دَدوي زمکه له سرو زرو او دَ سپینو ډکه ده او
دَ خزانو ئې هیڅ انتها نشته او ملک ئې له اسونو ډک دي اودَ ګاډیو
۸ ئې هیڅ حد نشته ۸ او زمکه ئې له بتانو ډکه دَه او دَ خپلو لاسونو
۹ کار ته او دَ خپلو ګوتو کاریګرِي ته سجده کوي ۹ او وړوکي سړي ټیټیږي
۱۰ او غټ سړي ذلیل کیږي او ته دِ ونه بخښي ۱۰ ته په غره کښې ننوزه
او په خاورو کښې پټ شه دَ یهوه دَ دهشت له سببَ او دَده دَ
۱۱ لوي بزرګي له جهته ۱۱ دَ انسان دَ کبرجنې سترګي به ټیټي کړي شي
او دَ انسان مغروري به کوزه کړي شي او هغه ورځ به یهوه یواځي
۱۲ سربلند وِي ۱۲ ځکه چه دَ یهوه دَ لښکرو به یوه ورځ وِي په هر یوه
کبرجن او هسک کتونکي او په هر پورته کړي شوي او هغوي به کوز
۱۳ کړي شي ۱۳ او په ټولو نښترو دَ لبنان چه هسک او اوچت دي او
دَ بسن په ټولو بلوطونو باندِ ۱۴ او په ټولو اوچتو غرونو باندِ او په واړو
۱۵ لوړو باندِ ۱۵ او په هر یوه اوچت برج باندِ او په هر محکم دیوال
۱۶ باندِ ۱۶ او دَ ترسیس په ټولو جهازونو او په ټولو ښائسته‌ؤ صورتونو
باندِ او دَ انسان غرور به کوز کړي شي او دَ خلقو هسک کتل به ټیټ
۱۷ کړي شي ۱۷ او هغه ورځ به یهوه یواځي سربلند وِي او بتان چه دِي
۱۹ بالکلّ به زایل شي ۱۹ او دَ غرونو په غارو کښې او دَ زمکي په چاودو
کښې به ننوزي دَ یهوه له ویرې او دَده دَ بزرګي له دبدبې نه هرکله چه
۲۰ دي پورته شي چه مزکه ریزمریز کړي ۲۰ هغه ورځ به سړي خپل
دَ سپینو زرو او دَ سرو زرو بتان او صورتونه حه دَ ځپلي سجدې کولو

۲۱ دَ یارَ ئې جوړ کړې دِي دَ ړندو مږو او دَ ښاپیرکو دَ وړاند و غورزوي ۲۱ تا
چه دَ غونډو په غارونو او دَ کمرو په چاودو کښ ننوزي دَ یهوه له ویرې
او دده دَ بزرګۍ له دبدبې نه هرکله چه دي پورته شي تا چه زمکه ریز
۲۲ ریز کړي ۲۲ پس تاسي له انسانَ چه ساه ئې په سپږمو کښ ده لرې
شئ ځکه چه دَي په څه حساب دَي ❊

دریم باب

۱ آ ولې ګورئ یهوه رب دَ لښکرو به له اورشلیم او له یهودیې نه تکیه
۲ او امسا بوله تکیه دَ ډوډئ او بوله تکیه دَ اوبو به واخلي ۲ ښاغلي او
۳ جنګیالي سړي او قاضي او نبي او تعبیر کوونکي او زوړ ۳ دَ پنځوس سردار
او معتبر او صلحکار او په کاریګرۍ کښ ماهر او په یارو ګرۍ کښ پوهان
۴ ۴ او زه به هلکان په هغو سرداران کړم او ماشوم هلکان به حکم بر
۵ کوي ۵ او خلق به یو په بل ظلم کوي او هریو به په خپل همسایه تعدي
کوي او ځوانان به په زړو او کم اصل به په عزتمندو پورې توقې کوي -
۶ ۶ او که کوم سړي دَ خپل پلار له کورَ دَ خپل ورور لمن ونیسي ورته
وواېي چه ته خو جامې لرې راشه ځمونږ حاکم شه او دا خانه خراب به
۷ هم ستا تر لاس لاندې وي ۷ هغه به ناري وکړي په دغي ورځې کښ
به وواېي چه زه به تاسي ته شفا رسونکي نه شم ځکه چه ځما په کور کښ
۸ نه ډوډئ شته نه جامه تاسو م دَ خلقو مه حاکم کوئ ۸ ځکه چه
اورشلیم و لړزیده او یهودا ونړیده ځکه چه دَ دوي ژبه او عملونه له
۹ خداوندَ مخالف دي او دَده دَ بزرګۍ سترګي ئې غضبناکي کړي ۹ دَ دوي دَ
مخ رنګ به دوي ګواهي لي او خپل ګناهونه دَ سدوم په دود ظاهروي
او نه ئې پټوي هَي هَي دَ دوي په ځانو باندِ ځکه چه دوي دَ خپل ځان
۱۰ دَ یارَ بدي کړې دَه ۱۰ صادق ته ووایئ خیر دِ وِي ځکه چه دي به دَ خپلو
۱۱ کارونو میوه خوري ۱۱ هَي هَي په شریر شر به وِي ځکه چه دده دَ لاسونو
۱۲ ګټه به په ده وکړي شي ۱۲ ځما امّت چه دي هلکان ظلم پرې کوي او

ښځي به حکم پرې چلوِي اي څما امّتَ تاسي خپل مرشدان بدراه کوِي
۱۳ او ستاسي دَ تلني لارې نغري ۱۳ یهوه ولاړ دي چه مقدمه پېښه
کړِي او دَ خلقو عدالت کولو ته ولاړ دي یهوه به دَ خپل اشت دَ غټانو
او دَ سردارانو سره عدالت کولو ته ننوزِي
۱۴ ۱۴ تاسي هغه یئِ چه تاکستان موخوړلي دي او دَ عاجزانو لوټونه
۱۵ ستاسي په کورونو کښ وِي ۱۵ ستاسي څه شوِي دِي چه څما بندګان
پایمال کوئِ او دَ غریبانو څانونه میده کوئِ یهوه رب دَ لښکرو وایي
۱۶ ۱۶ او یهوه بیا وایي دَپارَ دَدي چه دَ صیحون لوڼې کبرجني او په
۱۷ اوږدو کړیو غاړو او په غمزوناکو سترګو درومي ۱۷ او په خپل رفتار کښ
۱۸ دَ ناز یون کوِي او په خپلو پښو کښ کونګرې شرنګوِي څي ۱۸ دي دَپارَ به
یهوه دَ صیحون دَ لوڼو ګکرئِ پکي کړِي او یهوه به يې ستر عورت بربنډ کړِي
هغه ورځ به یهوه دَ هغو دوښیو ښایست او کوڅي او تکمي لرې کړِي
۱۹ ۲۰ ۱۹ او ډیډې او کنګر او برقې ۲۰ او سربندونه او زنځیرونه او کمربندونه
۲۱ ۲۲ او عطردانونه او تعویزونه ۲۱ او کوتي او دَ پوزې نتکئِ ۲۲ او دَ زربفتو
۲۳ پوښاکونه او شالونه او کبځئِ ۲۳ او آئیني او قمیصونه او پکړئِ او سالوګان
۲۴ ۲۴ او داسي به وشِي چه دَ خوشبوئِ په بدل کښ به ګند وِي او دَ
کمربند په څاي به شیرئِ او دَ اوربل په بدل به پکوالي او دَ انګرئِ
په څاي به دَ شیرئِ کمربند وِي او دَ حسن په څاي به سوي داغ وِي
۲۵ ۲۵ ستا سړِي به په تورو پرېوزي او ستا پهلوانان به په جنګ کښ -
۲۶ ۲۶ دَ هغه دروازي به ژړا او وِیر کوِي او دغه خواره په خاورو کښ به کښېني +

څلورم باب

۱ ۱ هغه ورځ به اوه ښځي یو سړِي ونیسي ورته و به وایي چه مونږ به
خپله دوډئِ خورو او خپلي جامي به آغوندو تش چه ستا نوم په مونږ
وبللي شِي چه پیغور مو لرې کړِي
۲ ۲ په هغه ورځ به دَ یهوه غوړکه زینت او جلال وِي او دَ زمکي

٣ سیوه به دَ بني اسرائیل دَ خلاصو شویو دَپارَ فخر او جمال وِي ٣ او داسي
به وشِي هغه چه په صیحون کښ پرېښودلي شوي دِي او په اورشلیم
کښ پاتي شوي دِي قدّوس به بللي شِي بلکه هر یو چه دَ اورشلیم
٤ په ژوندیو کښ ولیکلي شي ٤ هغه وقت چه خداوند دَ صیحون دَ لوڼو
کندګي پرېونځي او دَ اورشلیم وینې پاکي کړي د ده په مینځ کښ په روح
٥ دَ عدالت او په روح دَ سوزني ٥ نو به یهوه بیا دَ صیحون دَ غره په
هر یو مکان باندِ او دده په پاکو مجلسو باندِ ورځي ته یوه اوریځ او یو
لوګي او شپي ته به یوه دَ بلېدونکي اور شعله پیدا کړي ځکه چه په هغه
٦ ټول جلال به پناه وِي ٦ او په هغه ورځ به له ګرمي نه دَ سیوري
دَپارَ خاله وِي او دَ سیلاب او دَ باران دَپارَ به پناه ګاه او پرده وِي*

پنځم باب

١ آ اوس به زه دَ خپلي محبوبي دَپارَ دَ خپلي محبوبي یو غزل ددي دَ انګورو
دَ باغ په باب کښ ووایم که نه ځما دَ محبوبي دَ انګورو باغ په خړبي غونډئ
٢ باندِ وه ٢ او دي هغه وکنود او کاڼي ئي تر ویستل او کشمشي تاکونه
ئي په کښ ولګول او په مینځ کښ ئي برج جوړ کړ او یو حوض ئي هم
په کښ وتراشه او ور ته کتل ئي چه انګور به کښ ولګېږي لیکن په
٣ هغه کښ لیوني انګور و ټوکیدل ٣ اوس اي دَ اورشلیم اوسیدونکیو
او دَ یهوداه سړیو تاسو ځما او ځما دَ انګورو دَ باغ په مینځ کښ انصاف
٤ وکړئ که نه ٤ چه ما دَ خپلو انګورو دَ باغ دَپارَ څه زیاتولي شول چه
ما په کښ و نه کړل او اوس چه ما ور ته انتظار کاوه چه انګور به
٥ وکړي نو ولي ئي دا لیوني انګور راوړل ٥ نو اوس به زه تاسي وپوهوم
که نه چه زه به بي په خپل تاکستان وکړم ځ هغه کېږ به وکاږم او
هغه به دَ څړیدلو دَپارَ شِي دَ هغه ویاړه به و نړوم او هغه به دَ
٦ پایمالي دَپارَ شِي ٦ او زه به ئي خرابه کړم چه نه په قلم کېږي او نه به
کنودلي شِي نو به کروندي او اغزي ټوکېږي او زه به هم اوریځي ته حکم

٧ وکړم چه باران نه پرې واوروي ٧ نو دَ يهوه دَ لښکرو دَ انګورو باغ چه
دي دَ اسرائيل کور دي او دَ يهودا سړي دَ هغه نازک بوټي دي هغه
انصاف ته انتظار وکړ ليکن ګوره ظلم دي هغه صداقت ته ليکن
ګوره چيغه

٨ ٨ هي هي په هغو باندې چه کور له کور سره پيوست کوي او پټي
له پټي سره نزدې کوي تر هغه پورې چه ځاي پاتي نه شي او تاسي
٩ پرېښودلي شئ چه دَ زمکي په منځ يواځي اوسئ ٩ يهوه دَ لښکرو زما په
غوږو کښ وويل چه په رښتيا سره به ډېر کورونه وران شي لوي او
١٠ ښائسته به بې اوسېدونکو شي ١٠ چه له لسو قلبو تاکستان به تش يو
من شراب حاصل شي او له لس منَ تخمَ به هله يو من غله

١١ ١١ هي هي په وختي پورته کېدونکو دَ صباح چه په نشه پسي
١٢ روان شي او دَ شپي په روڼونکيو چه شراب ئې وسوزوي ١٢ او دَ هغو
په جشن کښ ستار او رباب او طنبل او شپېلۍ او شراب دي مګر
هغوي دَ يهوه کار ته نه ګوري او دده دَ لاسو په کاريګري نظر نه کوي
١٣ ١٣ دي دپارَ زما امّت بنديوان ځي چه پوه نه لري او اشراف ئې په لوږه
١٤ مري او عام ئې له تندي وچيږي ١٤ پس دوزخ خپل ستوني ارتوي او
خپله خوله بيحده وازوي او په دغه کښ دَ هغو دبدبه او عام او غوغا
١٥ وهونکي ننوځي او هر يو چه په کښ ښادي کونکي دَی کوز شي ١٥ او وړوکي
سړي ټيټ کېږي او غټ سړي کوز کېږي او دَ مغرورانو سترګي ښکته
١٦ کېږي ١٦ او يهوه دَ لښکرو په عدالت کښ سربلند کېږي او دَ قدوس الله
١٧ تقديس په صداقت سره کېږي ١٧ نو وري به داسي څري لکه په خپلي
چراګاه کښ او دَ غټانو خرابه به بيګانه خوري

١٨ ١٨ هي هي په راکاږونکو دَ بدي په طناؤنو دَ بطلان او خطا
١٩ لکه په رسيو ګاډيو ١٩ په هغو چه وائي چه دي دِ تلوار وکړي او زر
دِ خپل کار وکړي چه موږ وينو او دَ اسرائيل دَ قدوس مصلحت دِ

را نژدي شي او را دِ شي تا چه وئي پیژنو

۲۰ هَي هَي په هغو باندِ چه بدئ ته نیکي او نیکي ته بدئ وایي او نور تیاره او تیاره نور گرزوي او تارخه خواږه او خواږه تارخه گرزوي ۲۰

۲۱ هَي هَي په هغو باندِ چه په خپلو سترگو خپل ځان دانا او په خپل فهم کښ ئي دَ تمیز خاوند گنړي ۲۱

۲۲ هَي هَي دَ شرابو دَ څښلو په بهادرانو او دَ تشي دَ گډولو دَ پهلوانانو ۲۳ چه دَ رشوت دَپارَ شریران صادقوي او له صادقانو دَدوي صدق شوکوي ۲۴ نو لکه چه دَ اور لنبه پروړه خوري او لکه وچ واښه له لنبي پریوزي هم هسي به دَدوی بېخ وروست شي او غوټئ به ئي دَ گرد په دود والوزي ځکه چه دوي تورات دَ یهوه دَ لښکرو ناځیز او دَ اسرائیل دَ قدّوس کلام ئي سپک وگانړه ۲۲ ۲۳ ۲۴

۲۵ دي دَپارَ دَ یهوه قهر په امّت خپل بل شه او ده په هغه باندِ خپل لاس اوږد کړ او هغه ئي داسي وواهه چه غرونه ولړزیدل او دَ هغه جثي داسي شوي لکه دَ کوڅو گندگي او سره له دي ټولو دَده غضب ونه گرزیده بلکه لا تر اوسَ پوري ئي لاس اوږد دَي - ۲۵

او دي به دَ قومونو دَپارَه لري یو نشان پورته کړي او دوي ته به دَ زمکي له آخرَ شپیلکيَ ووهي او گوره دوي به زر په دو ورشي ۲۷ په هغو کښ به نه څوک ستومانه نه ښوئیدونکي وِي او نه به پرناکیږي او نه اوده کیږي او نه به ئي کمربند خلاصیږي او نه به ئي دَ پڼړو تسمي پرېکیږي ۲۸ هغوي چه غشي ئي تیره دِي او ټولي لیندي ئي ځکیدلي دِي دَ هغو دَ آسونو سمونه به دَ بګرئ په شان گنړلي شي او څرخونه به ئي دَ بربوکیو په شان ۲۹ غرمبا به ئي دَ زمري دَ غرمبا په طور وِي هو هغوي به دَ ځوانانو زمریو غوندِ غرا او غریږ کوِي او ښکار به نیسي او بې دریغه به ئي وړي او هیڅوک به ئي خلاصونکي نه وِي ۳۰ او هغه ورځ به دوي داسي وغریږي لکه دَ قعر دریاب غریدل او که زمکي ته ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰

وکتلی شي نو کوره تياره او تنکي ده او نور دَ هغه په اوريځو کښ تاريک شه

شپږم باب

١ آ هغه کال چه عزياه بادشاه مړ شه نو مِ خداوند په يوي لويي لوړي باندِ او په اوچت تخت ناست وليد او دَ جامو لمني ئي هيکل ډک کړه
٢ ٢ او سرافيم پرِ دَپاسَ ولاړ وو او دَ هر يوه شپږ شپږ وزر وو او په دوو به ئي خپل مخ پټ کاوه او په دوو به ئي خپلي پښي پټولي او په
٣ دوو به الوتلي ٣ او دغه به هغه بل ته ناري وهلي ويل به ئي قدوس
٤ قدوس قدوس يهوه دَ لښکرو ټوله زمکه ددۀ له جلالَ ډکه ده ٤ او دَ ناري وهونکي له آوازه بنيادونه دَ آستانو وخوځيدل او کور له لوګي
٥ ډک شه ٥ نو ما وويل هَي هَي په ما باندِ زه خو برباد شوم ځکه چه زه دَ ناپاکو شونډو سړيو او دَ ناپاک شونډي امّت په مينځ کښ اوسيدونکي يم ځکه چه ځما سترګو بادشاه يهوه دَ لښکرو وليد
٦ ٦ نو يو دَ سرافيمو نه راوالوت او په لاس کښ ئي سکروټه چه له
٧ منځ ني په نوښي راخستي وه ٧ او چه ځما خوله ني مسه کړه وئي ويل ګوره دي ستا شونډي مسه کړي نو ستا ګناه دفعه شوه او ستا دَ
٨ خطا کفاره شوه ٨ او د يهوه آواز مِ واوريده چه ويل ئي زه څوک واستوم
٩ او ځمونږ دَپارَ به څوک لاړ شي نو ما وويل ما ګوره وا مِ ستوه ٩ نو هغه وويل لاړ شه او دي امّت ته ووايه چه تاسي په اوريدلو اوريِ
١٠ او مه پرِ پوهيږئِ او په کتلو ګورئِ او مه ئي پيژنئِ ١٠ نو ته ددي امّت زړه څورب کړه او غوږونه ئي درانه کړه او سترګي ئي بندي کړه هسي نه چه په خپلو سترګو ووينئ په خپلو غوږونو واوري او په
١١ خپلو زړونو کښ ويوهيږي او راوګرزي او شفا مومي ١١ نو ما وويل اي خداوندَ تر کومه پوري وئي ويل تر دي چه ښهرونه خرابي او بي
١٢ اوسيدونکي شي او کورونه بي سړو شي او زمکه بودي بيدياشي ١٢ او
١٣ يهوه آدميان لري کړي او دَ زمکي په مينځ کښ خرابي ډيره شي ١٣ او

که په هغه کښې لسمه پاتې شي نو هغه به هم را وګرزي او وبه خوړلې
شي دَ هغه بطم او بلوط په شان به وِي چه که پرېکړي شي نو هم
يوه تنه يُې پاتې شي او تنه به يُې مقدّس تخم شي ٭

اوم باب

۱ آ او دَ يهوداه بادشاه دَ آخز ځوي دَ يوتام ځوي دَ عزياه په ورځوکښې
داسي وشول چه دَ ارام بادشاه رضين له فقح ځوي دَ رمليا بادشاه دَ
اسرائيل سره په اورشليم باندِ دَ جنګ دَپارَ وخوت او نه وتوانيده چه
۲ ورسره وجنګيږي ۲ نو دَ داؤد کور ته خبر ورکړي شه او ورته وويلي
شول چه ارام په افرائيم کښې کېږ شه نو دَ بادشاه زړه او دَ ده دَ امّت
زړونه داسي ورپيدل لکه چه دَ ځنګل ونې دَ باد له مخ نه رپيږي

۳ ۳ نو يهوه اشعياه ته وويل چه ته او ستا ځوي شارياشوب
دَ آخز دَ ملاقات دَپارَ دَپاس تالاؤ دَ والي په سر دَ دوبيانو دَ پټي
لاري ته ورووزيُ او ورته ووايه خبردار او په قرار شه مه ويريږه
او دَ دغو لوګي کونکو شونتيو له لکيو نه دَ رضين او دَ آرام او دَ رمليا
۵ دَ ځوي دَ غضب له ګرمي نه دِ ستا زړه ضعيف نه شي ۵ په دي سبب
چه ارام ستا په خلاف دَ شر مصلحت کړي دَي افرائيم او دَ رمليا له
۶ ځوي سره وايي ۶ مونږ به په يهودا باندِ وخيژو او وبه يُې ربړوو او دَ
ځان دَپارَ به رخنه په کښې وکړو او دَ طابئيل ځوي به دَ هغه په مينځ
۷ کښې بادشاه ودرووُ ۷ خداوند يهوه داسي وايي چه هغه به ونه دريږي
او نه به وِي

۸ ۸ ځکه دَ آرام سر دمشق او دمشق سر رضين او دَ پنځو شپيتو
۹ کالو په مُدې کښې به افرائيم داسي مات شي چه امّت به نه وِي ۹ دَ
افرائيم سر سمرون دي او دَ سمرون سر دَ رمليا ځوي که تاسي ايمان
را نه وړيُ نو په امان به نه شيُ

۱۰،۱۱ ۱۰ او يهوه آخز ته کلام وکړ و يُې ويل ۱۱ چه له يهوه الله نه دَ

خان دَپارَ څه نخښه وغواړه یا خپله غوښتنه په ژورو کښی یا په اوچته
۱۲ کښی وکړه ۱۲ لیکن آخز وویل چه زه یې نه غواړم او یهوه به و نه آزمایم
۱۳ ۱۳ او و یې ویل اې د داؤد کوره واورئ دَ سړي سترړول تاسو ته لږ
څه بنکاریږي څه ؟ چه سړي سترړي کوئ ترڅو چه خما الله هم ستړي
۱۴ کړئ ۱۴ او دي دَپارَ به خداوند په خپله تاسي ته یوه نخښه درکړي کوري
پیغله به حامله شي او څوی به وزیږوي او دَ هغه نوم به عمانوئیل بولي
۱۵ ۱۵ هغه به کوچ او کبینهٔ خوري تر هغه پوري چه بد ترک کول او نیکي
۱۶ اختیارول و پیژني ۱۶ لیکن له هغه وړاندې چه دا هلک دَ بدو ترک کول
او دَ نیکي اختیارول و پیژني هغه زمکه چه ته یې له دواړو بادشاهانو
۱۷ په آزار یې ورانه به شي ۱۷ یهوه به په تا او ستا په امّت او ستا دَ
پلار په کور داسي ورځ راولي چه له هغي ورځي چه افرائیم له یهوداه
بیل شه تر نن پوري یې هیچري راوستلي نه ده
۱۸ ۱۸ او هغه ورځ به داسي وشي چه یهوه به دَ رودنیل له پوري
غاړي نه مچانو ته او دَ اسور په زمکه کښی بمبرانو ته شپیلکي وکړي
۱۹ ۱۹ او هغه ټول به راشي او په خرابو خورو کښی او دَ کمرو په چاودو کښی
او په ټولو اغزو کښی او په ټولو څراګاهو پنډیږي
۲۰ ۲۰ هغه ورځ خداوند په کرایه کړي چړي دَ دریاب په پوري خوا
دَ آسور دَ بادشاه سر وینښته او دَ پښو وڅرېي او دیره به یې هم صفا کړي
۲۱ ۲۱ او هغه ورځ به داسي وشي چه څوک سړي په یوه غوا او دوې
۲۲ کډې و ساتي ۲۲ او داسي به وشي چه هغوي به دَ پیو له کثرتَ کوچ خوري
دي دَپارَ هر یو چه په زمکه کښی خلاص پاتي شي کوچ او کبینه به خوري
۲۳ ۲۳ او هغه ورځ به داسي وشي په هر ځاي کښی چه یو زر تاکونه
۲۴ وي چه زر روپئ ارزي هلته به کروندې او اغزي وي ۲۴ هلته کښی
به له غشو او لندو سره راشي چه ټوله زمکه به کروندې او اغزي
۲۵ وي ۲۵ هغه ټول غرونه چه په کهئ کنودل کیږي ته به دَ کروندو

او اغزو له ويري ور نه ښي نو به هغه دَ غواياٺو دَ تللو او دَ کډو دَ پايمالولو دَپارَ ښي ❊

اتم باب

۱ آ او يهُوَه ما ته وُوِ چه ته دَ ځان دَپارَ لويه تخته واخله او دَ
۲ سړي په قلم پرِ وليکه چه دَ مهيرشالال حاش بز دَپارَ ۲ او زه به
دَ ځان دَپارَ امانت‌دار شاهدان کړم (يعني) عورياه کوهن او ذکرياه ځوي
۳ دَ يبرکياه ۳ نو زه نبيّي ته ورنزدي شوم او هغه حامله شوه او زوي
ئي وزيږاوه او يهوه ما ته وويل چه دَ دغه نوم مهيرشالال حاش بز
۴ وبوله ۴ څکه چه وړاندِ له هغه چه دغه هلک اي څما پلارَ څما موري
په بللو پوه ښي دَ دمشق مال او دَ سمروڼ لوټ به دَ اسور دَ بادشاه
دَ وړاندِ ورورِي ښي
۵ ۶ ۵ بيا يهُوَه راته وُوِ دي دَپارَ چه دي امّت دَ شلوَاح اوبه چه
ورو ورو بهيږي سپکي کړي او په رضين او دَ رمليا په ځوي خوښ شوِل
۷ دي دَپارَ کوره چه خداوند به په دوي باندِ دَ لوي او دَ فراوان درياب
اوبه دَ اسور بادشاه او دَ هغه ټوله دبدبه را وخيژوِي او هغه به له ټولو
۸ نالو دَ دويو پاس وخيژي او به ټولو غاړو خپلو به تير ښي ۸ او يهوداه ته
به ورټوپ کړي او و به بهيږي او ترغاړي به ورسيږي او دَ هغه دَ پرونو
غوړيدل ستا دَ زمکي ټول سور عمّانوئيلَ ډک کړي
۹ ۹ اي امّتونو غوړيږ وکړئ او مات به شئِ اي دَ ټولو هوادونو دَ زمکي
غوږ ونيسئِ او خپلي ملا وتړئِ او مات به شئِ خپلي ملا وتړئِ او مات
۱۰ به شئِ ۱۰ به مصلحت سره مصلحت وکړئِ ليکن باطل به کړي ښي به خبرو
۱۱ سره خبري وکړئِ مګر تم به نه ښي څکه چه الله له مونږ سره دي ۱۱ دي
دَپارَ يهوه ما ته په سخت لاس داسي وويل او تنبيه ئي کړم چه ددي امّت
۱۲ په لارِ دِ لاړ نه شم و ئي ويل ۱۲ چه ته هر هغه څه ته چه دا خلق فتنه
وايي فتنه مه ورته وايه او دَ هغه له ويري ويره مه کوه او مه ترسيږه

۱۳ ۱۳ دَیهوه دَ لښکرو تقدیس وکړئ هم هغه دِ ستاسو ویره او ستاسو ترس وِي

۱۴ ۱۴ هغه به یو مقدّس وِي او دَ اسرائیل دَ دواړو کورونو دپاره به دَ سنګر کاڼي او دَ ښوئیدلو کمر وِي او دَ اورشلیم دَ اوسیدونکو دپاره

۱۵ به دام او جال ۱۵ دیر به په هغه ونښوئیږي او و به پرزي مات به

۱۶ شي او و به نښښلي او و به نیولي شي ۱۶ شاهدي نامه بنده کړه ځما په

۱۷ شاګردانو کښ په توریت مهر ولګوه ۱۷ زه به هم دَ یهوه لار ګورم چه او س

۱۸ دَ یعقوب له کهره خپل مخ پټوي زه به دَده انتظار کوم ۱۸ ګوره زه او هغه هلکان چه یهوه ما ته راکــــــــړي دِي دَ یهوه دَ لښکرو له لوري نه چه دَ صیهون په غره کښ ساکن دي دَ بني اسرائیلو په میـنځ کښ دَ نخښو او دَ عجائبو دپار یو

۱۹ ۱۹ او هرکله چه دوي در ته ووایي چه تاسو دَ دیوانو دَ یارانو او دَ منتریانو چه چغکي بړبړي کوي تلاش وکړئ چه ګنړه خلق دِ له خپل الله طلب

۲۰ و نه کړي څه ؟ ایا مړو ته دِ دَ ژوندیو دپار سوال وکړي شي څه ؟ ۲۰ او شاهدئ نامي ته او توریت ته که دوي دَدي قول په شان و نه وایي

۲۱ نو دَدوي دپار سحر نشته ۲۱ پس دوي به په هغه کښ تنګدست او وږي تیریږي او داسي به وشي هرکله چه دوي وږي شي نو له خپل ځانَ به بیزار شي او په خپل بادشاه او په خپل الله به لعنت کوي او پورته به مخ کړي او زمکي ته نظر وکړي او ګوري سختي او تاریکي عذاب دَ تنګسي او ګنړي تاریکي ته به و شړلي شي ٭

نهم باب

۱ ۱ لیکن دَ هغي دپار چه په تنګي وَه تیاره به نه وِي لکه چه ده په وړاندني زمانې کښ دَ زابلون او دَ نفتالي زمکه سپکه کړه لیکن په آخره کښ به دَ دریاب لار دَ اردن پوري غاړه جلیل دَ قومونو جلال دار

۲ کړي دي ۲ هغه خلق چه په تیاري کښ تلونکي دِي عظیم نور ئي

ولید او په هغو باندِ چه دَ مرګ دَ سورِي په زمکه کښ کښیناستونکي دِيِ
نور وځلیده ۳ تا قوم ډیر کړ او تا دَ هغه دَپارَ خوښِي لویه کړه هغوي ۳
ستا دَ وړاندِ داسي خوښیږي لکه خوښي په لوکښ او لکه چه دَ لوټ په
ویشلو کښ سړي خوښیږي ۴ ځکه چه تا دَ هغه دَ پیټي ژغ او دَ هغه دَ ۴
اوږي همسا او دَ هغه دَ نیونکي سوټي داسي مات کړ لکه دَ مدیان
په ورځي ۵ ځکه چه ټولي وسلي دَ وسلي دارو په غوغا کښ او ټول په وینو ۵
لړلي څادر به دَ سولو دَپارَ دَ اور بالن شي ۶ ځکه چه ځمونږ دَپارَ یو هلک ۶
وزیږیدلې شه او مونږ ته یو ځوي راکړي شه او سلطاني به دَ هغه په اوږو
باندِ وِي او په دي نوم به بللي شي ۷ عجیبه: مشیر: قادر الله ۷
پلار ابدي: د سلامتي سردار دَده دَ
سلطاني دَ زیاتیدلو او دَ سلامتي به هیڅ انتها نه وِي دَ داؤد په کرسي
او په بادشاهي باندِ تاچه هغه په حق او په صداقت سره له اوس تر
ابدَ پوري ټینګ او مضبوط کړي دَ لښکرو دَ خداوند غیرت به دا وکړي

۸ پروردګار په یعقوب کښ یوه خبره واستوله په اسرائیل کښ ۸
وشوه ۹ نو ټول امت که افرائیم که اوسیدونکي دَ سمرون دي وبه پوهیږي ۹
هغوي چه په کبرجني او په لوئي دَ زړه وائي ۱۰ چه خښتي پریوتلي نو مونږ به ۱۰
په تراشلو کاڼو آبادي وکړو دَ انځیري ونه پریکړي شوه مونږ به دَ هغي
په ځاي نښتر ولګوو ۱۱ نو خداوند به دَ رضین مدعیان پر وځیژوي او ۱۱
دښمنان به ئي ولمسوي

۱۲ ارامیان له وړاندِ او فلسطینان له وروستو نو اسرائیل به ۱۲
په ټولي خولي سره وخوري سره ددي ټولو غضب ئده ونه ګرځیده بلکه لا
تر اوس لاس ئده اوږد دي

۱۳ او امت خپل وهونکي ته ونه ګرځیده او دَ لښکرو دَ خداوند ۱۳
طلب ئي ونه کړ ۱۴ نو خداوند به له اسرائیل نه سر او لکۍ کجوره او ۱۴
دَ ورمه په یوي ورځي پریکړي ۱۵ هغه چه زوړ او معتبر ئي سر دي او ۱۵

۱۶ هغه نبي چه په دروغ تعلیم ورکوي هغه ئې لکئ دي ۱۶ او پیران دَدي
۱۷ امت گمراه کونکي شول او مریدان ئې ونغریدلي شول ۱۷ دَدي دَپاره به
مالک په خپلو ځوانانو خوشحال نه شي او دَ هغه په یتیمانو او په کونډو
به رحم و نه کړي ځکه چه هر یو له هغو نه منافق او شریر دي او
ټولي خولي په احمقي سره خبري کونکي دي سره دَدي ټولو غضب دَده
۱۸ و نه گرزیده بلکه لا تر اوسَ پوري لاس دَده اوږد دي ۱۸ ځکه چه
بدکاري به وسیزلي شي لکه چه اور اغزي او کروندي خوري او جنگئ
۱۹ دَ ځنګل به لمبه شي او هغه به دَ لوگي ستنیه پاس ونغاړي ۱۹ دَ
لښکرو دَ خداوند په قهر به زمکه وسیزله شي او امت به دَ خس په
۲۰ شان اور لره شي او سړي به په خپل ورور شفقت و نه کړي ۲۰ په ښي
لاس به نغري او وږي به وي او په کینړ لاس به خوري او نه به ډکیږي
۲۱ هر یو به دَ خپل بازو غوښي خوري ۲۱ منسّي دَ افرائیم او افرائیم دَ
منسّي او دوي دواړه به سره په یهودا سره دَدي ټولو غضب دَده
را و نه گرزیده بلکه لا اوسَ پوري لاس دَده اوږد دي *

لسم باب

۱ آ هَي هغو لره چه دَ بطلان په حکم سره حکم کوي او هغو لیکونکو
۲ لره چه ظلم روبکار کوي ۲ تا چه ضعیفان له عدالت نه نا امید کړي او
۳ ځما دَ امّت دَ محتاجانو حق رانیسي ۳ چه کونډي ئې لوټ شي او یتیمان
وشوکوي او تاسي به دَ آخرت په ورځ څه کوئ هرکله چه هلاکت له لري
نه راشي دَ مددکاري دَپارَ به چا ته وتښتئ او خپله دبدبه به چرته
۴ پریږدئ ۴ یا خو به دَ بندیانو په مینځ کښي ټیټ کښېني یا خو به تر وژلیو
لاندي پراته وي سره ددي ټولو غضب دده و نه گرزیده بلکه لا تر اوسَ
پوري لاس دده اوږد دي
۵ ۵ هَي اشورَ ځما دَ غضب سوټي او هغه همسا چه دَدوي په
۶ لاس کښي ده دغه ځما قهر دَي ۶ په منافق امّت به ئې واستوم او ځما

دَ قهر په قوم به وله حکم ورکړم چه په لوټ سره ئې لوټ وکړي او په
٧ شوک سره ئې وشوکوِي او دَ کوڅو دَ ختو په شان ئې پایمال کړِي ٧ لیکن
هغه داسي فکر نه کوِي او دَ هغه زړه داسي نه گنڼِي بلکه دَ هغه
په زړه کښِ دِي چه بیدیائِي کړِي او اتّونه چه لږ نه دِي و سکنړِي
٨ ٨ لیکن هغه وائِي چه څما سرداران ټول بادشاهان نه دِي څه؟ ٩ یا
کلنو دَ کرکمیش په شان نه دِي څه؟ او حمات دَ ارفاد په څیر نه دي څه؟
١٠ او سمرون دَ دمشق په طور نه دي څه؟ ١٠ لکه چه څما لاس دَ بتانو
بادشاهتونو بیامندل او دَ هغي تراشلو صورتونو ته ورسیدل چه دغه
١١ له هغو نه چه دَ اورشلیم او دَ سامرِي وُو لوړ وُو ١١ نو لکه چه ما په
سامرِي او دَدي په بتانو وکړل هسي به په اورشلیم او دَدي په صورتونو
١٢ و نه کړم څه؟ ١٢ نو داسي به وشِي هرکله چه خداوند ټول کار خپل دَ
صیون په غره او په اورشلیم وکړِي نو زه به دَ اشور دَ بادشاه دَ زړه
١٣ دَ کبرجني دَ میوي او دَده دَ سترګو دَ بلندِي دَ فخر سزا ورکړم ١٣ ځکه
چه ده ویلِي دِي چه ما دَ خپل لاس په قدرت او په خپل حکمت وکړل
ځکه چه زه پوهان یم او ما دَ خلقو سرحدونه یو وړل او دَدوي ذخیري
١٤ یِې ولوټلي او دَ بناغلِي په شان مِ بادشاهان پرِیستل ١٤ څما لاس دولت
دَ قومونو ته دَ ځالي په شان ورسیده او لکه چه خوري وري هاګۍ جمع
کړِي شِي هسي مِ ټوله زمکه جمع کړه او هیڅ یو وزر رپونکي او خوله
١٥ پرانتونکي او چمیدونکي نه وه ١٥ گنړه تبر به په هغه چه په ده پرېکول
کوِي فخر کوِي او یا به اره په حپل ځکونکي کبرجني وکړِي څه لکه چه
سوټي ذ دغه پورته کونکي خوزوِي او لکه چه همسا هغه لره چه لرګي
نه دي پورته کوِي

١٦ ١٦ دي دَپارَ به خاوند رب دَ لښکرو دُ هغه په څاربو سرو
ډنګروالي واستوِي او دَ هغه تر دبدبي دَ لاندي به لمبه بلیږِي لکه لمبه
١٧ دَ اور ١٧ او نور دَ اسرائیل به اور شِي او قدّوس دَ اسرائیل به لمبه

نو په یوې ورځې به دَ هغه کوندېږې او اغزي و سیزي او و به ئې خوري
۱۸ او دَ هغه دَ ځنګل او دَ بریالي پټي دبدبه به ځان او جسه فنا
کړي نو به داسې شي لکه چه بیرغدار پریوزي ۱۹ او باقي ونې دَ ځنګل
دَ هغه به دومره لږ وي چه یو هلک به ئې ولیکي

۲۰ او په دغې ورځې کښ به داسې وشي چه باقیه دَ اسرائیل
او بچ شوي دَ کور دَ یعقوب بیا په خپل وهونکي توکّل و نه کړي بلکه په
خداوند قدّوس دَ اسرائیل چه برحق دي توکّل به وکړي ۲۱ نو هغه
باقیه چه دَ یعقوب بقیه ده قادر الله ته به رجوع وکړي ۲۲ ځکه اي
اسرائیل اګرکه ستا قوم دَ دریاب دَ شګې په شان وي لیکن له هغه
به یوه باقیه رجوع وکړي تا چه په همې فنا چه په صداقت سره فائضه
ده حکم وکړي شي ۲۳ ځکه چه مالک خداوند دَ لښکرو به په ټولې زمکې
کښ فنا او قضا وکړي

۲۴ لیکن مالک خداوند دَ لښکرو داسې وائي چه له اشورَ مه
ویریږه اي زما قومَ اسرائیل دَ صیحون استوګیه هغه به دِ په سوټې
ووهي او دَ مصرَ په شان به همسا درباندِ پورته کړي ۲۵ مګر پس له
لږ څه نه زما قهر او غضب به دَدوي په هلاکت کښ تمام شي ۲۶ ځکه
چه خداوند دَ لښکرو به په هغه یوه کروړه پورته کړي لکه وهنه دَ
مدیان دَ غراب دَ کمر ځنځه او همسا دَده په دریاب او دغه به دَ
مصر په شان پورته کړي ۲۷ او په هغې ورځې به داسې وشي چه دَ
هغه پېټې به ستا له اوږو نه لرې شي او دَ هغه ژغ به ستا له
غاړې نهَ او هغه ژغ به دَ مسح کولو په سبب کوز کړي شي

۲۸ هغه غیاث ته راغي په مجرون کښ تیر شه او خپل اسباب
ئې په مخماش کښ کیښود ۲۹ له درې نه پوریوتل په جبع کښ شپه
وکړه رامه ولړزیدله دَ شاؤل جبعه وتښتیدله ۳۰ اي دَ جلیم لورې
په خپل آواز ناري وکړه زما واوره اي لیشه دغه عناتوثَ خواره ده

٣١ مدينه وتښتېده اوسېدونکي دَ جبيم پراګنده شول ٣٢ نن ورځ به په نوب کښ پاتې شي هغه به خپل لاس دَ صيحون په غره دَ اورشليم په غونډيُ وخوځوي ٣١ ٣٢

٣٣ ګوره خداوند رب دَ لښکرو به په دهشت سره ښاخونه قلم کړي او هغه چه لوړ قدّونه دي پرېکړي به شي او هغه چه کبرجن دي ښکته کړي به شي ٣۴ او دَ ځنګل ونې به په اوسپني پرېکړي او لبنان به په يوه قدرتناک ونړولې شي ٭ ٣٣ ٣۴

يولسم باب

١ او دَ يسي له تنې به يو تيغ راووزي او دَ هغې له ولو يو غوړکه مېوه داره شي ٢ او دَ خداوند روح به پرې تم شي روح دَ حکمت او دَ فهم روح دَ مصلحت او دَ قدرت روح دَ معرفت او دَ خداوند دَ خوف ٣ او لذّت دده به دَ خداوند په وېره کښ وي او دَ خپلو سترګو دَ نظر په موافق به حکم ونه کړي او نه به دَ خپلو غوږونو دَ اورېدلو په موافق فيصله وکړي ۴ بلکه په صداقت سره به مسکينانو ته حکم وکړي او غمجنو دَ زمکي ته به په انصاف سره حکم وکړي او زمکه به په سوټي دَ خپلې خولې ووهي او منافق به دَ خپلو شونډو په دم سره سړ کړي ۵ او صداقت به ئې دَ ملا کمربند وي او امانداري به ئې دَ ارخونو ملابند وي ٦ نو لېوه به له ګډورو سره اوسي او پړانګ به له سېلي سره پنډېږي او سخي او دَ زمري بچي او غوښکي به سره او وړوکي هلک به ئې بيايي ٧ او غوا او يږه به سره څري او دَدوي بچي به سره پنډېږي او زمري به دَ غوايي په شان پروړه خوري ٨ او تي خوره به دَ چيچار په سوړه لوبې کوي او وړوکي به دَ تورو مارانو په کردغالي لاس اوږدوي ٩ ځما په ټول مقدّس غره کښ به چا ته آزار نه رسوي او نه به ئې هلاک کړي ځکه چه زمکه به له معرفت دَ خداوند داسي ډکه وي لکه اوبه دزياب ډکوي ١ ٢ ٣ ۴ ۵ ٦ ٧ ٨ ٩

۱۰ ۱۰ او په دغي ورځي به داسي وشي چه هغه منډ دیسي چه دَ قومونو دَپارَ نښان ولاړ وي قومونه به يې ولټوي او دَ هغه دَ استوګني ځاي به جلال وي

۱۱ ۱۱ او په دغي ورځي به داسي وشي چه خاوند به دوېم وار خپل لاس را وګرزوي تا چه هغه باقيه امّت دَده چه له اسُورَ او له مصرَ او له فتروسَ او له کوشَ او له عيلامَ او له شنواره او له حماتَ او له جزيرو دَ درياب باقي پاتي شوي دي بيرته راولي ۱۲ او دي به

۱۲ دَ امّتونو دَپارَ نښان ودروي او ورک شوي دَ اسرائيل به راټول کړي او خواره شوي دَ يهوداَ به له څلورو طرفونو دَ زمکي سره جمعَ کړي ۱۳ نو

۱۳ دَ افرائيم کينه به ورکه شي او له يهوداَ به کينه‌کښان پريکړي شي افرائيم

۱۴ به له يهوداَ سره کينه نه کوي او يهوداَ به افرائيم نه تنګوي ۱۴ او دوي دواړه به له مغربَ دَ فلسطيانو په اوږو والوزي او مشرقيان به سره لوټ کړي او په ادوم او په موآب به لاس اوږدوي او بني‌عمون

۱۵ به يې په واک وي ۱۵ او خداوند به ژبه دَ مصر دَ درياب ورکه کړي او په خپل تودي سيلۍ سره به په درياب لاس وخوځوي او تر اوه نالو پوري به يې ووهي او له وچو پښو سره به تري سړي پوريباسي او دَهغه باقي امّت دَپارَ چه له آسور نه بچ شي داسي سړک به وي لکه چه دَ اسرائيل وه په ورځي دَ ختلو دَده دَ مصر له زمکي نه *

دولسم باب

۱ ۱ او په دغي ورځي کښي به ته ووايې چه اي خداوندَ زه ستا حمد کوم ځکه چه اګرکه ته په ما غضب‌ناک شوي خپل غضب دِ وګرزاوه او

۲ تسلي دِ راکړه ۲ ګوره الله مِ خلاصي ده اوزه به ډاډه شم او نه به ترسيږم ځکه چه ياه يهوه ځما قوت او سرود دَي او ځما دَپارَ نجات

۳ شه ۳ نو تاسي به په خوښۍ سره له چينو دَ خلاصي اوبه راوکاږۍ

۴ ۴ او په دغي ورځي به تاسي ووايۍ چه دَ خداوند حمد کوۍ ده نوم

وبولې دده په کارونو دَ قومونو په مینځ کښې تعریف وکړئ ذکر ئې کوئ چه
نوم دده تعالیٰ دی ۵ خداوند ته سرود وغږوئ ځکه چه ده عالیشان ۵
کارونه کړي دي تاچه دغه په ټوله زمکه کښې وپیژاندلي شي ۶ آواز وکړه او ۶
ناري وکړه اي دَ صیحون اوسیدونکي ځکه چه قدّوس دَ اسرائیل ستا په
مینځ کښې عظیم دی ٭

دیارلسم باب

۱ وحي دَ بابل دَپارَ چه اشعیا زوي دَ آموص ولیده ۱

۲ تاسي په لغړِ غره باندِ بیرغ ودروئ هغو ته آواز پورته کړئ او ۲
په لاس اشارت ورته وکړئ تاچه دَ سردارانو په دروازو ننوزئ ۳ ما ۳
خپلو مقدّسانو ته حکم کړي دي او خپل بهادران چه ځما په لوئي فخر کونکي
دي دَ خپل غضب دَپارَ را وبللي دي ۴ دَ ټولیو آواز په غره باندِ دَ ډیرو ۴
قومونو په شان آواز دَ بلوی دَ جمع شویو قومونو دَ بادشاهتونو خداوند
دَ لښکرو دَ جنګ دَ فوځ سان اخلي ۵ هغوي له لرې زمکې دَ آسمانونو له ۵
انتها نه راځي خداوند او دَده دَ قهر وسلې تاچه ټوله زمکه خرابه کړي

۶ هَي هَي کوئ ځکه چه ورځ دَ خداوند نژدې ده لکه چه خرابونکي ۶
طوفان به له قادر نه راشي ۷ دې دَپارَ ټول لاسونه به سُست شي او ټول ۷
زړه دَ انسان به ویلې شي ۸ نو دوي به ولړزیږي نو دردونه او دَ لنګانه ۸
درد به ونیسي دَ لنګیدونکې ښځې په شان به تاو کیږي یو بل ته به حیران
وي او مخونه به ئې دَ لنبې مخونه وي ۹ ګوره هغه ورځ دَ خداوند راځي چه ۹
په قهر او په کرې دَ غضب سخته ده تاچه زمکه خرابه کړي او خطاکاران
به ئې ورنه بیدیا کړي ۱۰ چه دَ آسمانونو ستوري او جبّاران به ئې خپل نور ۱۰
روښانه نه کړي او نمر به په ختلو کښې تاریک شي او سپوږمۍ به په خپلې
رڼا ونه ځلیږي ۱۱ او زه به دنیا ته ددې دَ شرارت او منافقانو ته دَدوي ۱۱
دَګناه سزا ورکړم او زه به دَ کبرجنو لوئي کول باطله کړم او دَ غښانو
قوّت به کوز کړم ۱۲ او سړي به دَ آفیر له زرو نه زیات کمیاب کړم او ۱۲

انسان به دَ اوفیر له سوچو زرو زیات ۱۳ دي دَپارَ به آسمانونه ولړزوم
او زمکه به له خپل ځاي نه وخوځیږي دَ لښکرو دَ خداوند په قهر کښ
او دَده دَ غضب دَ کرمي په ورځ ۱۴ او دوي به دَ شړلي هوسۍ په شان
وِي او لکه رمي چه هيڅوک ئي نه ټولوِي هر يو به خپل قوم ته متوجّه
شِي هر يو به خپلي زمکي ته وتښتي ۱۵ او هر يو چه وموندلي شِي سوري
سوري به کړي شِي او هر يو چه ونيولي شِي په توري به پرېوزي ۱۶ او
هلکان ددوي به دَدوي دَ سترګو دَ وړاندِ پريکړي شِي او کورونه به ئي
لوټ کړي شِي او ښځي به ئي رسوا کړي شِي

۱۷ ګورئ زه به په هغو باندِ ماديان پورته کړم هغه چه په
سپينو زرو پروا نه لري او په سرو نه خوشحاليږي ۱۸ نو لندي به ئي
ځوانان دَ هغو ويرزوي او دَ نس په ميوي به ئي رحم ونه کړي او دَ
هغو سترګي به په اولاد شفقت ونه کړي ۱۹ نو بابل چه دَ ملکونو دبدبه
او دَ کلديانو دَ زينت فخر دي داسي به شِي لکه سدوم او عموراه چه الله
وارول ۲۰ هغه به تر ابدَ پوري آباد کړي نه شِي او زمانه په زمانه به
په کښ اوسيدل ونه شِي او اعرابيان به هلته کيږدئ ونه دروِي
او هلته به شپانه خپلي رمي پنډي نه کړي ۲۱ بلکه هلته به دَ بيابان
وحشيان پنډيږي او دَدوي کورونه به له ګونګانو ډک شِي او هلته
به شتر مرغان اوسي او هلته به وزونه دربي کوِي ۲۲ او دَدوي په محلونو
کښ به شغالان او دَدوي په ښکلو هيکلونو کښ به ليوګان انګولا
کوِي او دَ هغه وقت نژدي راتلونکي دي او ورځي به ئي اوږدي نه شِي

څوارلسم باب

۱ ځکه چه خداوند به په يعقوب رحم وکړي او اسرائيل به بيا هم
غوره کړي او دَدوي په خپله زمکه کښ به ئي کښينوِي نو به له دوي
سره بيګانه پيوسته شِي او دَ يعقوب کورته به ورګډ شِي ۲ او امّتونه
به ئي ونيسِي او خپل ځاي ته به ئي راولي او دَ اسرائيل کور به ئي

دَ خداوند په زمکه کښې مریونه او وینځې کړي او هغوي چه دوي ئې بندیان
کړي دِي بندیان به ئې کړِي او دوي به په خپلو ظالمانو حکم کړِي
۳ او په هغې ورځې چه خداوند تا ته ستا له محنتَ او له شقتَ
او له سختی بندگِي چه ته پرې بنده کړې شوي راحت درکړِي داسي به
وشي ۴ نو ته به دَ بابل په بادشاه دا متل وايي او وايي به چه ظالم
څرنګ موقوف شه د سرو زرو آبادِي څرنګه موقوفه شوله ۵ خداوند
دَ شریرانو همسا ماته کړه سوټي دَ حاکمانو ۶ هغه چه په سخې بیدریغ
وهنې سره هغه چه په غضب سره په امتونو قهر کونکي وه په هسي
ربرسره چه نهٔ ودراوه ۷ په رحت سره ټوله زمکه ارام کړي سندري الوزوي
۸ تردي چه سروه په تاخوښي کوي اونشترد لبنان وايي هرکله چه څملاستي
نو په مونږ باندِ هیڅ پریکونکي ونه خوت ۹ دوزخ له لاندي نه چه ته
ورځي استقبال ته دِ خوزیږي هغه ستا دَپارَ ټول رفایم دَغټانو
دَ زمکي پاڅوِي هغه به ټول بادشاهان دَ قومونو دَدوي له کرسیو پاڅوِي
۱۰ ټول به ځواب وکړي او تا ته به ووايِي چه ته هم څمونږ په څیر ضعیف
شوي او څمونږ په شان شوي ۱۱ ستا فخز او ستا دَ باجو نغمي دوزخ ته
کوز کړِي شول تر تا لاندِ وینه بچاونږه شول او پټوني دِ چینجي ۱۲ اي
زهره دَ صباح زویه ته څرنګ له آسمانَ را پریوتلَي اي دَ قومونو پرزونکي
ته څرنګ زمکي ته پریکړي شوي ۱۳ او تا خو په خپل زړه کښې ویل چه
زه به آسمان ته وخیژم خپل تخت دَ الله په ستوریو پاس اوچت
کړم او دَ شمال په اطرافو کښې به دَ جمعَ کیدلو په غره کښېنم ۱۴ زه
به بلندیو دَ اوریځي ته وخیژم ۱۵ زه به دَ الله تعالیٰ په شان شم
لیکن ته به په دوزخ کښې دَ کوهِي وژوري ته کوز کړي شي ۱۶ هغوي
چه تا ووینِي درته به څیر شِي او نظر به درته وکړِي چه دا هغه
سړي دي چه زمکه ئې ولړزوله څه او ملکونه ئې وخوزول ۱۷ هغه
چه عالم ئې دَ بیابان په شان کړ او هغه چه ښهرونه ئې ونړول چه

۱۸ قیدیان خپلو کوروونو ته نه پریښودل ۱۸ ټول واړه بادشاهان دَ قومونو
۱۹ څملاستل هر یو په عزّت سره په خپل کور کښ ۱۹ لیکن ته له خپل قبرَ
دَ نفرتي شاخ په شان وغورزولی شوي لکه جامي دَ وژلیو چه په توري
وهلي وِي او دَ کهي کاڼو ته پریوتنکي دِي دَ پایمال شوي جُسي په شان
۲۰ ۲۰ نه به له هغو سره په قبر کښ یوځاي نه شي ځکه چه تا خپله زمکه
خرابه کړي ده خپل قوم دِ وژلي دي دَ بدکارانو اولاد به تر ابدَ پوري
۲۱ نامدار نه شِي ۲۱ د هغو دَ زامنو دَپاره دَ دوي دَ پلرونو دَ گناه په سبب
قتل تیار کړئ چه ولاړ نه شِي او دَ زمکي وارثان نه شِي او دَ عالم
۲۲ مخ له ښهرونو ډک نه کړِي ۲۲ نو به زه ورباندِ پورته شم دَ لښکرو
خداوند وایِي او زه به له بابل نه نوم او باقیه او نسل او اولاد پرېکړم
خداوند وایِي او زه به ئِي دَ زیږکیو میراث کړم او دَ اوبو ډنډونه او
دَ هلاکت په جارو به ئِي جارو کړم خداوند دَ لښکرو وایِي
۲۴ ۲۴ خداوند دَ لښکرو قسم وکړ وایِي لکه چه ما نیّت وکړ هسي
۲۵ به وشِي او لکه چه ما اراده وکړه داسي به پیښ شِي ۲۵ چه زه به په خپلي
زمکي اسورِي شکست کړم او په خپلو غرونو به ئِي پایمال کړم نو دَ ده
۲۶ ژغ به له هغو لري شِي او دَ دوي له اوږو به دده بار لري شِي ۲۶ دا
هغه مصلحت دَي چه په ټولي زمکي مصلحت کړي شوي دَي او دا هغه
۲۷ لاس دَي چه په ټولو قومونو اوږد کړي شوي دي ۲۷ نو خداوند دَ لښکر
مصلحت وکړ څوک به ئِي باطل کړِي او لاس دده اوږد کړي شوي دَي
څوک به ئِي را وگرزوِي
۲۸ ۲۸ دَ آخاز بادشاه دَ مړیدلو په کال دا وحي وه
۲۹ ۲۹ اي ټوله فلسطینَ خوښي مه کوه ځکه چه ستا دَ وهونکي
سوټي مات شه ځکه چه دَ مار له ذاتَ به تور مار راووزي او دَ
۳۰ هغه اولاد به زهردار الوتونکي اژدها وِي ۳۰ نو دَ مسکینانو مشرِي به
وخیرِي او محتاجان به په امان سره ښندیږي او زه به ستا بیخ په

لوړېي مړ کړم او سنا باقیه خلق به قتل شِي ۳۱ هَي هَي کوئ اي دروازو چیغه وکړه اي ښهرَ اي فلسطینَ ته ېجي ویلي شوي ځکه چه له شمال به یو لوګي راشِي او دَ هغه په لښکرو کښ به هیڅوک کوښي نه وِي نو هغه به دَ ملکونو قاصدانو ته څرنګ ځواب ورکړي شِي چه خداوند صیحونَ بنا کړي دي او په هغه کښ به دده محتاج خلق پناه بیسِي *

پنځلسم باب

۱ وحي دَ مواب په باب :

۲ په یقین سره په یوي شپي کښ عارِ مواب خراب او هلاک شه په یوي شپي کښ قیرِ دَ مواب خراب او هلاک شه دَ دیبونَ او دَ بَیت ولوړو ځایونو ته دَ ژړا دَ پارَ خیژِي مواب په نبو او په میدبا هَي هَي کوِي دَ هغه په هر یوه سرکښ پکوالي دي تولي ږیري کټیلي دِي ۳ په خپلو کوڅو کښ ملا په ټیرئ تړِي دَ هغو په بامونو او په غولیو کښ هَي هَي کوِي په زار زار ژړا ځي ۴ حشبونَ او العاله چیغي کوِي دَ دوارو آواز یاحص ته آوریدلي شِي دَدي دَپارَ وسلي‌دارانْ دَ مواب چیغي وهِي دَ هغه ځان په کښ لړزیږِي ۵ ځما زړه دَ موابَ دَپارَ چیغي وهِي دده تښتیدونکي صوغر ته دَ دري کالني سخي په شان ځکه چه دوي دَ لوحیت په لوړېي په ژړا خیژِي ځکه چه دوي دَ حورونایم په لاري کښ دَ ماتیدلو چیغي وهِي ۶ ځکه چه دَ نمریم تالاوونه خراب شول ولي چه واښه وچ شول او زرغونکي تباه شول او زرغونکي نه مونده کیږي ۷ دَدي دَپارَ چه هغه دولت چه دوي وکاټه او ذخیري دَدوي به دَ ولي دَ نالي پوري غاړي ته یوسِي ۸ ځکه چه چیغي دَ مواب په سرحدونو چاپیري شولي او هَي هَي ئي تر اجلائیم پوري او هَي هَي ئي تر بیرایلیم پوري ۹ ځکه چه نالي دَ دیمونْ له وینو ډکي شولي نو زه به نور هم په دیمونْ راولم او په خلاصو شویو دَ مواب یو زمري او په باقیه دَ زمکي *

شپاړسم باب

١ ا تاسو له سلغ نه دَ بيابان په لوري دَ صيحون دَ لور غره ته دَ زمکي دَ
٢ حاکم کډوري واستوئ ٢ او داسي به وشي لکه ورک شوي مرغه او لکه
٣ پراګنده مرغوټي دَ موآب لوڼي به دَ ارنون په ګذرونو کښ شي ٣ تاسي
مصلحت وکړئ تاسي انصاف وکړئ خپل سيوري دَ شپي په شان دَ غرمي
په مينځ کښ ظاهر کړئ هغه چه شړلي شوي دي پټ ئي کړئ او تښتيدلکي
٤ مه ظاهروئ ٤ تا چه له تا سره شړلي شوي دَ موآب واوسي ته هغوي
دخرابونکي لَه مخ نه پناګاه شه ځکه چه ظالم نابود کيږي خرابول بنديږي او پايمالوکي
٥ له زمکي فنا کيږي ٥ نو يو تخت به په رحمت سره ودراوه شي او په
هغه به په امانتداري سره دَ داود په خيمي کښ يو قضا کونکي کښيني
٦ او حق به لټوي او په عدالت پسي به زغلي ٦ موږ دَ موآب کبرجني
آوريدلي ده چه ډيره کبرجنه ده لوئي ئي لافي ئي او غضب ئي فخرونه دنيستي دي
٧ ٧ دي دَپار موآب هَي هَي کوي په موآب باندِ هر يو هَي هَي کوي
دَ قيرحارس دَ کشمشي ونو په چکيو به تاسي فرياد وکړئ چه دغه وهلي
٨ شوي ده ٨ ځکه چه دَ حشبون پټي وچ شول او دَ سبمه تاکونه
اميرانو دَ قومونو مات کړل او تر يعزيره ورسيدل او په بيابان کښ
٩ خواره شول ددي ښاخونه خواره شول تر درياب پوري وتل ٩ ددي دَپار
به زه دَ يعزير په ژړا سره دَ سبمه په تاکستان ژړا وکړم اي حشبونه
او العالي زه به مو په خپلو اوښکو لانده کړم ځکه چه ستا دَ اوړي
١٠ په ميوي او په لو باندِ دَ جنګ غريو پريوتلي دي ١٠ او خوښي او خوشحالي
له بريالو پټونه لاړه شوه او په تاکونو کښ سندري او سرود غږولي
نه شي او نه مړوونکي په چرخشتونو کښ شراب مړي ما زوږ کول
١١ موقوف کړل ددي دَپار ١١ ځما کُلي دَ موآب دَپار غږيږي او کيده مِ
١٢ دَ قيرحارس دَپار ١٢ هرکله چه موآب ظاهر شي او چه په لوړه ستومانه

شِي او خپل مقدّس ته دَ نمانځه دَپارَ ننوزِي نو هم به خلاص نه شِي

۱۳ دا هغه کلام دَی چه خداوند له ډيرې مُدې نه موآب ته
ويلي دي ۱۴ او اوس خداوند خبره کوِي وايِي چه په دري کاله کښې لکه
کالونه دَ مزدور به دبدبه دَ موآب له وارِه لوي ټولي سره سپکه کړي
شِي او هغه باقيه به لږ بيعزّته شِي ٭

اوه لسم باب

۱ آ وحي دَ دمشق په باب گوره دمشق دَ ښهرونو له مينځ نه لري کيږي او
۲ خرابې ډيرئِ به شِي ۲ دَ عروعير کلي پريښي شوي دِي درمو به ځاکاه
۳ شِي او هغه به پنډيږئِ او څوک به نه وِي چه و ئې ويروِي ۳ او له
افرائيم نه به پناکاه لري شِي او له دمشق نه حکومت او له ارام نه باقيه
نو به داسي شِي لکه دبدبه دَ بني اسرائيل دَ فوځونو خداوند وايِي
۴ ۴ او په دغي ورځي به داسي وشي چه دبدبه دَ يعقوب به ذليله
۵ شِي او څورب والي دَ غوښي به ئې ډنگره شي نو داسي به شِي لکه لوګري
چه ولاړ فصل ټول کړي او دَ بازوئ وږي لو کړي او داسي به شِي لکه
۶ چه څوک دَ رفائيم په خوړي کښې وږي ټولوِي ۶ او په کښې لږڅه دروزه
پاتي شِي لکه په څنډلو دَ زيتون دوه داني يا دري په سر دَ شاخ کښې
۷ يا څلور يا پنځه په ميوي دارو ځانگو کښې ۷ په دغي ورځي به انسان خپل
صانع ته متوجّه شِي او سترگي به ئې قدّوس دَ اسرائيل ته نظر وکړي
۸ ۸ او مذبحونه چه دده دَ لاس کار دَي التفات به و نه کړي او نه به هغه
ته نظر وکړي چه دده گوتو جوړ کړي دي که سواري وِي که شمشات
۹ ۹ او په دغي ورځي به دَ هغه مضبوط ښهرونه داسي شِي لکه ويرانه
په ځنگل کښې او هغه لوړ غرونه چه ده دَ بني اسرائيل له مخ نه
۱۰ پريښي وُو خراب به شِي ۱۰ ځکه چه تا دَ خپلي خلاصِي الله هير کړ او
خپل مضبوط کمر دِ په ياد نه کړ دي دَپارَ تاسي به ښائسته بوټي
۱۱ ولگوئِ او عجب نهالونه به ودروئِ ۱۱ ستا دَ لگولو په ورځ به وياړه

پر وکرزوي او په صباح به فصل ستا غوټئ ونیسي لیکن دَ هغي هلاکونکي
وهني او دَ هغه مصیبت په ورځ چه بي امیده ده لوکري به وتښتي

۱۲ هَي هَي په غوریږ دَ ډیرو قومونو چه دَ دریاب په شان غوریږ
کوي او په غوغا دَ خیلونو لکه چه غوریږ کونکي اوبه غوریږ کوي ۱۳ خیلونه
غوریږ کوي لکه غوریږ دَ ډیرو اوبو لیکن دي به ئي وترټي او هغه به لري
وتښتي او وبه شړلي شي لکه پروړه دَ غرونو دَ باد له مخ نه او لکه گرد
دَ گرد باد دَ وړاندې ۱۴ په وقت دَ ماښام کښي گوره هیبت دَي له صباح
نه به وړاندې هغوي نه وي دا ځمونږ دَ لوټونکو ویش او ځمونږ دَ شوکونکو بخره ده ٭

اته لسم باب

۱ اي بریدونکي وزرولي زمکي چه دَ کوش دَ سیندونو پوري غاړه يي ۲ چه په
دریاب کښي او په بیړیو دَ درمو کښي په مخ دَ اوبو قاصدان آستوي اي
چابکو قاصدانو هغه اوږده او خوار ټولي ته ورشئ هغه قوم ته چه
له ابتدا نه هیبت ناک وه هغه قوم ته چه ویشل او پایمالي کوي چه
زمکه ئي سیندونه څیري ده ۳ اي ټولو اوسیدونکو دَ دنیا او
باشندگانو دَ زمکي هرکله چه نشان په غرونو پورته کړي شي نو تاسي
گورئ او هرکله چه شپیلئ ووهله شي نو تاسي واورئ

۴ ځکه چه خداوند داسي راته وویل چه زه به تم شم او
په خپل مسکن کښي به نظر کوم لکه دَ وورې تمه گرمي لکه شبنم
ټوبونکي اوریځ دَ لو په گرمي کښي ۵ نو وړاندې له لو نه چه غوټئ تمامیږي
او چه غوره غوټئ په پخیدو انگور کیږي نو شاخونه به په لرونو پریکړي
او خوریدنکي څانگي به وکاږي او وبه ئي غورځوي ۶ او هغه ټول به
دَ غرونو ښکارونکو او دَ زمکي درندگانو ته پریښودلي شي او ښکارونکي
به وورې پري تیروي او ټول درندگان دَ زمکي به ژمي پرې تیروي

۷ په دغي ورځي کښي به خداوند دَ لښکرو ته یوه هدیه پیښه
کړي شي له هغه قوم چه اوږد او هوار له هغه قوم نه چه له ابتدا

نه هیبت‌ناک وه له هغه قومَ چه ویشل او پایمالي کوي چه زمکه ئي سیندونه
خبري دَ خداوند دَ لښکرو دَ نوم وځاي ته چه دَ صیحون غر دَي *

نولسم باب

۱ آوحي دَ مصر په باب گوره خداوند په تیزي اوریځي سور دَي او مصر
ته راتلونکي دَي نو به دده له حضور نه بتان دَ مصر به ولړزیږي اودَ
۲ مصر زړه به په کښ دننه ویلي شي ۲ او مصریان به په مصریانو پاځوم
نو هر یو به له ورور خپل سره جنگیږي او هر یو به له خپل ملګري
۳ سره ښهر له ښهر سره بادشاهت له بادشاهت سره ۳ او دَ مصر روح
به په ده کښ دننه توېي شي او دَده مصلحت به تباه شي نو دوي به
۴ بتانو ته او دَدمکړیو او پریدارانو او جادوګرانو ته سوال وکړي ۴ نو زه به
مصریان دَ یوه سرکښ مالک په لاس کښ بندیان کړم نو به یو غالب بادشاه
په دوي کښ حکومت کړي خاوند رب دَ لښکرو وايي

۵ ۵ او اوبه له دریاب نه جذب کړي شي او ناله به وچي او خشکي
۶ شي ۶ او دریابونه به بدبویه شي او ویالي دَ مصر به کمي او وچي شي او
۷ ډُرمي او لوخي به تلف شي ۷ او چمنونه به په نیل باندِ او په غاړي دَ
۸ نیل او ټوله کروندہ په نیل به وچ او نابود شي او نه به وي ۸ نو ماهي‌ګیران
به هاي هو کړي او هغه ټول چه په نیل کښ کُنډه اچوي وير به کړي
۹ او هغه چه دَ اوبو په مخ باندِ جال غوړوي غم به کړي ۹ او هغه چه
۱۰ دَ ویشنزلي السي کار کوي او اودونکي دَ سپینو سنړو به پښیماني کوي ۱۰ او
ارکان دولت میده میده شي او ټول چه په مزدوري کار کوي زړه بدري
به وي

۱۱ ۱۱ په یقین سره دَ ضوعن سرداران احمقان دِي دَ فرعون دَ دانایانو
مصلحت کونکو مصلحت ښناوري دي تاسي فرعون ته څرنګ وايئ چه مونږ
۱۲ دَ دانایانو زامن یو دَ وړاندنیو بادشاهانو زامن ۱۲ نو ستا دانایان چرته
دِي تا دِ خبر کړي که دوي پوهیږي چه خداوند دَ لښکرو په مصر څه

١٣ حكم کړي دي ١٣ دَ ضوعن سرداران احمقان شول سرداران دَ نوف وتکلي
١٤ شول رئیسانو دَ فرقو ئي مصر گمراه کړ ١٤ خداوند بو باغي روح دَده په
مينځ کښ گډ کړي دي او دوي په هرکار کښ مصر گمراه کړ لکه
١٥ زنګيدل دَ مست په خپل قي کښ ١٥ نو مصر لره به هيڅ کار نه وي
چه سربالکي لجوره يا درمي وئي کړ
١٦ ١٦ نو په دغي ورځي کښ مصر دَ ښځي په شان شي نو به دا دَ
خداوند له لاس خوځولو نه چه ورباندِ ئي وخوځوي ريږيږي او لړزيږي
١٧ ١٧ نو به دَ يهودي زمکه دَ مصر دَپارَ دهشت وي هريوچه دَ
هغه ذکر وکړي دَ خداوند دَ لښکرو قضا له وراندِ به و ترسيږي هغه
چه قضا ئي پر کړي دَه
١٨ ١٨ په دغي ورځي کښ به دَ مصر په زمکي کښ پنځه ښهرونه
وي چه په کنعاني ژبه به خبري کوي او په خداوند دَ لښکرو به قسم
١٩ کوي له هغو نه به يوه ته دَ نمر کلي واېي ١٩ په دغي ورځي به مذبح
دَ خداوند دَ لښکرو دَ مصر دَ زمکي په مينځ کښ وي او دَ خداوند
٢٠ ستنه به دَ هغه دَ سرحد څنګه وي ٢٠ نو به خداوند دَ لښکرو
ته يوه نښه او شاهدي دَ مصر په زمکه کښ وي ځکه چه دوي
به دَ تنګونکو په سبب خداوند ته ناري کوي نو دي به هغو ته يو
٢١ خلاصونکي او مددګار واستوي او رها به ئي کړي ٢١ نو به خداوند په
مصر کښ وپيژاندلي شي او به دغي ورځي به مصريان خداوند وپيژني
او ذبيحه او هديه به وراندِ کړي او خداوند ته به نذر ومني او ادا
٢٢ به ئي کړي ٢٢ او خداوند به مصر ووهي هو وهونکي او شفا ورکونکي
نو دوي به خداوند ته رجوع وکړي او دي به ځواب ورکړي او شفا
٢٣ به ورکړي ٢٣ په دغي ورځي کښ به له مصر تر اشور پوري يو سړک
وي نو اشوري به مصر ته ورځي او مصريان به اشور ته او مصريان
به له اشوريانو سره عبادت کوي

۲۴ ۲۴ په دغي ورځي کښ به اسرائیل له مصر سره یو ثلث شي
۲۵ او اشور له به یو برکت په زمکه کښ ۲۵ دغه به خداوند د لښکرو مبارک
کړي و به وايي چه مصر ځما امت دِ مبارک وي او اشور ځما د لاسونو
کار او اسرائیل ځما میراث ❊

شلم باب

۱ ۱ د ترتان د ورتلو په کال کښ و اشدود ته هرکله چه هغه سرجون
بادشاه د آشور واستاوه او په اشدود وجنګیده او وائې خست
۲ ۲ په دغه وقت کښ خداوند د اشعیاه زوي د اموص په معرفت
خبره وکړه و ئې ویل چه لاړ شه او ټټري له ملا نه پرانزه اوڅپلۍ
له خپلو پښو وکاږه نو ده هم هسي وکړل او برمنډ او یبله پښي
۳ ګرزیده ۳ نو خداوند وویل لکه چه ځما بنده اشعیا برمنډ او یبله
پښي دري کاله وګرزیده تاچه په مصر او په کوش نخښه او عجیبه
۴ وي ۴ هم هسي به د آشور بادشاه بندیان د مصر بوزي او کوشیان
به جلاوطنه کړي او د ده ځوانان او زاړه به برمند او یبله پښي اولوڅ
۵ کوناټئ شي د پاره د رسوايي د مصر ۵ نو دوي به هراسان او شرمنده
شي د کوش د پاره چه د دوي امیدګاه دي او د مصر د پاره چه د دوي
۶ فخر دي ۶ او اوسیدنکي د دغي کناري به ووايي ګوره داسي شوه هغه
امید ځمونږ چه د مددګاري د پاره ورتښتیدلو تاچه مونږ د آشور
له بادشاه نه خلاص شو نو مونږ به څرنګ سلامت پاتي شو ❊

یو ویشتم باب

۱ ۱ د دریاب د بیابان په باب وحي لکه چه بربوکئي په جنوب کښ له
۲ هیبتناکي زمکي الوتونکي راځي ۲ ما ته یوه هولناکه مکاشفه ښکاره
شوه ټګونکي ټګي کوي او لوټونکي لوټ کوي وختېږه اي عیلامه محاصره وکړه
اي مادیانه زه به ټول ژګیروي د هغي باطل کړم ۳ د دي د پاره م ملا
له درد نه ډکه شوه او د زیږونکي د درد په شان درد ونیو دومره

خوږیږم چه آوریدلي نه شم پریشانه شوم دومره چه لیدلي نه شم-
۴ ۴ زړه مِې وډرزیده او ناڅاپه هول مِې ترسوِي ده څما دَ نمابنام لذّت
۵ ۵ راته لړزه کړه ۵ هغوي دسترخوان غوړوِي او څوکۍِ ودروِي هغوي خوري
او څښِي اي سردارانو پورته شۍِ ډالونه ومږۍِ
۶ ۶ څکه چه خاوند ما ته داسي ووِيل چه لاړ شه څوکیدار ودروه
۷ تاچه په هرڅه چه دي ئۍ وويني خبر دِ کړي ۷ او هرکله چه جوړه جوړه
سواره دَ اسونو سواره دَ خرونو سواره دَ اوښانو ووینې نو هغه
۸ دِ په سخت څیر سره څیر کړي ۸ بیا ئۍ دَ زمرِي په شان چغي کړي چه
اي خاوندَ زه همیشه په ورځ کښ په نظرگاه باندِ قایم ولاړیم او زه په
۹ څوکۍِ باندِ ټولي شپي ولاړ یم ۹ او گوره سواره دَ سړو جوړه جوړه
دَ سورو نو ده څواب ورکړ و ئۍ ویل چه بابل پریوت پریوت او ټول
۱۰ تراشلي صورتونه دَ خدایانو ئۍ زمکي ته ریزمریز شول ۱۰ اي څما تکولي
شوو او څما دَدردمند زامنو هغه چه ما له خداوند دَ لښکرو الله
دَ اسرائیلَ واوریدل تاسي مِې پرِ خبرِکړي ئۍ
۱۱ ۱۱ دَدومه په باب وحي ما ته یوه چغي وهونکي له سعیر نه را
ناره کړه چه اي څوکیداره دَ شپي څه حال وَه اي څوکیداره دَ شپي
۱۲ څه حال وَه ۱۲ څوکیدار ووِیل چه صباح راځي او شپه هم که تاسي
طلب کوۍِ نو طلب وکړۍِ را وگرزۍِ راشۍِ
۱۳ دَ عربو دَ ښهرونو په باب وحي ۱۳ په بیابان کښ دَ عربو په
۱۴ ښهرونو کښ په تاسي شپه تیره کړۍِ دَ دیدنیانو قافلو ۱۴ دَ تږو
دَپارَ ئۍ وبه راوړي دَ تیماَ دَ زمکي اوسیدونکي له خپلي ډوډۍِ سره
۱۵ تښتیدونکو ته پیښ شول ۱۵ څکه چه دوي دَ تورو له مخې وتښتیدل
دَ کښلي توري له مخي نه او دَ څکولي لِندۍِ له مخي نه او دَ جنگ
۱۶ دَ سختي نه ۱۶ څکه چه خاوند ما ته داسي ووِیل په مُدي دَ یوه
کال کښ لکه کال دَ مزدور ټوله دبدبه دَ قیدار به نیست شِي ۱۷ او

باقِي شمارِ دَ مړنيو ويشتونکو دَ بنِي قيدار به کم شِي ځکه چه خداوند الله دَ اسرائيل وفرمايل

دوه ويشتم باب

دَ رويا دَ خوړې په باب وحي ۱ تا لره څه دِي چه تاسي ټول په بامونو
وختلئ ۲ اي له غوريږ ډکه چه کوکي وهونکي ښهر وِي او فخر کونکي کلي
ستا وژلي دَ توري وژلي نه دِي او نه دَ جنګ مړي ۳ ستا ټول سرداران
سره وتښتيدل له لِندي ويشتونکو بنديان شول ټول چه په تا کښ
موجود دِي سره بنديان شول له لري وتښتيدل ۴ ځه دي دَپارَ مِ
وويل له ما نه په ډېره شئِ چه زه به په تلخِي وژاړم تاسي ځما دَ
امت دَ لور په لوټيدلو په تسلِي راکولو کوشش مه کوئِ

۵ ځکه چه خاوند رب دَ لښکرو لره دَ رويا په خوړې کښ دَ
غوغا او دَ پايمالِي او دَ حيرانِي ورځ ده دَ ديوال نړول او چغي کول
غره ته ۶ نو عيلام ترکښ واخست دَ سړو دَ سورو دَ ګاډيو سره
او قير ډال برسنډ کړ ۷ نو داسي به وشول چه ستا بهترِي خوړي
له ګاډيو ډکي او سوارو دَ دروازي په لورِي په صف تړلو سره صف
وناړه ۸ او دَ يهوداَ پرده به ئي واخستله نو تا به هغي ورځي دَ ښڼ
دَ کور وسلي ته وکتل ۹ او تاسي دَ داؤد دَ ښهر سوري وليدل چه
دغه ډير شوِي دِي او تاسي دَ لاندِني تالاؤ اوبه جمع کړي دِي -
۱۰ او دَ اورشليم کورونه مو شميرلِي دِي او کورونه مو دَ ديوال دَ
مضبوطِي دَپارَ نړولِي دِي ۱۱ او تاسي دَ دواړو ديوالونو په مينځ کښ دَ
زاړه تالاؤ دَ اوبو دَپارَ يو خندق جوړ کړي دي ليکن دَ هغه کارګر
ته مو ونه کتل او دَ هغه قديمِي صورت جوړونکي ته مو ونه کتل
۱۲ او په دغي ورځي کښ به خاوند رب دَ لښکرو وژړا ته او وِير ته
او سر خريلو او ملا تړلو په شړئِ ته ور وبولِي ۱۳ نو ګوره خوښِي
او خوشحالِي ده ذبحه دَ غوايه او حلالول دَ ګډي دَ غوښي خوړل دَ
شرابو څښل دِي مونږ دِ وخورو او وڅښو ځکه چه مونږ به صبا

۱۴ مړه شو ۱۴ نو خداوند دَ لښکرو ځما په غوږونو ښکاره کړل چه زه به داګناه در و نه بخښم ځو چه مړه شئ خاوند رب دَ لښکرو وائي

۱۵ ۱۵ خاوند رب دَ لښکرو داسي وويل چه لاړ شه او دغه خزانچي

۱۶ دَ بادشاه ته ور ننوزه شبنا ته چه دَکور ناظم دَي ۱۶ چه ستا دلته څه او ستا دلته څوک شته چه تا دَ ځان دَپارَ قبر کنودلي دَي اي په لوړه

۱۷ کښ قبر کندوکي او چه په فرشه کښ دَ ځان دَپارَ مسکن کښي ۱۷ ګوره اي سړيه خداوند به دِ په غورزولو وغورزوي او په پټولو به دِ پټ

۱۸ کړي ۱۸ هغه به دِ دَ پندوسي په شان په نغښتلو سره هغي زمکي ته ونغاړي چه دواړه طرفونه ئې فراخ وِي هلته به مړ شِي او هلته به

۱۹ ستا دَ دبدبي ګاډئ وِي اي دَ خپل خاوند دَ کور شرمه ۱۹ او زه به دِ له خپل منصب نه وشړم او له خپل مقام نه به دِ راکوز کړم

۲۰ ۲۰ او په دغي ورځي کښ به داسي وشي چه زه به خپل بنده

۲۱ الياقيم زوي دَ حلقيا را وبولم ۲۱ او ستا جامه به ور واغوندم او ستا کمربند به په هغه وتړم او ستا سلطاني به دَ هغه په لاس کښ کړم

۲۲ نو هغه به دَ اورشليم د اوسيدونکو او دَ يهودا دَ کور پلار وِي ۲۲ او دَ داؤد دَ کور کونجي به دَ هغه په اوږو کړم نو دي به ئې پرانزي او هيڅوک به نه وِي چه پوري ئې کړي او پوري به ئې کړي او څوک به نه وِي

۲۳ چه وازي ئې کړي ۲۳ او زه به ئې دَ مږوي په شان په محکم ځاي ټکوهم

۲۴ او دَ خپل پلار دَ کور دَپارَ به دَ جلال کرسي وِي ۲۴ او په ده به دَده دَ پلار دَ کور ټول جلال ځوړند کړي دِکي او ښاخونه او ټول وړوکي لوښي

۲۵ دَ تالکيو له لوښو تر ټولو لوښو دَ کنډولونو پوري ۲۵ په دغي ورځي کښ به خداوند دَ لښکرو وائي چه هغه مږوي چه په محکم ځاي کښ ټک وهلي وه لري کړي به شِي پريکړي او پريوتلي به شِي او هغه پيټي چه ورباندي وه نيست به شِي ځکه چه خداوند فرمايلي دِي ✣

درویشتم باب

۱ آ دَ صور په باب وحي هَي هَي کوئِ اي دَ ترسیس جهازونو ځکه چه هغه خراب شه تردي چه نه کور شته نه ئې ننوتنه دَ کتیم له زمکي هغوي ته ښکاره شوي دي ۲ اي دَ جزیري اوسیدونکو تم شئِ
۲
۳ دَ صیدون سوداګرانو چه له درياب پوري وتونکي دِي ډکه کړي ئې يئِ ۳ او دَدي حاصل فصل دَ شیحور لو دنیل په ګټو اوبو وُه او هغه دَ قومونو
۴ دَ سوداګرِي ځاي شه ۴ اي صیدونه وشرمیږه چه قعر درياب قلعه دَ قعر درياب خبره کړي ويلي ئې دِي چه زه دردمنده شوي نه يم او نه مِ هلک زيږولي دَي او نه مِ ځوانان پاللِي دِي او نه مِ پيغلي نمانځلي
۵ دِي ۵ لکه په وقت دَ خبر رسيدلو مصرَ هم هسي به دردناک شِي
۶ په وقت دَ خبر رسيدلو دَ طور ۶ تاسي له ترسيس پوري وزئِ اي
۷ اوسيدونکو دَ جزيري هَي هَي کوئِ ۷ چه دغه ستاسي هغه دَ فخر ځاي دَي څه؟ چه بنياد ئې له وړانديو ورځو نه دَي دَ هغي پښي ئې دَ مسافرِي دَپارَ لري بيايِي

۸ ۸ چا په دي حکم کړي دَي په هغه طور باندِ چه تاجدار او
۹ سوداګران ئې رئيسان دِي او ګماشتګان ئې عزتمند دَ زمکي دِي ۹ خداوند دَ لښکرو دا حکم کړي دَي تا چه ټوله لويي دَ دبدبي نجسه کړي او ټول
۱۰ عزتمند دَ زمکي سپک کړِي ۱۰ اي دَ ترسيس لوري ته له خپلي زمکي
۱۱ دَ نيل په شان تيرِه شه ځکه چه بيا بند نشته ۱۱ ده خپل لاس په درياب اوږد کړِ ده ملکونه وخوځول خداوند دَ کنعان په حق کښ
۱۲ و فرمايل چه دَده کوټونه ونړولي شِي ۱۲ او و ئې ويل چه اي دَ صيدا مظلومي شوي پيغلي ته به بيا فخر و نه کړِي کتيم ته پوري شه هلته کښ به
۱۳ تا لره آرام نه وِي ۱۳ ګوره دَ کلدانيانو زمکه دا قوم نشته دَ هغو بنياد آشور دَ بيابانيانو دَپارَ ينبي دي دوي خپل برجونه ودرِوي او دَ

۱۴ هغو محلّونه ئې ونړول هغه ئې ډېرې کړل ۱۴ اې دَ ترسیس جهازونو
هَې هَې کوئ ځکه چه کوټ خراب شه
۱۵ ۱۵ او په دغې ورځې په داسې وشي چه صور به اویا کاله هیر
کړې شي لکه دَ یوه بادشاه ورځې او پس له اویا کالونو به صور داسې
۱۶ شي لکه په سندرې دَ کنچنۍ کښ ۱۶ خپل ستار واخله په ښهر کښ
وګرزه اې هیرې کړې شوې کنچنۍ او په ښه شان ئې ووهه او ډېرې
۱۷ سندرې ووایه تاچه ته به یادشې ۱۷ او پس له اویاؤ کالونو به داسې
وشي چه خداوند به دَ صور خبر واخلي او اجرت خپل ته به بیا
وګرزي او په مخ دَ زمکې به له ټولو بادشاهتونو دَ ښهرونو سره
۱۸ زنا وکړي ۱۸ او دَدې سوداګرې او اجرت به خداوند ته مقدّس وي نه
به ذخیره کړې شي او نه به خزانه کړې شي بلکه دَدې سوداګرې به
دَ هغو دَپارَ وي چه دَ خداوند دَ وړاندِ مقیم دِي دَپارَ دَ خوراک تر
ډکیدلو پورې او دَ پایدار پوشاک دَپارَ ❊

څلورویشتم باب

۱ ۱ ګوره خداوند به زمکه خالې او تشه کړي او پړمخ به ئې کړي او
۲ اوسیدونکې به ئې نابود کړي ۲ او لکه چه قوم وي هسې به کاهن
وي لکه چه مرئې هسې به ئې خاوند وي لکه وینزه هسې به ئې
میرمن لکه اخستونکې هسې خرڅونکې لکه پور اخستونکې هسې پور
۳ ورکونکې او لکه سود اخستونکې هسې دَ سود ورکوونکې ۳ په تشوالي
به زمکه تشه شي او په لوټیدلو به لوټ شي ځکه چه خداوند په دې
۴ قول سره ویلې دِي ۴ زمکه وِیر کوي او مړاوې کیږي دنیا غمجنه او
مړاوې شوه لوړ قومونه دَ زمکې غم کوي
۵ ۵ او زمکه تر خپلو ساکنانو لاندِ پلیته کیږي ځکه چه دوي
له شریعتونو ډډه وکړه او فرضونه ئې بدل کړل او ابدِي وعده ئې
۶ ماته کړه ۶ دې دَپارَ لعنت زمکه وخوړله او اوسیدونکې په دې کښ

قصوروار شول دي دَپارَ اوسيدونکي دَ زمکي وسوزيدل او لږ څه
سړي پاتې شول ۷ شيره وير کوي انګور مړاوي کيږي ټول خوشدله
زګيروي کوي ۸ خوشحالي دَ تنبلونو پريکړه شوه دَ خوښي کونکو غوغا ورکه
شوه خوشحالي دَ ستاري بنده شوه ۹ دوي به بيا په سندرو سره
سره شراب و نه څښي نشه به دَدي څښونکو لره تارخه معلوميږي
۱۰ دَ ويراني ښهر ونړيدلي شه هر کور له ننوتلو بند کړي شه ۱۱ په کوڅو
کښ دَ شرابو چيغي دي ټوله خوشحالي ډوبه شوه خوښي دَ زمکي ورکه
شوه ۱۲ هغه چه په زمکه کښ باقي دي خراب دي او دروازه دړي وړي
شوه ۱۳ نو دغه به د زمکه په مينځ په خلقو کښ به داسي شي لکه څنډلي شوي
دَ زيتون اولکه شوړند زنګوري چه پريکول تمام شي

۱۴ دوي به خپل آوازونه پورته کړي او سندري به ووايي دَ
خداوند دَ کبريائي په سبب له درياب نه آواز وکړي ۱۵ دي دَپارَ په
مشرقونو کښ دَ خداوند تمجيد وکړئ هو دَ درياب په جزيرو کښ دَ
اسرائيل دَ خداوند الله دَ نوم

۱۶ دَ زمکي له اطرافو مونږ سندره دَ تمجيد دَ صادق واوريدله
نو ما وويل چه اي څما هلاکتَ اي څما هلاکتَ هَي ما لره. لوټ کونکو
لوټ وکړ لوټ کونکو په لوټ سره لوټ وکړ ۱۷ په تا باندِ دهشت او دوغل
او دام دي اي دَ زمکي اوسيدونکي ۱۸ او داسي به وشي هغه چه دَ
دهشت له آواز نه تښتيدونکي وي په دوغل کښ به پريوزي او هغه
چه دَ ژوري له مينځ راپورته کيدونکي دي په دام سره به ونيولي شي
څکه چه دريڅي له پاسَ واري دي او بنيادونه دَ زمکي وخوځيدل
۱۹ زمکه په ميده کولو سره ميده شوه زمکه په چاودلو سره وچاودده
زمکه په خوځيدلو سره وخوځيده ۲۰ زمکه دَ کيفي په شان به تنبيدلو
سره تنبيږي او دَ ځالي په شان خوځيږي او په دي باندِ ګناه دَدي
درنه شوه دا پريوته او بيا به پورته نه شي

۲۱ ۲۱ او په دغي ورځي به داسي وشي چه خداوند به دَ بلندِي
نوځ په بلندِي کښ طلب کړِي او بادشاهان دَ زمکي په زمکه باندي
۲۲ ۲۲ او په ټوليدلو سره به ټول شِي لکه بنديان په زندان کښ او
په بنديخاني کښ بند شِي بيا به ئي پس له ډيرو ورځو خبرو اخستلي
۲۳ شِي ۲۳ او سپوږمئ به خجله او نمر به شرمنده شِي ځکه چه خداوند
دَ لښکرو به دَ صيحون په غره کښ او په اورشليم کښ او دَ ده دَ
سپين ږيرو دَ وړاندِ په جلال سره بادشاهِي وکړِي *

پنځه ويشتم باب

۱ ۱ اي خداوندَ ته ځما الله يي زه به ستا تعظيم وکړم ستا دَ نامه
مدحه وکړم ځکه چه تا عجب کار کړي دَي ستا مصلحتونه له قديم
۲ نه امانتدارِي او صدق دِي ۲ ځکه چه تا ښهر ډيرَي وکرزاوه او
محکم کوټ دِ کنډر او دَ بيګانهٔو ماڼئ تاچه ښهر نه وِي تر ابدَ
۳ به ودان نه شِي ۳ دي دَپارَ به قوّت ناک خلق ستا اکرام وکړي او دَ
۴ سرکښو قومونو کلي به له تا نه ويره وکړِي ۴ ځکه چه دَمسکينانو قلاي
دَ محتاجانو قلا دَدردي په تنکسيا کښ او له سيل نه پناګاه سوري
۵ له ګرمي نه هرکله چه دَ سرکښو پوکي لکه سيل په ديوال وِي ۵ ته به
دَ بيګانهٔو غوغا داسي کوزه کړي لکه ګرمي په خشکِي کښ دَ اوريځي لکه
ګرمي په سوري ته به سندري دَ سرکښانو ذليلي کړي
۶ ۶ او خداوند دَ لښکرو به په دي غره کښ دَ ټولو قومونو دَپارَ
دَ ښاربو ځيزو ميلمستيا وکړي ميلمستيا دَ زړو شرابو دَ ښاربو
۷ مغزو والو ځيزونو دَ زړو صافو کړو شرابو ۷ او په دي غره کښ به
مخ دَ پردي نيست کړِي هغه پرده چه په ټولو قومونو ده او هغه
۸ پټولي چه په ټولو امتونو غوړيدلي دَي ۸ هغه تر ابدَ پوري مرګ
نغرلي دِي او خاوند پروردګار به له ټولو مخونو اوښکي پاکي کړِي
او دَ خپل امّت رسوائِي به له ټولي زمکي لرِي کړِي ځکه چه خداوند

فرمایلي دي
۹ او په دغي ورځي به وويل شي گوره دا ځمونږ الله دي چه ۹
مونږ ئي انتظار کاوه اوخلاص به مو کړي دا هغه خداوند دي چه مونږ
ئي انتظار کاوه مونږ به دده په نجات خوښ او خورم شو ۱۰ ځکه ۱۰
چه لاس دَ خداوند به په دي غره باندِ قرار شي او موآب به په
خپل ځاي پايمال شي لکه چه پروړه دَ غوجلي په اوبو کښ پايماله
کيږي ۱۱ نو به دي په هغو کښ لاس وغوړوي لکه چه لانبوزن ئي ۱۱
د لانبو دَپاره غوړوي نو دي به دَ هغه کبرجني دَده دَ لاسونو له
مکرونو سره کوزه کړي ۱۲ او دي به ستا دَ ديوالونو اوچت برجونو ۱۲
و نړوی او کوز به ئي کړي او له زمکي سره بلکه له خاورو سره به پيوست کړي

شپږويشتم باب

۱ په دغي ورځي کښ به دَ يهودا په زمکه کښ په دي سرود سره ۱
سرود واهه شي ځمونږ يو قوّتناک ښهر دي دده ديوالونه او ښهرپناه
به خلاصون وگرزوي ۲ دروازي وازي کړئ تا چه عادل او امانتداري ۲
ساتونکي امّت درننوزي ۳ هغه چه زړه ئي ټينګ برقرار دي ته به ئي ۳
په سلامتي سره سلامت وساتي ځکه چه په تا توکّل کونکي دَي-
۴ تر ابدَ پوري په خداوند توکّل کوئ ځکه چه ياه يهوه دَ زمانو ۴
پرښه ده ۵ ځکه چه دي اوسيدونکي دَ بلندي کوزوي او لوړ کلي ۵
ټيټ کړي دي ئي زمکي ته ټيټ کړي خاورو ته ئي ټيټ کړي ۶ پښي ۶
به ئي پايمال کړي پښي دَ محتاج او قدمونه دَ مسکينانو
۷ دَ صادق لار راستي ده اي راستبازه ته دَ صادق لار هواره ۷
کوي ۸ ستا دَ حکمونو په لار کښ اي خداونده تا ته انتظار کوو ۸
ستا نوم ته او ستا ذکر ته ځمونږ دَ ځان شوق دَي ۹ ما په خپل ۹
ځان په شپه کښ ستا شوق ولاره ما هم په خپل روح سره دننه
سحر وقتي ستا طلب وکړ ځکه هرکله چه ستا عدالتونه په زمکه

۱۰ کښې وشي نو ساکنان ددنیا به صداقت زده کړي ۱۰ په منافق به رحم وکړې شي او صداقت به زده نه کړي دَ راستي په زمکي به شرارت وکړي او دَ خداوند تمجید به نه ویني

۱۱ ۱۱ اې خداوندَ ستا لاس هسک دي او دوي ئي نه ویني وبه ئي ویني او له هغه غیرت نه چه په امت بې لاري شرمنده به شي

۱۲ او اور به ستا دښمنان وخوري ۱۲ اې خداوندَ ته به ځمونږ دَپارَ سلامتي مقرّره کړي ځکه چه تا ټول کارونه ځمونږ مونږ ته وکړل-

۱۳ ۱۳ اې خداوندَ ځمونږ الله په مونږ بانږ بي له تا نه نورو خاوندانو

۱۴ واکداري وکړه مګر مونږ به یواځي ستا نوم ذکر کوو ۱۴ هغوي مړه دِي بیا به ژوندي نه شي فوت شوي دِي پورته به نه شي دي دَپارَ تا سزا ورکړ او هلاک دِ کړل او ټول یاد دَدوي دِ نابود کړ

۱۵ ۱۵ اې خداوندَ تا قوم زیات کړ تا قوم زیات کړ ستا تمجید

۱۶ وشه او تا ټول طرفونه دَ زمکي ارت کړل ۱۶ اې خداوندَ دوي په تنګسیا کښې ولټولي او هرکله چه ستا تنبیه وربانږ وه نو ویره

۱۷ وربانږ توي شوه ۱۷ لکه حامله چه دَ زیږولو وقت ئي نژدي شي او دردناکه شي او په خپل درد کښې چغي وهي نو مونږ ستا دَ وړاندِ اې

۱۸ خداوندَ داسې شولو ۱۸ مونږ حامل شولو دردناک شولو ګویا کښې باد مو وزیږاوه مونږ په زمکه خلاصون حاصل نه کړ او اوسیدونکي دَ دنیا

۱۹ پرېوتلي نه دِي ۱۹ ستا مړي به ژوندِي شي جسې به پورته شي ویښ شئ سندري وایئ اې دَخاورو اوسیدونکو ځکه چه ستا شبنم دَ زرغونګو شبنم دي او زمکه به فوت شوي بهر وغورځوي

۲۰ ۲۰ اې ځما امتَ راشه او خپلو خونو ته ننوزئ او دروازي دربسي بندي کړئ او لږ څه ساعت پټ شئ څو چه غضب لې شي

۲۱ ۲۱ ځکه ګوره چه خداوند له خپل مکانه راوزي تاچه اوسیدونکو دَ زمکي ته دَګناه سزا ورکړي نو به زمکه خپلي وینې ښکاره کړي او بیا

به خپل وژلي شوي پټ نه کړي *

اوه ویشتم باب

۱ آ په دغې ورځي کښ به خداوند په خپلې سختي اولويي او مضبوطي توري سره اژدها ته چه تېښتيدونکي مار دي سزا ورکړي اژدها مار ته چه پېچلي دي او هغه اژدر چه په درياب کښ دي و به ئې وژني
۲ ۲ په دغې ورځ کښ دَ لذتناکو انکورو دَ باغ ئې غزل ووايئ
۳ ۳ زه خداوند يم دَ هغه نګهبان تاچه ورباند را نه شي آزار
۴ زه به ئې اوبه کوم په هر آن شپه او ورځ به پري خبردار ۴ زه نه لرم قار
کاشکي چه اغزي او کروندي وي څما دَ وړاندي او په جنګ کښ م حمله وکړي پري باندي
او يو ځاي م سره وسيزلي (په نار)
۵ ۵ يا خو دِ منګلي ووهي څما په دامن او راسره دِ صلحه وکړي صلحه دِ
۶ راسره وکړي ۶ په آينده کښ به يعقوب بيخ ونيسي او اسرائيل به
۷ تازه شي او غنچي به وکړي او دَ دنيا مخ به په ميوي ډک کړي ۷ کنزه ده هغه وواهلې لکه وهل دَ وهونکي ذده يا هغه ووژلي شه لکه
۸ وژلل دَ قاتلانو دَ ده؟ ۸ هرکله چه تا په زجر سره طلاقه کړه دعوي دِ ور سره وکړه هغه دَ مشرقي باد په ورځ په خپل تند باد سره لري
۹ کړه ۹ دَ دي دَ پاره به په دي سره دَ يعقوب دَ ګناه کفاره شي او دا چه ټوله ميوه دَ وکښلو دَ خطاؤ به حاصله کړي که چري ټول کاڼي دَ مذبح لکه تکړي تکړي شوي کاڼي دَ چوني وګرزوي بيا به سواري
۱۰ او شمسات و نه دروي ۱۰ ځکه چه هغه محکم ښهر کوښي شوي او هغه مينه دَ بيابان په شان بيله شوي او ترکه شوي دَه هلته
۱۱ به سخي څري او هلته به پنديږي او ښاخونه به ئې تلف کړي ۱۱ هرکله چه ښاخونه ئې وچ شي نو مات به شي نو به ښځي راشي او وبه ئې سوزي ځکه چه هغه فهم کونکي قوم نه وه دي دَ پاره به دَ هغه صانع رحم پري و نه کړي او ذده کاريګر به مهرباني و نه کړي

۱۲ ۱۲ او په دغي ورځي به داسي وشي چه خداوند به دَ رود له سيلاب نه دَ مصر تر خوړ پوري ميوي ټولي کړي او تاسي به يو يو اي
۱۳ بني اسرائيلَ را ټول کړي شئ ۱۳ او په هغي ورځي به داسي وشي چه لويه قرنا به ووهله شي نو هغوي چه دَ آسور په زمکه کښ په مرګ وي او هغوي چه دَ مصر په زمکي کښ جلاوطنه وي را به شي او خداوند ته به په مقدّس غره کښ په اورشليم کښ سجده وکړي٭

اته ويشتم باب

۱ ۱ هي هي په تاج دَ فخر دَ مستانهؤ دَ افرائيم او په هغه مړاوي کيدونکي زينت دَ جمال دَ دبدبي دده چه دَ ښربي خوړي په سر دي چه له شرابو
۲ مغلوب شوي دي ۲ کوره دَ خاوند يو سخت او قوّتناک دي لکه طوفان دَ ږلئِ او لکه هلاکونکي ګرم باد او لکه ډيوانو او تندو اوبو سيلاب
۳ زمکي ته به ئي په سختي سره وغورځوي ۳ او په پښو سره به دَ
۴ افرائيم دَ مستانهؤ تاج پايمال کړي شي ۴ او هغه مړاوي کيدونکي زينت دَ جمال دَ دبدبي دده چه دَ ښربي خوړي په سر دي داسي به شي لکه سرني انځير چه له ووړي وړاندِ ئي کتونکي ووينې او په لاس
۵ کښ وي وئي نغرِي ۵ په دغي ورځي کښ به دَ خداوند دَ لښکرو باقي امّت
۶ لره تاج دَ جمال او تاج دَ دبدبي وي ۶ او روح دَ قضا دَ هغه دپاره چه په قضا ناست وي او مردانګي هغو لره چه جنګ دروازي ته ګرزوي
۷ ۷ ليکن دغه هم په شرابو سره ګمرهان شوي دي او له نشي نه تنبيدلي دي کاهن او نبي په نشي زنګيدلي له شرابو نغړدلي له نشي
۸ زنګيدلي دي په رؤيا کښ ګمراه دي او په قضا کښ تنبيږي ۸ ځکه چه ټول ميزونه له قي او له ګندګي نه ډک دي چه ځاي نشته
۹ ۹ هغه به چا ته معرفت ور زده کړي او چاته به په تعليم سره وپوهوي هغو لره چه له پيو نه پريکړي شوي دي او هغو ته چه له
۱۰ تي نه جدا شوي دي ۱۰ ځکه چه په فرمان بانذِ فرمان فرمان په فرمان

فرض په فرض: فرض په فرض باندِ لږ څه دلته: لږ څه هلته
۱۱ هغه به له دي قوم سره به نبنتي شوندي او په بله
ژبه خبري وکړي ۱۲ هغوي چه ده ورته وويل چه دا آرام دَي تاسي
ستړي ته آرام ورکړئ او دا هغه هوساكيدل دِي مگر دَدوي
رضا نه وه چه واوري ۱۳ نو دوي ته به دَ خداوند قول دا وِي چه
فرمان په فرمان: فرمان په فرمان فرض په فرض: فرض په فرض لږ
څه دلته؛ لږ څه هلته: تا چه دوي لاړ شِي او په ورستو پريوزي
او مات شِي او ښكار كړي شِي نو به ونيولي شِي
۱۴ دي دَپارَ دَ خداوند كلام واورئ اي ټوقمارانو سرو
سردارانو دَ دي قوم چه په اورشليم كښي دِي ۱۵ ځكه چه تاسي
وويل چه مونږ له مرگ سره عهد تړلي دي او له دوزخ سره
مو اتفاق كړي دَي هركله چه هغه تنده كوروړه وچليږي نو مونږ
ته به را نه شي ځكه چه مونږ دروغ خپله پناه كړي ده او په
خيانت پټ شوِي يو ۱۶ دي دَپارَ خاوند پروردگار داسي وايي گوري زه
به په صيحون كښي يو كاڼي دَ بنياد دَپارَ كيږدم كاڼي ازمايلي شوي
يو گران بها كاڼي دَ كټ يو بنياد بنياد كړي شوي هغه چه ايمان
راوړي و به نه تښتي ۱۷ او زه به انصاف مزيَ وگرزوم او صداقت
غنډريَ نوږلئ به دَ دروغو پناه وتښتوي او اوبه به پرده وكني -
۱۸ او ستاسي عهد چه له مرگ سره دَي محوه به شِي او ستاسو
اتفاق چه له دوزخ سره وه ثابت به پاتي نه شِي هركله چه هغه
تنده كوروړه تيريږي نو تاسي به دَ هغي دَ پايمالي دَپارَ شئ ۱۹ هروار
چه هغه تيريږي نو به تاسي ونيسي ځكه چه دا هر صباح دَ ورځي
او دَ شپي تيريږي او پوهيدل دَ خبري به فقط هيبت وِي ۲۰ ځكه چه
بيچاونړه له غوريدلو لنډه ده او پټوني له پټولو تنگ دَي ۲۱ ځكه
لكه چه دَ نواصيم په غره كښي به خداوند وپاسي او لكه چه دَ

جبعون ښخه به په خوړي کښ په غضب شي تا چه خپل کار وکړي
هو خپل عجیبه کار او چه خپل عمل وکړي هو خپل عجیبه عمل
۲۲ ۲۲ نو اوس ناسي مه کبرجن کیږئ تا چه بندونو سخت نه شي
ځکه چه ما فناکیدل آوریدلي دي چه له طرف د خاوند پروردګار
د لښکرو په ټوله زمکه کښ حکم پر شوي دي
۲۳ ۲۳ غوږ ونیسئ او زما آواز واورئ و نغوږئ او قول مې
۲۴ واورئ ۲۴ دهقان ټوله ورځ دهقاني کوي تا چه وکري څه؟ او زمکه
۲۵ شدیاره کړي او هواره ئ کړي څه؟ ۲۵ نو چه برابر ئ کړي نو
توروانجي نه لوني او زیره نه شیندي او غنم په کرکونو نه بړدي او
۲۶ اوربشي په مقرّرځاي او پنبه په یو لو باندې ۲۶ نو الله دده په حق
۲۷ سره ښوونه ورنه کوي او ورزده کوي ۲۷ چه توروانجي په ډنګرو نه
ټکوي او ګاډئ څرخ په زیري نه ګرزوي بلکه توروانجي په سوټي وهي
۲۸ او زیره په همسا ۲۸ غنم اوړه کوي لیکن تو ابد پوري نه ټکوي او که
۲۹ د خپلي ګاډي څرخ او آس پر وګرزوي نو نه به ئ ومږي ۲۹ دا هم
د لښکرو د خداوند له طرف را وتلي دي عجیبه مصلحت عظیم عمل

نه ویشتم باب

۱ آ هي هي په اریئیل په اریئیل هغه کلي چه داؤد پري کوز شه
۲ په کال باندې کال زیات کړئ تا چه عید را وګرزوئ ۲ او زه به اریئیل
په تنګ کړم نو ویر او غم به وي او ما لره به لکه اریئیل وي
۳ ۳ او زه به د دائري په شا درباندې وګرزم او په تا به مورچي ودروم
۴ ۴ نو ته به ټیټه کړي شي او لکه زمکي نه به خبري کوي او له
زمکي نه خبره نرمه راځي او ستا آواز له زمکي نه لکه دیوهسي
۵ به شي او ستا قول به له زمکي را شغیږي ۵ او ستا د دښمنانو
ټولي به لکه د میدي ګرد هسي شي او ټولي د هیبتناکو به د الوتکي
بروري په شان شي او دا به ناڅاپه په یو دم کښ وشي ۶ د

لښکرو دَ خداوند له لوري به و لټولي شِي له رعدَ او له زلزلي سره او له لوي آواز سره له گرزيدونکي باد او له سيلئ او دَ خوړونکي اور له لمبي سره ۷ او هغه ټولي دَ قومونو چه په اريئيل لښکر کونکي دِي ټول لښکر کونکي په دي او دَدي په قلاؤ او هغوي چه دا تنگوِي دَ خوب او دَ شپي دَ رؤيا په شان به شِي ۸ او واسي به وِي لکه چه وږي خوب ويني چه دي خوري بيا وينس شِي او کوره ځان ئي تش وِي او لکه چه تږي خوب ويني چه دَي څښني بيا وينس شِي او کوره چه ضعيف وِي او ځان ئي اشتها لرِي هم هسي به هغه ټول قومونه دَ ټوليو وِي چه دَ صيحون په غره لښکر کونکي دِي ۹ ودريږئ او حيران شئ څوښي کوئ او ړانده شئ هغوي مست دِي او نه له شرابو تنبيږي او نه له نشي نه ۱۰ ځکه چه خداوند په تاسي بانْدِ پرناکونکي روح توي کړي دَي او ستاسي سترګي چه نبيان دِي پټي کړِي دِي او ستاسي په رئيسانو چه کتونکي دِي پرده پريوته ۱۱ او تاسي ته ټولي مکاشفي و هغه مهر کړي شوي کتاب په شان شوي او څوک ئي چا عالم ته ورکړي او ورته ووايي چه دا ولوله که نه او هغه ووايي چه زه طاقت نه لرم ځکه چه مهر کړي شوي دي ۱۲ او يا هغه کتاب چا ته ورکړي شِي چه بي علمه وِي او ورته وويلي شِي چه دا ولوله که نه او هغه ووايي چه زه په خط نه پوهيږم

۱۳ نو خداوند وايي چه دا قوم ما ته په خولي سره رانږدي شوي دي او په شونډو ئي خما اکرام کړي دَي ليکن زړه ئي رانه لري شوي دي او دَدوي ويره له ما نه دَ سړو ورزده کړي حکم دَي - ۱۴ دي دَپاره به زه را وګرزم او په دي قوم به عجب او عجيبه کار وکړم نو به حکمت دَ حکيمانو ددوه نابود شِي او فهم دَ فهمنده ؤ دَده به پټ شِي ۱۵ هَي هَي هغو لره چه باريکي کړِي تا چه دوي خپل مصلحت نه

خداوند نه پټ کړي نو به دَ دوي کارونه په تیاري کښې کیږي او وائي
۱۶ به چه سونږ څوک ویني او څوک مو پیژني ۱۶ اي ستاسو اړولو لره ګڼړه
کلال کاریګر به دَ خټې کار په شان وګڼړلي شي څه؟ تا چه مصنوع
له خپل صانع نه ووائي چه زه ئي کړي نه یم او یا به کاریګري له
خپل کاریګر نه ووائي چه دي نه پوهیږي
۱۷ ۱۷ ګڼړه به لږ کوټي مُدي کښې به لبنان باغ ونه ګرزي او
۱۸ باغ به ځنګل وګڼړلي نه شي څه؟ ۱۸ او په دغي ورځي کښې به کونړه
دَ کتاب خبري واوري او دَ ړندو سترګي به په تاریکي او په تیاري
۱۹ کښې ویني ۱۹ نو به محتاجان په خداوند زیاته خوښي وکړي او مسکینان
۲۰ به په قدّوس دَ اسرائیل خورمي وکړي ۲۰ ځکه چه هیبتناک بیدیا
شول او ټوقماران فنا شول او ټول تیار دَ بدکاري به پریکړي شي
۲۱ ۲۱ هغوي چه انسان په یوي خبري خطاکار ګرزوي او په دروازي
کښې منصف لره دام لګوي او صادق په دروغو سره اړوي
۲۲ ۲۲ دي دَپارَ هغه خداوند چه ابراهیم ئي خلاص کړ دَ یعقوب
کور ته داسي وائي چه اوس به نه یعقوب خجل شي او نه به ئي مخ
۲۳ زیړ شي ۲۳ بلکه هرکله چه دَده اولاد ځما دَ لاسونو کار چه دَدوي
په مینځ کښې دي ووینې نو ځما دَ نامه تقدیس به وکړي او دَ یعقوب
دَ قدوس تقدیس به وکړي او دَ اسرائیل دَ الله ویره به وکړي او
ګمراهان دَ روحونو به فهم وپیژني او نافرمانان به تعلیم بیاموزي ✝

دیرشم باب

۱ هَي هَي په هغو نافرمانو چه هغه مصلحت کوي چه له مانه نه
دي اوتاړي اوبي لیکن نه ځما په روح سره تا چه خطا په خطا
۲ زیاته کړي ۲ هغوي چه دروي تا چه مصر ته ورکوز شي او ځما
له خولي پوښتنه نه کوي تا چه دَ فرعون وکوټ ته پناه ور وړي او
۳ دَ مصر په سوري په امان شي ۳ نو به تاسي ته دَ فرعون کوټ

خجالت او امان نیول په مصر کښې پښیماني وګرزي ۴ ځکه چه دَده سرداران په صوعن کښې وُو او دده قاصدان حانیس ته ورسیدل ۴
۵ او ټول له هغه قومَ چه دوي ته يُ فائده نه رسوله خجل به شي ۵
نه دَ مددګاري او نه دَ فائدي دَپارَ بلکه دَ شرمندګي او دَ پښېماني دَپارَ ۶ دَ جنوب دَ چارپایانو په باب وحي دَ سختيُ او دَ تنګيُ په ۶
زمکي کښې چه له هغي نه زمريُ اوزمريَ توراوالوتونکي مار راځي هغوي خپل دولت دَ خرکیو په اوږي او خپلي خزاني دَ اوښو په کومیو
هغه قوم ته چه فائده يُ نه رَسوله ورورِي ۷ ځکه چه مصر ۷
عبثه مددګارِي کوِي دي دَپارَ ما ناسته رهبه وبلله
۸ اوس راشه او دا دَدوي دَ ورانډِ په تختيُ ولیکه او په ۸
کتاب کښې وښکه تا چه دَ راتلونکو زمانو دپارَ تر ابدَ پورِي تر
ابدالآبادَ پوري (ګواهي) وِي ۹ ځکه چه دغه يو نافرمانه قوم دروغژن ۹
اولاد دي هسي اولاد چه وئُ نه غوښتل چه شریعت دَ خداوند
واورِي ۱۰ هغوي چه لیدونکو ته واِيِ چه تاسي مه وینيُ او کتونکو ۱۰
ته چه مونږ ته سم برابر ښیزونه مه ګوريُ له مونږ سره په ناز
خبري کويُ دَ فريب خبري وګوريُ ۱۱ له لاري ګوښي شيُ له سرک ۱۱
نه وګوزيُ ځمونږ له ورانډِ د اسرائیل قدوس لري کريُ
۱۲ دي دَپارَ دَ اسرائیل قدّوس داسي وایِي چه تاسي داکلام ۱۲
رد کړِ او په ظلم او په کږو تللو مو توکّل کړي دَيَ او په دغو دوارو
مو تکیه کړي ده ۱۳ دي دَپارَ به دا بدِي تاسي لره داسي وِي لکه چه ۱۳
يو ماتونکي چاودون چه په لوړ ديوال کښې راشِي نو دَ هغه نړیدل
په يو ساعت کښې ناڅاپه راځي ۱۴ او مات شِي لکه ماتیدنه دَ ۱۴
لوښو دَ کلالانو چه بې صرفي ريزمريز شوي وِي تر دي حده چه دَ
هغه په ټکرو کښې يو کودري هم دَ اور اخستلو دَپارَ له نغرِي نه
موندلي نه شِي او يا دَ اوبو اخستلو دَپارَ له کوهِي نه

۱۵ ۱۵ ځکه چه خاوند پروردګار قدّوس دَ اسرائیل داسي وايي
په راګرزېدلو او په پست کېدلو سره به خلاص شئ په خاموشي
۱۶ او په توکّل کښ به ستاسي قوّت وي لیکن تاسي نه وغوښتل ۱۶ او
ومو ویل چه نه بلکه په آسونو به وتښتو دي دپارَ به وتښتئ او په
۱۷ تېزو آسونو به سورېږو دي دپارَ ستاسي شړونکي به چابک وي ۱۷ دَ
یوه له غوبهارَ به زر تښتي دَ پنځو له غوبهارَ به وتښتئ تر دي حده
چه تاسي به دومره پاتي شئ لکه ستنیه دَ غره په سر او لکه نښان
۱۸ په غونډۍ ۱۸ او دي دپارَ به خداوند نظر وکړي چه په تاسي فضل
وکړي او دي دپارَ به پورته شي چه په تاسي رحم وکړي ځکه چه
۱۹ خداوند الله عادل دَی تولو منتظرانو دَده ته خوښي دَه ۱۹ ځکه هغه
خلق چه په صیحون کښ دي په اورشلیم کښ به واوسي په ژړا سره
به و نه ژاړي ستا دَ چغي دَ آواز په وقت به په تا فضل وکړي هرکله
۲۰ چه واوري تا ته به ځواب درکړي ۲۰ او اګر که خاوند تاسي ته دَ تنګسیا
ډوډۍ درکړي او دَ سختۍ اوبه نو بیا به ستا معلّمان پټ نه شي
۲۱ بلکه ستا سترګي به ستا معلّمان وېني ۲۱ او ستا غوږونه به ستا
دَ وروستو آواز اوري چه وايي چه لار دا ده په دي ځئ هرکله چه
۲۲ تاسي په ښي یا په کیڼ لوري ګرزئ ۲۲ نو تاسي به دَ خپلو بتانو
تراشلي دَ سپینو زرو تختي او ستاسي دَ سرو زرو دَ بتانو جړاؤ
بخسي کړئ ته به هغه دَ حیضي دَ پرزي په شان وغورزوي ته به
۲۳ هغي ته ووايي چه ووزه ۲۳ نو بیا به ستا فصل ته چه زمکه دِ بږي
لرلي ده باران درکړي او دَ زمکي دَ غلي ډوډۍ نو به څورب او مزې
۲۴ وي نو په دغي ورځي به ستا څاروي په فراخو چمنو کښ څري ۲۴ او
هغه غوایان او خرونه چه دَ زمکي کار کوي په مالګي خور به خوري چه
۲۵ په چارښاخه او په چج پاک شوي وي ۲۵ او په هر لوي غره باندِ او په
هري لوړي غونډۍ به دَ لوي جنګ په ورځ هغه وقت چه برجونه پرېوزي

چيني او دَ اوبو توېونه به وِي ۲۶ او دَ سپوږمۍ رڼا به دَ نمر دَ رڼا ۲۶
په شان وِي او رڼا دَ نمر به په اوه کونه شِي لکه رڼا دَ اوو ورځو
په هغې ورځې چه خداوند دَ خپلو خلقو ماتوالي وتړِي او دَ خپل ضرب
وزخم ته شِفا ورکړِي

۲۷ گوره نوم دَ خداوند له لرې راځِي دَده غضب بليدونکي دَي ۲۷
او ډېر لوګي پورته کونکي دي دده شونډې له قهرَ ډکي دِي او ژبه
ئې لکه خوړونکي اور ۲۸ او دم ئي لکه ډوبونکي ناله چه ترغاړې ۲۸
پورې رسيږِي دَپارَ دَ غلبيولو دَ قومونو په غلبيل دَ هلاکت او په
زنيو دَ خلقو گمراه کوونکي ولونه ۲۹ او تاسي لره به سندرې وِي ۲۹
لکه دَ پاک عيد په شپې کښ او خوښي دَ زړه لکه سير کونکي په
تورۍ سره تاچه دَ خداوند غره ته دَ اسرائيل پرښي ته ورشي
۳۰ او خداوند به دَ خپل جلال آواز واورِوي او دَ خپل بازو کوزول ۳۰
به ښکاره کړِي دَ غضب په تيزِي سره او دَ خوړونکي اور له لمبې
سره له گرم باد او سيلاب او دَ ږلئِ له کاڼو سره ۳۱ ځکه چه ۳۱
دَ خداوند له آوازه به آشور ريزمريز شِي په سوټي به ئې ووهِي
۳۲ او دَ هغه دَ مقرّري همسا هر وار چه خداوند ئې چلوِي په ۳۲
تنبلونو او په ستارونو سره به وِي او په غوريږ کونکي جنګونو
سره به جنګ کوِي ۳۳ ځکه چه دوزخ دده له وړاندې مدي نه ۳۳
جوړ شوي او تيار شوي دَي دغه هم دَ بادشاه دَپارَ ژور او ارت
جوړ شوي دي دَ هغه توده اور او ډېر لرګي دِي دم دَ خداوند به
لکه دَ گوګړو توي هغه بل کړِي ٭

يو ديرشم باب

آ هي هَي په هغو چه دَ کومک دَپارَ مصر ته ورکوزيږي او په آسونو
باندې تکيه کړِي او په گاډيو توکل کوِي چه دغه ډيري دِي او په
سوارو چه دغه قوّتناک دي او دَ اسرائيل قدّوس ته نظر نه کوِي

۲ او خداوند نه لیتوي ۲ او دي هم حکیم دي او بدِي به پرِ راولي او له
خپل کلام نه به و نه گرزي او په کور دَ شریرانو او په کومک دَ
۳ بدکارانو به وخیژي ۳ او مصریان چه دِي سړي دِي خدایان خو
نه دِي او اسونه ئي جُسمي دِي روح خو نه دِي او هرکله چه خداوند
به خپل لاس اوږد کړي نو مدد ورکونکي به وښوئیږي او مدد آخستونکي
۴ به پریوزي او دوي دواړه به سره فنا شِي ۴ ځکه چه خداوند ما ته
داسي ویلي دِي لکه چه هغه زمري او دَ زمري بچي ئي په خپل ښکار
باندِ غوریږي چه یو ټولي له شپنو نه پرِ را وبللي شِي او دي ئي
له آواز نه نه ویریږي او دَ دوي له غوغا خپل ځان ذلیل نه کوي داسي
به خداوند دَ لښکرو دَ صیحون له غره او له غونډیو ئي دَ جګړِ دَ لو
۵ دَپارَ راکوز شِي ۵ لکه رپیدونکي مرغان هسي به خداوند دَ لښکرو
دَ اورشلیم حمایت وکړي حمایت به ورکړي نو به ئي خلاص کړي
عفوه کړي نو آزاد به ئي کړي
۶ ۶ هغه ته رجوع وکړئِ چه ور نه بني اسرائیل په کناره کیدلو
۷ سره گرزیدلي دِي ۷ ځکه چه په دغي ورځي کښ به هر یو دَ سپینو
او د سرو زرو بتان چه ستاسو لاسونو دَ ستاسو دَپارَ دَ خطا جوړ کړي دِي
۸ وغورزوي ۸ نو اشور به دَ هغه په توري چه سړَي نه دي وپرزولي
شِي او دَ غیر انسان توره به ئي وخوري نو دَ توري له مخي به وتښتي
۹ او دَ ده مختاران به ترجزیي لاندي وِي ۹ او دَ ده کمر به له ویري زائل
شِي او دَ ده رئیسان به له نښانَ ولړزیږي هغه خداوند وايي چه
په صیحون کښ دده اور دي او په اورشلیم کښ ئي تنور *

دوديرشم باب

۱ آ گوره یو بادشاه به په صداقت سره بادشاهي وکړي او رئیسان
۲ به په عدالت سره رئیسي وکړي ۲ او یو سړي چه له باد نه به
دَ پناګاه په شان وِي او له سیلاب نه لکه پټنګئِ لکه چیني

دَ اوبو په وچ ځاي کښې لکه دَ لوي کمر سوري دَ ستوماني په زمکه
کښې ۳ او سترګي دَ کتونکو به نه ستړي کيږي او غوږونه دَ اوريدونکو
به نغوتل کوي ۴ او زړونه دَ بيړي کونکو به په علم پوهيږي او ژبي
دَ ترتريو به وفصيح خبرو کولو ته بيړه کوي ۵ او بيا به بخيل سخي
وبللي نه شي او نه به مکرجن ته فاضل وويلي شي ۶ ځکه چه
بخيل به په بخيلي سره خبره کوي او زړه به ئي ګناه کوي تا چه
منافقت وکړي او په خداوند دَ تهمت خبري وکړي او دَ وږي
ځان خالي کړي او دَ تږي څښناک پريکړي ۷ او دَ مکرجن وسلي زبوني
دي او دي په خباثتونو امر کوي تاچه محتاجان په دروغو خبرو
هلاک کړي څو چه مسکين په حقي خبري کوي ۸ او سخي چه دي
په سخاوتونو امر کوي او دي په سخاوتونو سره پاڅي

۹ اي آسوده ښځو پاڅئ ځما آواز واورئ اي برقرارو ښځو
ځما خبره ونغوږئ ۱۰ څو ورځي باندِ کال به اي برقرارو ولړزيږئ
ځکه چه دَ انګورو دَ شوکولو وقت تير شه دَ ټولولو وقت به ئي
رانه شي ۱۱ اي آسوده ؤ وويرېږئ اي برقرارو ولړزيږئ لوڅي او برمندي
شئ او شيړئ په ملا وتړئ ۱۲ دَ اشتها غوښتونکو پتو دَ پارَ تي
وټکوئ او دَ ميوه دارو تاکونو دَ پارَ ۱۳ ځما دَ خلقو په زمکه کښې
به اغزي او کروندي زرغونيږي هو په ټولو کورونو دَ خوښي دَ
خوشحالي په ښهر کښې ۱۴ ځکه چه محلونه به ترک کړي شي ټولي
دَ ښهر به پرينښولي شي غونډئ او برجونه به تر ابدَ پوري غارونه
شي آرامګاه دَ ګورخرونو او څراګاه دَ کنډکونو ۱۵ تر هغه پوري
چه په مونږ باندِ له پاسَ روح راتوي شي نو بيابان به بستان
شي او بُستان به ځنګل وګڼلي شي

۱۶ نو په بيابان کښې به حق اوسي او په بُستان کښې به عدالت
ډيره شي ۱۷ او کار دَ عدالت به سلامتي وي او عمل دَ عدالت به

۱۸ تر ابدَ پورې قرارې او آسودګې وِي ۱۸ او خما خلق به دَ سلامتي پـه
۱۹ ميشتوګنه کښ اوسي او دَ آسودګي په مينو اوداسن په محلونو کښ ۱۹ او
دَ ځنګل له غرابيدلو سره به ږلۍِ پريوزي او ښهر په ښکته تيته
۲۰ کړې شي ۲۰ خوشحال تاسي يئِ اي په ټولو اوبو کرونکو چه دَ غواګي
او دَ خره پښي ور ولئ *

دري ديرشم باب

۱ آهَي په تا باندِ اي خرابونکي او ته خراب کړي نه شوي او اي فريب
کونکي او له تا سره فريب کړي نه شه هرکله چه ته له خرابولو وزګار
شي نو ته به خراب کړي شي او هرکله چه ته له فريب فارغ شي نو
۲ له تا سره به فريب وکړي ۲ اي خداوندَ په مونږ فضل وکړه مونږ
تا ته انتظار کوُو ته په هر صباح دَدوي بازو شه او دَ سختي په
۳ وقت کښ خمونږ نجات هم ۳ له آواز دَ غوريږ نه قومونه وتښتيدل
۴ ستا له پورته کيدلو امتونه تار په تار شول ۴ او ستاسي لوټ به
دَ مچخو دَ ټولولو په شان ټول کړي لکه دو دَ ملخو په هغه باندِ
۵ به دو وکړي ۵ خداوند تعالیٰ دي څکه چه په اعلیٰ کښ ساکن دَي
۶ صيحون ئي په عدالت او په صداقت ډک کړي دَي ۶ نو ستا دَ وختونو
به امن وي او فرېماني دَ خلاصون او دَ حکمت او دَ معرفت دَ خداوند
خوف به دده خزانه وِي
۷ ۷ ګوره دده بهادران دَ باندِ ناري وهي او دَ سلامتي ايلچيان
۸ په ورث ورث ژاړي ۸ سړکونه خالي شول دَ لاري تيريدونکي نابود
شول عهد ئي مات کړي دي ښهرونا ئي سپک کړل او په سړي پروا
۹ نه لري ۹ زمکه وِير کوي او مړاوي کيږي لبنان رسوا او وچيږي شارون
دَ صحرا په شان شه باشان او کرمل پراګنده شول پاڼي غورزوي
۱۰ ۱۰ اوس به زه وخيږم خــــــداوند وايي اوس به زه
۱۱ وخيږم اوس به هسک شم ۱۱ تاسي به يه ډکو حامل شئ او درورۀ

به وزیږوئ ستاسي سا اور دي و به موخوري ۱۲ اوخلق به دَ چوني
بالن شي پريکړي اغزي به په اور وسيزلي شي

۱۳ اي لري والو واوريئ چه ما څه وکړل او اي نزدي والو ځما
حمله وپيژنئ ۱۴ خطاکاران به په صيحون کښ وترسيږي منافقان په
رپيدلو گرفتار شول څوک له مونږ نه به خوروونکي اور کښ اوسيدلي
شي څوک به له مونږ نه په ابدي بالنو کښ واوسي ۱۵ هغه چه په
صداقت تلونکي دي او په راستي خبري کوونکي دي هغه چه دَ ظلمونو
سود سپک گڼي هغه چه دَ رشوت له اخستلو لاسونه څنډي هغه
چه دَ خونونو له اوريدلو نه غوږونه بند لري او دَ بديئ له کتلو سترگي
پټوي ۱۶ نو هغه به په اعلاؤ (مکانونو) کښ اوسي دَ کمرونو کوټونه به
ئي پناگاه وي هغه ته به ډوډئ ورکړي شي او اوبه دَ هغه به په
امان شوي وي

۱۷ ستا سترگي به بادشاه دده په جمال کښ ووېني لري ارته ځمکه
به ووېني ۱۸ ستا زړه به ويره په ياد کړي چرته دی هغه کاتب چرته
دي هغه محصل چرته دي هغه چه برجونه ئي گڼل ۱۹ ته به هغه
زبردست ټولي ويني هغه ټولي چه لغت ئي له معلوملو نه لاندزن دي
دَ ښتي ژبي وال چه نه پرِ پوهيږي ۲۰ ته صيحون ځمونږ دَ عيدونو ښهر
وگوره ستا سترگي به اورشليم ووېني دَ آسودگئ مينه داسي کيږدئ
چه نه خوځيږي او مږوي به ئي تر ابدَ وښکلي نه شي او له طناؤنو
به ئي هيڅ شئ پريکړي نه شي ۲۱ بلکه هلته به خداوند ذوالجلال له
مونږ سره وي د ارتو دريابو او والو په ځاي کښ چه په هغه کښ
به چپيداري بيړئ سير نه کوي او لوي جهازونه به نه په کښ تيريږي
۲۲ ځکه چه خداوند ځمونږ قاضي دي او خداوند مو شارع دَي خداوند
مو بادشاه دَي دي به موږ خلاص کړي ۲۳ ستا رسئ سستي شولي
څوک ئي دَ ستني بيخ ټينگولي نه شي څوک بادوان پرانتلي نه شي هرکله

۲۴ چه دَ دیر لوټ مال وویشلي شي نو ګډانو لوټ واخست ۲۴ او اوسیدونکي
به و نه وایي چه زه رنځور یم هغه خلق چه په کښې اوسي بدیي یې به عفوه شي

څلور دیرشم باب

۱ ۱ اي امتونو رانژدې شئ چه واورئ او اي خلقو غوږونه ونیسئ تا
۲ چه زمکه او ډکوالي یې واوري دنیا او ټول وتونکي یې ۲ ځکه چه دَ
خداوند قهر په ټولو امتونو دي او غضب دَده په ټولو فوځونو
۳ دَ هغو ده وسپارل او ذبحې ته یې ورکړل ۳ دَدوي وژلي به وغورزولي
شي او بویونه دَ مردارو به یې پورته شي او غرونه به دَدوي له وینو
۴ و بهیږي ۴ او ټول لښکر دَ آسمانو به فنا شي او آسمانونه به دَ
ملاتغي په شان ونغښتلي شي او دَ هغه ټول لښکر به ورژیږي لکه
دَ انګورو دَ پاڼو په رژیدل او لکه ریږیدونکي له انځیر نه
۵ ۵ ځکه چه ځما توره به په آسمانونو کښې سیرابه شوه ګوره
په ادوم به راکوزه شي او په هغه ټولي چه عدالت ته سپارلي دي
۶ ۶ دَ خداوند توره له وینو ډکه ده غوړه شوي په وازګو دَ ګډورو
او دَ ورغومو په وینو دَ مږونو دَ ګردو په وازګو ځکه چه خداوند په
بصره کښې یوه ذبیحه لري اودَده دبحه په ادوم کښې عظیمه ده -
۷ ۷ او له هغي سره وحشي غویان را پریوزي او سخي له عوښکو سره
او ددي زمکه به له وینو سیرابه شي او دَدوي خاوري به له وازګو غوړي
۸ شي ۸ ځکه چه خداوند دَ انتقام ورځ او دَ جزا کال لري دَ صیحون دَدعوی دپاره
۹ ۹ او دَ هغي ټویونه به زفت شي او خاوري یې ګوګړ اودَدي زمکه
۱۰ به بلیدونکي زفت شي ۱۰ شپه او ورځ به نه مړي تر ابده به ئې لوګي
خیژي تر مُدې پوري به خراب کړي شي تر ابدالآباد پوري څوک نه دي
۱۱ چه په کښې وګرزي ۱۱ او دَ هغي وارثان به کوتلی او زیرکي شي او
ګڼګي او قارغان به په کښې اوسي او په هغي به دَ ویراني تار اوبند کړي
۱۲ شي او خالي والي بیچه ۱۲ دَدي له اشرافو به دومره څوک نه وي چه

دَ بـــادشاهي دَپارَ ئي وبولي او دَدي ټول شاهزادګان به نابود وي
۱۳ او ددي په محلونو کښي به اغزي زرغونيږي او دَدي په کوټونو کښي
جلبنګ او اغزکي زرغونيږي نو به دَ شغالانو ميشتوکه اودَ شترمرغانو
کلي شي ۱۴ او بياباني وحشيان او ليوګان به ملاقات سره کوي او بياباني
وځ به خپل ملګري وربولي هلته به ګوګشتو آرام کوي اودَ ځان دَپارَ
به ځاي مومي ۱۵ هلته به الوتونکي مار ډوغلي جوړي کړي او هګۍ به
وکړي او بچي به وکړي اوتر خپل سوري لاندي به ئي ساتي اوهلته
به شاهينکي يو له بل سره جمع کيږي ۱۶ نو ناسي دَ خداوند په کتاب
کښي دريافت وکړئ او ويئ لوليئ يو له دغو به ورک نه شي هيڅ يو به
خپل ملګري نه غواړي ځکه چه دَده خولي امر کړي دَي او دَده روح
دي چه جمع ئي کړل ۱۷ او ده دَ هغو دَپارَ هسک واچاوه او دَده لاس
په مزي سره ويش ورته وکړ تر ابدَ پوري به ئي وارثه وي زمانه په
زماني به په هغي کښي سکونت کيږي ❊

پنځه ديرشم باب

۱ بيابان او وچه زمکه خوښي کوي او صحرا خوړمي او لکه نرګس غوړيږي
۲ په غوړيدلو به وغوړيږي او په خوړمي به خوړمي وکړي او سندري
به ووايي دَ لبنان جلال به هغه ته ورکړي شي دبدبه دَ کرمل
او دَ شارون هغوي به دَ خداوند جلال او ځمونږ دَ الله دبدبه ويني
۳ سُست لاسونه ټينګ کړئ او رپيدونکي زنګنونه ټم کړئ ۴ ويريدونکو
زړونو ته ووايئ ټينګ شئ مه ويريږئ ګورئ ستاسي الله بدله
اخستل به راشي جزاء دَ الله: دَي به راشي او خلاص به مو کړي
۵ هغه وقت به دَ ړاندو سترګي پرانتلي شي او غوږونه دَ
کنړو به واز کړي شي ۶ هغه وقت به ګډ دَ اوسَي په شان ټوپونه
کوي او دَ ګونګ ژبه به سندري وايي ځکه چه په وچه کښي به اوبه
وخوټيږي او په صحرا کښي ويالي ۷ او ريګِ روان به ډندونه شي او دَ

تندي ځاي به دَ اوبو چيني دَ شغالانو په ميشتوکنه کښ دَ هغه
۸ په پنډغالي کښ به دَ کانو او دَ دُرمو ځاي وِي ۸ او هلته به سړک
او لار وِي او هغي ته به مقدّسه لار ويلي شِي په هغي کښ به هيڅ
نجس تير نه شِي بلکه هغه به دَدوي وِي هغه چه په لاري ځِي
۹ اګر که نابلد وِي لار به ورکه نه کړِي ۹ هلته به زمري نه وِي او نه
به شکارِي ځناور ور وخيژِي او نه به هلته مونده شِي بلکه خلاص
۱۰ کړِي شوِي به په کښ ګرزِي ۱۰ او دَ فديي خلاص کړِي دَ خداوند به
را وجاروزِي او صيحون ته به په سندرو راشِي او ابدِي خوښي به ئې
په سرونو وِي خورمي او خوښي به حاصله کړِي او غم او آهونه به وتښتِي

شپږديرشم باب

۱ ۱ او دَ خزقياه بادشاه په څورلسم کال داسي وشول چه سناخريب
بادشاه دَ اشور په مضبوطو ښهرونو دَ يهودا وخوت او وائې خستل
۲ ۲ او دَ آشور بادشاه ربشاقِيَ له لاخيشَ اورشليم ته بادشاه خزقياه
ته لوي لښکر سره واستاوه نو هغه دَ لوي تالاؤ دَوالي ځنګه چه دَ
۳ دوبيانو دَ پټي په سړک دَي ودريده ۳ نو الياقيم څوي دَ حِلقياه چه
په کور (مختاروه) او شبنه منشِي او يوآخ څوي دَ آساف چه ناظر وه
ور وتل
۴ ۴ نو ربشاقِيَ ورته وويل چه تاسي خزقياه ته ووائِي
لوي بادشاه
دَ آشور داسي وائِي چه دا څه توکّل کول دِي چه ته پري توکّل کوي -
۵ ۵ زه وايم چه دَ تشو خبره مصلحت او دَ جنګ دَپارَ سختِي دَه او اوس
۶ په چا توکّل کوي چه را نه باغي يِي ۶ تاخو په لوړ دَدغي ځبلي درمي (يعني)
په هغه مصر چه څوک په هغه تکيه کوِي دَ هغه په ورغوي ننه وځي
او سوري به ئې کړِي هم هسي دي فرعون بادشاه دَ مصر دَ هغو ټولو
۷ دَپارَ چه په ده توکّل کونکي دِي ۷ او که ته راته ووائِي چه په خداوند

ځمونږ الله مو توکّل کړي دَي نو دا هغه نه دي څه چه حزقیاه ئي
لوړ ځايونه او مذبحونه لرې کړل او یهودا او اورشلیم ته ئي وویل
چه تاسي دَ دغه مذبح دَ وړاندِ سجده کوئِ ۸ نو اوس دَ خپل خاوند ۸
دَ آشور دَ بادشاه گروِي شه که نه نو زه به تا ته دوه زره آسونه
درکړم که ته توان لرې چه له خپله لوري په هغو څوک سواره کړې
۹ نو ته به څرنګ ځما دَ خاوند له وړوکو غلامانو دَ یوه سردار مخ ۹
وګرزوِي او تا خو په مصر باندي دَ ګاډیو او دَ آسونو دَپارَ توکّل
که ۱۰ او اوس زه بي دَ خداوندَ په دي زمکي وختم چه خرابه ئي ۱۰
کړم څه؟ خداوند راته وویل چه دي زمکي ته وخيژه او خرابه ئي کړه
۱۱ نو الیاقیم او شبنه او یوآخ ربشاقي ته وویل چه ته له خپلو ۱۱
غلامانو سره په آرامي خبري وکړه چه مونږ پري پوهیږو او له مونږ
سره په یهودي ژبي سره دَ هغو خلقو په اوریدو کښي چه په دیوال
دِي خبري مه کوه ۱۲ نو ربشاقيَ وویل چه باري زه ستا خاوند او ۱۲
تا ته ځما خاوند استولي یم تا چه په دي ژبي سره خبري وکړم نه هغو
ته چه په دیوال باندِ ناست دَي تا چه دوي خپل غول له تاسي سره
وخوري او خپلي متیازي وڅښي

۱۳ بیا ربشاقيَ ولاړ شه او په یهودي ژبي سره په لوي آواز ۱۳
ناره کړه چه تاسي خبره دَ لوي بادشاه دَ آشور دَ بادشاه واورئِ -
۱۴ چه بادشاه داسي وايي چه حزقیاه دِ تاسي و نه غولوِي ځکه چه ۱۴
دي نه توانیږي چه تاسي خلاص کړي ۱۵ او نه دِ حزقیاه تاسو لره په ۱۵
خداوند توکّل کونکي وګرزوِي چه وواېي چه مونږ به خداوند په خلاصون
سره خلاص کړي او دا ښهر به دَ آشور دَ بادشاه لاس ته ورکړي
نه شي ۱۶ دَ حزقیاه مه اوريِ ځکه چه دَ آشور بادشاه داسي وايي ۱۶
له ما سره صلحه وکړئِ او ما ته راووزئِ او هر یو دِ له خپلو انګورو
او له خپل انځیرُ خوري او هر یو دِ دَ خپل کوهي اوبه څښي -

۱۷ څو چه زه راشم او تاسي يوی زمکي ته چه ستاسي دَ زمکي په شان
ده بوزم دَ غنمو زمکه او دَ شرابو دَ ډوډيِ او دَ انګورو زمکه
۱۸ تاسي دِ حزقياه و نه غولوِي چه وايِي چه حزقياه به مو خلاص
کړِي کنړه خدايانو دَ امّتونو هر يوه خپله زمکه دَ آشور دَ بادشاه
له لاس نه خلاصه کړِي دَه څه ۱۹ دَ حمات او دَ ارفاد خدايان
چرته دِي دَ سفروايم خدايان چرته دِي کنړه هغو سامريه زما له
لاس نه خلاصه کړه ۲۰ له ټولو خدايانو دَ دي زمکو څوک دَي چه
خپله زمکه ئِي زما له لاس نه خلاصه کړِي دَه څو چه خداوند زما
له لاس نه اورشليم خلاص کړِي ۲۱ نو دوي چپ شول او دَ يوي
خبري څواب ئِي ور نه کړ ځکه چه فرمان دَ بادشاه داسي وه ويلي ئِي
وُه چه تاسي ځواب مه ورکوئِ ۲۲ نو الياقيم ځوي دَ حلقياه چه په
کور مختار وه راغي او شبنه منشِي او يوآخ ناظر ځوي دَ آساف
راغلل حزقياه ته ورغلل او جامي ئِي څيرلي وي او دَ ربشاقي په خبرو ئِي خبر کړ

اوه ديرشم باب

۱ نو داسي وشول چه حزقياه دغه واوريدل خپلي جامی ئِي څيري کړِي
او شيرئِ ئِي واغوستله او دَ خداوند کور ته ننووت ۲ او الياقيم چه
په کور مختار وه او شبنه منشِي او سپين ږيرِي دَ کوهنانو چه په
شيرئِ پوشيده وُو واشعياه نبي ځوي دَ آموص ته واستول ۳ نو
دوي هغه ته وويل چه حزقياه داسی وايِي چه دا ورځ دَ سختِي او
دَ تنبيه او دَ سپکي دَه ځکه چه ځامن زيږيدلو ته نزدي دِي او په
زيږيدلو قوّت نشته ۴ کوندي خداوند الله ستا خبره د ربشاقي
چه دَ آشور بادشاه خاوند دده استولي دَي واورِي تا چه دَ ژوندِي
الله سپکه وکړِي نو دَ هغي خبري په سبب چه خداوند الله ستا
آوريدلي دَه سزا به ورکړِي نو ته دَ دغو باقِي موجودو دَپارَ دعا پورته
کړه ۵ نو دَ حزقياه بادشاه غلامان اشعياه ته ورغلل ۶ نو دوي ته

اشعیا وویل چه تاسي خپل خاوند ته داسي وايئ چه ته دَ هغي خبري
په سبب چه وادِ وريدله مه ويريږه هغه چه دَ آشور دَ بادشاه
۷ نوکرانو راته پري کفر ويلي دي ۷ گوره زه به په هغه کښ يو روح
واچوم او يو خبر به واورِي او خپلي زمکي ته به وجاروزِي او
دَده په زمکه کښ به ئي په توري پرېباسم
۸ ۸ نو ربشاقئ وجارووت او دَ آشور بادشاه ئي وموند چه
له لبنه سره جنګيده ځکه چه ده واوريدل چه هغه له لخيش
۹ نه وکوچيده ۹ او دَ ترهاقه بادشاه دَ کوش خبر واوريده چه ده ته
دَجنګ دَپارَ راوتلي دي نو هرکله چه وائي وريدل حزقياه ته ئي ايلچيان
۱۰ واستول و ئي ويل ۱۰ چه حزقياه بادشاه دَ يهودا ته په خبرو کښ ووايئ
چه تاته دِ ستا الله چه ته توکّل پري کوي فريب درنه کړي چه وايي
۱۱ چه اورشليم به دَ آشور بادشاه لاس ته ورکړي نه شي ۱۱ تا به
آوريدلي وي هغه څه چه بادشاهانو دَ آشور په ټولي زمکي کښ
۱۲ دَ حراملو دَپارَ څه وکړل نوګنړه ته به خلاص شي څه ۱۲ دَ قومونو
خدايانو هغو لره چه ځموږ پلرونو هلاک کړل خلاص کړل څه؟ جوزان
۱۳ او حاران او رصف او بني عدن چه په تلسّار کښ دي ۱۳ دَ حمات
بادشاه چرته دَي او دَ ارفاد بادشاه اودَ سفروايم دَ ښهر بادشاه
۱۴ اودَ هينع او دَ عوّا ۱۴ نو حزقياه کاغذونه دَ ايلچيانو له لاس نه
واخستل او و ئي لوستل بيا حزقياه دَ خداوند کور ته وخوت او
۱۵ دخداوند دوړاندِئي وغوړول ۱۵ او حزقياه خداوند ته دعا وکړه و ئي ويل
۱۶ ۱۶ چه دَ لښکرو خداوندَ دَ اسرائيل الله چه پاس په کروبيانو ناست
يي ته هغه يواځي الله دَ ټولو بادشاهتونو دَ زمکي يي تا آسمانونه
۱۷ او زمکه جوړ کړل ۱۷ خپل غوږونه راته کيږده اي خداوندَ او واوره
خپلي سترګي پرانزه اي خداوندَ وګوره او ټوله خبره دَسنا خريب واوره
۱۸ چه ئي راستولي ده چه ژوندي الله ملامتوي ۱۸ اي خداوندَ حق دَي

۱۹ چه بادشاهانو دَ آشور ټول امتونه او دَ دوي زمکه خراب کړل ۱۹ او
دَ دوي خدایان ئي اور ته واچول ځکه چه دوي خدایان نه وُو بلکه
کاریګرِي دَ لاسونو دَ سرو لرګِي او کاڼِي ځکه ئي دوي نابود کړل
۲۰ ۲۰ او اوس اي خداوندَ څمونږ الله ته مو دده له لاسَ خلاص کړه
نو به دَ زمکي ټول بادشاهتونه زده کړِي چه ته په یقین سره یواځي
خداوند يي
۲۱ ۲۱ نو اشعیاه ځوي دَ آموص حزقیاه ته (خبر) واستاوه و ئي
ویل چه خداوند دَ اسرائیل الله داسي وائِي هغه چه تا ده ته دَ
۲۲ سناخریب بادشاه دَ آشور په باب دعا وکړه ۲۲ دا هغه کلام دَي چه
خداوند پري خبره وکړه دَ صیحون پیغلي لور ستا سپکه وکړه په تا
۲۳ ئي ټوقي وکړي دَ اورشلیم لور تا ته سر خوځولي دي ۲۳ تا دَ چا
ملامتیا کړي ده او کفران دِ کړي دي او په چا دِ آواز خپل پورته
کړي دَي او تا خپلي سترګي بلندِي ته پورته کړي دِي په قدّوس
۲۴ دَ اسرائیل ۲۴ تا دَ خپلو غلامانو په لاس دَ خاوند ملامتیا کړي ده
او ویلي دِ دِي چه زه په کثرت دَ کاډیو و بلندِي دَ غرونو ته وختلم
نهایت دَ لبنان ته او دَ هغه اوږده نښتر به پریکړم او غوري غوري
سروي او دَ هغه تر آخري بلندي ته او دده دَ کرمل وځنګل ته به
۲۵ ننوزم ۲۵ ما وکنودل او دَ هغو اوبه مِ وڅښلي او زه به دَ خپلو پښو
۲۶ په تلو ټول نوبونه دَ مصر وچ کړم ۲۶ تا نه دِي اوریدلِي څه چه
ما له لرِي مدي نه کړي دي له وړاندنیو ورځو نه مِ مصوّر کړي دي
اوس په دغه راغلم نو ته به دَ مضبوطو ښهرونو دَ حرابولو دَ پارَ
۲۷ (مقرّر) شي څو چه ته دَ خرابي مربي شي ۲۷ نو دَ هغه کوتاه دستِي
ساکنان ویریدل او شرمنده شول دَ ښتي دَ واښو په شان شول
او لکه شنه زرغونکِي لکه واښه دَ بامونو او لکه پهٔ کرِپي سوي
۲۸ وړاندِ له لویدلو نه ۲۸ لیکن زه ستا پهٔ کیبناستلو او ستا په وتلو

او ستا په نوتلو او ستا په جوش چه په ما باندِ دي عالم يم ۲۹ ځکه ۲۹
چه ستا جوش په ما باندِ او ستا مغروري ځما غوږونو ته وختل
زه به خپله ناتهئِ ستا په پوزي کښ او خپله ولونه ستا په شونډو
کښ کيږدم او په هغي لاري به دِ وجارباسم چه پرِ راغلي يي ۳۰ اوس ۳۰
تا لره دا نښه ده چه تاسي به په دي کال کښ په خپله زرغونه شوي
خورئِ او په دويم کال دويم بر او په دريم کال به کرئِ او لو کوئِ او
انګور به نال کوئِ او ميوي به ئِ خورئِ ۳۱ او دَ يهودا له کورنه هغه ۳۱
بچ شوي چه باقي دِي بيا به دَ لاندي بيخ ونيسِي او پاس به ميوه
وکړِي ۳۲ ځکه چه له اورشليم نه به باقي راووزي او بچ شوي دَ صيحون ۳۲
له غره نه دَ لښکرو دَ خداوند غيرت به دا وکړِي ۳۳ دي دَپارَ خداوند ۳۳
دَ آشور دَ بادشاه په باب داسي وايي چه دي ښهر ته به نه ننوزي
او نه به هلته غشي وولي نه په ډال سره وروړاندِ شي او نه به په
هغه مورچه ودروِي ۳۴ هم په هغي لاري چه پري راغلي دي پسته به ۳۴
وګرزي او دي ښهر ته به نه ننوزي ۳۵ او زه به دَدي ښهر ساتنه ۳۵
وکړم چه خلاص ئِ کړم دَ خپل ځان دَپارَ او دَپارَ دَ داؤد بنده ځما
۳۶ نو فرښته دَ خداوند ووتله او له لښکر دَ آشور نه ئِ يو سل پنځه ۳۶
اتيا زره سړي ووهل او چه صبا وقتي پورته شول ګوره چه ټولي
جسّي مړي وي ۳۷ نو ستاخريب بادشاه دَ آشور وګرزيده او جاروتونکي ۳۷
لاړ شه او په نينوي کښ مقيم شه ۳۸ او چه دَي دَ نسروخ دَده ۳۸
دَ خداي په کورکښ سجده کونکي وُه نو ادرملک او شراځر چه دده زامن
وُو په توري ئِ وواهه اودَ آراراط زمکي ته وتښتيدل او آسرحدون
دَده زوي دده په عوض بادشاه شه ✣

اته ديرشم باب

آ په دغو ورځوکښ حزقياه مرګ لره رنځور شه نو اشعياه نبي زوي ۱
دَ آموص ورغي او ورته ئِ ووَيل خداوند داسي وايي چه خپل کور

۲ نه وصیت وکړه ځکه چه ته به مړ شي او نه به وېائیږي ۲ نو حزقیاه
۳ خپل مخ ودیوال ته کړ او خداوند ته ئي دُعا وکړه ۳ او و ئي ویل
آه اي خداوندَ یاد کړه که نه چه زه څرنګ ستا دَ وړاندِ په امانتدارِي
او په سلامت زړه سره وچلیدلم او چه ستا په سترګو کښ نیک وه
وِمِ کړ او حزقیاه په لوي ژړا سره وژړل
۴ ۵ ۴ نو دَ خداوند قول اشعیاه تــه ویونکي شه ۵ چه لاړ شه
او حزقیاه ته ووایه چه خداوند الله دَ داؤد پلار ستا داسي وایي
چه ما دعا ستا واوریدله ستا اوښکي مِ ولیدي کوره زه به ستا په
۶ ورځو پنځلس کاله نور زیاته کړم ۶ او زه به تا او دا ښهر دَ آشور دَ
۷ بادشاه له لاس نه خلاص کړم او دَدي ښهر ساتنه به وکړم ۷ او دَ
خداوند له طرف به تا لره دا نښه وِي چه خداوند به دا کار چه خبره
۸ ئي پري کړي دَه پوره کړي ۸ کوره زه به دَ هغو درجو سوري چه دَ
آحاز په درجو کښ دَ نمر سره کوز شه لس درجي به ئي په وروستو
زا وچارباسم نو نمر لس درجي په هغو درجو کښ چه پرکوز شوي وه را وچاروت
۹ ۹ خط دَ حزقیاه بادشاه دَ یهودا چه دي رنځور او له رنځورتیا
ئي شفا وموند له
۱۰ ۱۰ ما دَ خپلو ورځو په غرمه کښ وویل چه زه به دَ دوزخ
دروازو ته ورشم
ځما باقِي کالونه ورک شول
۱۱ ۱۱ ما وویل چه زه به خداوند نه ووینم
خداوند دَ ژوندو په زمکه کښ دَي زه به بیا انسان له فانِي
اوسیدونکو سره ونه وینم
۱۲ ۱۲ ځما مسکن وکښلي شه او دَ شپانه دَ کیږدي په دود
را نه لاړشه
ما خپل ژوند لکه حولا ونغښت له رج نه مِ پریکوي

ورځ او شپه م فنا کوي

۱۳ ما تر صباح پوري تسلّي کوله هغه لکه زمري زما ټول هډونه ماتوي ۱۳

ورځ او شپه م فنا کوي

۱۴ لکه تغیدونکي ابابیل هسي آواز کوم دَ کوترې په دود غمیږم ۱۴

و بلندي ته کتونکي سترګي م ضعیفي شوي

اي خداوندَ زه تنګ شولم ته م ضامن شه

۱۵ زه څه خبره وکړم ده راته وویل او ده هغه کړي دي ۱۵

زما دَ ځان دَ تلخي په سبب ټول کالونه م درنګ کونکي دي

۱۶ اي خاوندَ په دغو ژوندون لري او په دغو ټول ژوندون دَ روح م دي ۱۶

ته شفا راکوي او ته م ژوندي لري

۱۷ ګوره دَ سلامتي دَپارَ ما ته تلخي ډیره وَه ۱۷

او تا زما ځان دَ هلاکت له لوړو ژورو خلاص کړ

چه تا زما ټولي خطاوي دَ خپلي شا دَ وروستو وغورزولي

۱۸ ځکه چه دوزخ ستا حمد کولي نه شي مرګ ستا ثنا کولي نه شي ۱۸

هغه چه کوهي ته کوزیدونکي دي ستا دَ امانداري امید لرلي نه شي

۱۹ ژوندي چه دي ژوندي دغه به ستا حمد وکړي لکه زه نن ورځ کوم ۱۹

پلار به زامنو ته ستا امانداري وښيي

۲۰ خداوند زما دَ خلاصولو دَپارَ ۲۰

موږ به په خپل تارونو سره

ټولي ورځي دَ ژواندانه خپل دَ خداوند په کور کښ سرود کوو

۲۱ او اشعیاه ویلي وه چه دَ انځیر ټکئ دِ واخلي او په داني ۲۱

۲۲ دِ کیږدِي نوجوړ به شِي ۲۲ او حزقیاه هم ویلي وه چه څه نښه دَه
چه زه دَ خداوند کور ته وخیژم ٭

نه دیرشم باب

۱ آ په دغه وقت کښ مردوخ بلدان زوي دَ بلدان بادشاه دَ بابل
حزقیاه ته کاغذونه او پیښکښي واستول ځکه چه ده آوریدلي وه
۲ چه دي رنځور شوي وه بیاجوړ شه ۲ نو په دغو حزقیاه خوشحال شه
او هغو ته ئي دَ خزانو کور سپین زر او سره زر او خوشبوئي او
خوشبوي تیل او ټول کور دَ وسیلي خپلي او هر څه چه دَده په
خزانو کښ وموندلي شول ورښکاره کړل او هیڅ شئ دده په کور
او په ټولي بادشاهي کښ نه وه چه حزقیاه هلته ورښکاره نه کړ
۳ ۳ نو اشعیاه نبي حزقیاه بادشاه ته ورغي او ورته ئي وویل چه
دي سړو څه ویل او له کومه درته راغلي دِي حزقیاه وویل چه
۴ له لري زمکي راغلي دِي له بابل نه ۴ ده وویل چه ستا په کور کښ
څه ولیدل نو حزقیاه وویل چه هر څه چه ځما په کور کښ دو
وئي لیدل ځما په خزانو کښ هیڅ شي نشته چه ورته مِ ښکاره کړي
۵ نه دي ۵ نو اشعیاه حزقیاه ته وویل چه دَ لښکرو دَ خداوند قول
۶ واوره ۶ کوره ورځي راځي چه په کښ به هر هغه څه چه ستا په
کور کښ دِي او هغه څه چه ستا پلرونو ترنن ورځي خزانه کړِي
دِي بابل ته به ئي یوړلي شِي هیڅ شي به پاتي نه شِي خداوند
۷ وائِي ۷ او له هغو زامنو ستا چه له تا نه وزي هغوي چه ته ئي
وزیږوي وبه ئي نیسي او دَ بابل دَ بادشاه په محل کښ به خواجه سراي
۸ وِي ۸ نو حزقیاه اشعیاه ته وویل چه هغه قول دَ خداوند چه تا پرِخبره کړي
ده ښه دي او وئي ویل چه ځما په ورځو کښ به سلامتي او امان وِي ٭

څلویښتم باب

۱ ۲ ۱ ځما خلقو ته تسلي تسلي ورکړئ ستاسو الله وائي ۲ دَ اورشلیم زړه خوښ

کانړۍ او ناره ور وکړۍ څکه چه جنګ دَدې پوره شه او بدې ئې ورته عفوه شوه دي دَ خداوند له لاسَ دوه کونه بدله دَ هرې خطا دَپارَ بیاموندَه

۳ ۳ په بیابان کښ دَ نارې وهونکې آواز دَي چه دَ خداوند لارې تیارې کړۍ په صحرا کښ څمونږ دَ اَللهُ دَپارَ یو سړک راست

۴ کړۍ ۴ هره کنده به اوچته کړې شي او هر غر او غونډۍ به ټیټه

۵ کړې شي او کوږ به سم شي او تنګ څوړونه به آسان شي ۵ نو جلال دَ الله به ښکاره شي او ټول واړه بشر به ئې ووینې څکه چه دَخداوند خوله خبره کړې ده

۶ ۶ دَ ویونکې آواز ندا کوې نو وئې ویل چه زه څه دَپارَ نداکوم ټولې جُسې واښه دي او ټول ښائیست ئې لکه غنچې دَبېې

۷ ۷ واښه وچیږي او غنچې مړاوې کیږي څکه چه دم دَخداوند وربانډ

۸ الوزي په حق سره خلق چه دي واښه دي ۸ واښه وچیږي غنچې مړاوې کیږي لیکن څمونږ دَ اَللهُ کلام به تر ابده پوري ثابت پاتې شي

۹ ۹ په لوړ غره باندِ وخیژه اي زیرې کونکې دَ صیحونَ خپل آواز په قوّت سره پورته کړه اي زیرې کونکې دَ اورشلیم پورته

۱۰ ئې کړه مه ویریږه دَ یهوداَ ښهرونو ته ووایه کوره ستا الله ۱۰ کوره خاوند یهوه په قوّت سره راځي او دده بازو ده لره بادشاهي کوي کوره دده اجرت دده سره دي او دده کارداران دَده دَ وړاندې دي

۱۱ ۱۱ لکه شپون کنډک خپل به وڅروي په خپل بازو به کډورې راټول کړې او په خپلې غیږې کښ به ئې واخلي او ئې ورکوونکې به ورو ورو بیایې

۱۲ ۱۲ چا په خپل ورغوي اوبه پیمانه کړې دي او آسمانونه ئې په لوېشت کچلې دي او په پیمانه ئې دَ زمکې خاورې پیمانه کړې دي

۱۳ او غرونه ئې په ترک تللي دي او غونډۍ په تله ۱۳ چا دَخداوند

روح انداز کړي دي خوک دده وزیر شوي ورزده کړي دي له چا
سره ئي مصلحت کړي دي او دي ئي پوه کړي دي او په حقي لاري ئي
عالم کړي دي او معرفت ئي ورزده کړي دي او دَ فهم لار ئي ورزده

۱۵ کړي ده ۱۵ کوره قومونه لکه څاڅکي دَ بوکي او لکه کرد دَ تلي کنړلي شي

۱۶ کوره جزیري دَ زري په شان پورته کوي ۱۶ او لبنان دَ بالن دَ پارَ
بس نه دي او دَده څناور دَ سوزونکي قرباني دَ پارَ بس نه دِي

۱۷ ۱۷ ټول قومونه دَده دَ وړاندِ لکه نه شي هسي دِي دده په نزد

۱۸ له نیستي او له بطلانَ کم کنړلي شي ۱۸ الله به په چا مشابه کړئ

۱۹ او کومه شبیه به له ده سره برابره کړئ ۱۹ بُت چه دي کاریګر ئي
ویلي کوي او زرګر ئي په زرو جراؤ کوي دَ سپینو زرو زنځیرونه سره

۲۰ جوړوي ۲۰ هغه چه له نذر وړاندِ کولو بيوسه وِي نو داسي لرګي
وآنړوي چه نه وراسته کیږي نو ماهر کاریګر را وغواړي چه داسي

۲۱ بُت ودروي چه نه خوځیږي ۲۱ تاسي پوهیدلئ نه يي تاسي اوریدلي
نه دي تاسي له ابتدا نه خبر شوي نه ئي څه تاسي له بنیادونو دَ

۲۲ زمکي ونه پوهیدلئ څه ۲۲ هغه چه دَ زمکي په کړي ناست دي او
دَدي اوسیدونکي لکه ملخان دِي هغه چه آسمانونه دَ پردي په

۲۳ سان غوړوي او لکه کیږدئ دَ اوسیدلو دَپارَ ئي غوړوي ۲۳ هغه
چه غټان ناڅیز ګرزوي او دَ زمکي قاضیان به دَ باطل په شان

۲۴ جوړوي ۲۴ هغوي لګولي شوي نه وِي بلکه کرلي شوي نه وِي اودوي
تني په زمکه کښ بیخ نیولي نه وي نو ده پرِ وربو کړي او هغه

۲۵ وچ شي او بربوکيَ ئي لکه خس یوسي ۲۵ تاسي به مِ له چا سره

۲۶ مشابه کړئ چه زه به ورسره برابر شم قدّوس واي ۲۶ خپلي
سترګي بلندِي ته پورته کړئ وګورئ چه دا چا پیدا کړي دِي هغه
چا نه راوزي چه په شمار سره دَ هغه لښکر ټول په نومونو بولي
دَ ډیر قوت په سبب او چه سخت قدرتناک دي یو ورک کیدلي نه شي

۲۷ ۲۷ نه ولي وايي اي يعقوبه او خبري کوي اي اسرائیلَ چه څما
۲۸ لار له خداوند نه پټه ده او څما دَ الله انصاف فوت شه ۲۸ تا
وبېژاندلي نه دي څه يا تا اوریدلي نه دي څه ابدي الله خداوند
خالق دَ اطرافو دَ زمکي نه ستړي کېږي او نه مانده کېږي دده
۲۹ دَ فهم تفحص نشته ۲۹ ستړي ته قدرت ورکوي اوچه قوّت نه لري
۳۰ زور ئي ډېروي ۳۰ څوانان ستړي کېږي او مانده به شي اوڅوانان په
۳۱ ټېندک سره ټېندک خوري ۳۱ ليکن دَ خداوند انتظار کونکي چه دي
قوّت به نوي کړي لکه تجيران وزر به پورته کړي منډي به وهي او
نه به مانده کېږي او تلل به کوي او نه به ستړي کېږي ❖

يو څلويښتم باب

۱ ۱ اي جزيرو ما ته چپ اوسئ او خيلونه دِ قوّت نوي کړي نزدي دِ
۲ شي بيا دِ خبره وکړي موږ دِ سره انصاف ته ورشو ۲ چا دَ مشرق
له لوري يو ودراوه چه دَده دَ پښو څخه صداقت مليا کېږي دَده دَ
وړاندِ ئي قومونه ورکړل او په بادشاهانو ئي مسلّط کړ هغوي ئي
په خپلي توري لکه خاوري او په خپلي ليندي لکه الوتونکي خس وکړزول
۳ ۳ ده هغوي وشړل په هغي لاري چه په خپلو پښو پري تللي نه وه
۴ سلامت تير شه ۴ چا وکړ او پوره ئي کړ بلونکي دَ پيړيو له ابتدانه
۵ زه خداوند اوّل يم او له وروستنيو سره هم هغه يم ۵ جزيرو وليدل
۶ نو وويريدلي دَ زمکي طرفونه ولړزيدل هغه نزدي شوه او راغله ۶ هر
سړي دَ خپل ملګري کومک وکړ او خپل ورور ته ئي وويل چه تکړه شه
۷ ۷ نو ترکاڼ زرګر تکړه کړ هغه چه په څټک صافونکي دي په سندان
وهونکي ته وايي چه دغه له پيوند کولو ښه دي او هغه ئي په ميخونو
ټينګ کړ چه ونه خوځيږي
۸ ۸ او ته چه يي اي اسرائيلَ څما بنده اي هغه يعقوبه چه
۹ تا ته مِ دَ ابراهيم خليل خپل نسل پسند کړي دي ۹ ته چه دَ دنيا له

اطرافو مې رانیولي یې او دَ هغې له قطرونو مې را وبللې او تا ته مې وویل
چه ته ځما بنده یې ته مې پسند کړي یې او وغورزولې مې نه یې
۱۰ ته مه ویریږه ځکه چه زه له تا سره یم ته مه ترسیږه ځکه چه زه
ستا الله یم ما مدد درکړی دی او کومک مې دِ کړی دی او دَ
خپل صداقت په ښي لاس مې محکم کړي یې ۱۱ ټول غصّه کیدونکي په
تا به پښیمانه او شرمنده شي او چه له تا سره دښمني کوي به
لکه ناڅیز شي او هلاک به شي ۱۲ ته به ستا جګړیدونکي ولټوي
او نه به يې مومي ستا جنګیدونکي به لکه ناڅیز او لکه نابود شي-
۱۳ ځکه چه خداوند ستا الله ستا ښي لاس به ونسم چه تا ته
وایي چه مه ویریږه زه به دِ کومک وکړم ۱۴ مه ویریږه ای چنجیه
یعقوبه ای دَ اسرائیل سړیو زه به ستا مدد وکړم خداوند وایي
او قدّوس دَ اسرائیل ستا فدیا دی ۱۵ ګوره ما تا ته یو تیز او نوی
غاښوره څپر درکړه ته به غرونه وټکوي او میده به يې کړي او غونډۍ
به لکه پروړه کړي ۱۶ باد به يې کړي نو باد به يې یوسي او سیلۍ به يې
نابود کړي او ته به په خداوند خوښي وکړي دَ اسرائیل په قدّوس به
فخر وکړي ۱۷ محتاجان او مسکینان دَ اوبو طلبګار دي او نشته ژبې
يې له تندي وچې شوې زه خداوند ذوی ته ځواب ورکوم زه الله دَ
اسرائیل ترک به يې نه کړم ۱۸ زه به په لغړو غونډو رودونه پرانزم
او په مینځ دَ کندو کښې چینې صحرا به دَ اوبو ډنډونه او وچه زمکه
دَ اوبو کاریزونه ۱۹ په وچه کښې به نښتر او کیکر او اوبښته او دَ
زیتون ونه لګوم او په بیابان کښې به سرو او صنوبر او شیروسرۍ
ولګوم ۲۰ تا چه دوی وګوري او وپیژني او آګاه شي او سره فکر وکړي
چه دا دَ خداوند لاس کړي دي او قدوس دَ اسرائیل پیدا کړي دي
۲۱ خپلې دعوې پیښي کړئ خداوند وایي خپل حجّتونه حاضر
کړئ دَ یعقوب بادشاه وایي ۲۲ تا چه دوی دِ يې پیش کړي او موږ

دِ په هغو چه وبه شِي خبر کړِي چه وروبنِي څه دِي خبر دِ وکړِي
چه مونږ به خپل زړونه پرِي متوجّه کړو او دَ هغو انجام به وپېژنو
یا دِ مونږ په آینده ؤ خبر کړِي ۲۳ په هغو چه په پس (زمانِي) کښ ۲۳
راتلونکي دِي خبر وکړِئ چه پوه شو چه تاسي خدایان يِئ هو ښه یا
بدخو وکړِئ نو مونږ به تا ته متوجّه شو او سره به وګورو ۲۴ ګورِئ ۲۴
تاسي له ناڅيزه يِئ او ستاسي کار له نیستِي نه هغه چه تاسي
پسند کوِئ زښت دِي

۲۵ ما هغه دَ شمال له لورِي دروِلي دِي را به شِي دَ نمرخاته ۲۵
نه به هغه څما په نوم دُعا وکړِي په سردارانو به داسي راشِي لکه
په خټه او لکه کُلال چه خټه پایمالوِي ۲۶ له ابتدا نه داخبرچا کړِي ۲۶
دِي تاچه مونږ ئِي وپېژنو او له وړاندِ نه تاچه مونږ ووایُو چه
هغه صادق دِي هو نه ستاسو دَ خبرو خبرونکي هو نه اورونکي هو
نه آوریدونکي شته ۲۷ زه به ورنبي صیحون ته ووایم ګورِئ ګورِئ ۲۷
هغوِي او اورشلیم ته به یو زیرِي ورکوونکي ورکړم ۲۸ او ما وکتل ۲۸
چه سړِي نشته او له دغو نه یو مشیر نه وه تاچه زه ور نه پوښتنه
وکړم او دوِي یوه خبره را وګرزوِي ۲۹ ګورِئ هغوِي ټول باطل دِي ۲۹
او کارونه ئِ نابود دِي او دَدوِي ویلي شِوي بتان باد او ویرانِي دِي +

دوڅلویښتم باب

۱ ګورِئ څما بنده هغه چه زه ئِي محکم کوم څما پسندیده هغه ۱
چه ځان څما پرِي خوښ دِي ۲ ما خپل روح ورباندِ کیښود نو به ۲
قومونو ته انصاف وروباسِي نه به نارِي وهِي او نه به ئِي پورته
کوِي او په سړکونو کښ به خپل آواز نه آوروِي ۳ چِتیلِئ درمه ۳
به ماته نه کړِي او مړاوه ډیوه به مړه نه کړِي امان ته به انصاف
وباسِي ۴ نه به مانده شِي او نه به مات شِي څو چه انصاف په ۴
زمکه کښ کیږدِي او جزیرِي به دَده دَ شریعت انتظار وکړِي ۵ داسي ۵

واېي الله خداوند پيدا کوونکي دَ آسمانونو او غوړونکي دَ هغو ويړونکي
دَ زمکي او دَ دي دَ پيداوارو هغو خلقو ته چه ورباندِ دي ساورکونکي
۶ دي او په دي کښ اوسيدونکو ته روح ۶ ما خداوند ته په صداقت
سره راوبللي يي زه به دِ تر لاس ونيسم او و به دِ ساتم او تا به
۷ خلقو ته عهد او امتونو ته نور وګرزوم ۷ تا چه ته دَ ړندو سترګي
پرانزي او چه بنديان له زندان راوباسي هغه چه په تياري کښ
۸ کښيناستونکي دِي له بنديخاني نه ۸ زه خداوند يم دا مِ نوم دَي او
۹ خپل جلال به بل ته ور نه کړم او نه خپله ثنا تراشلو ته ۹ ګوره
ورنبني خو راغلل او په نوِيو به مو زه خبر کړم له زرغونيدلو به ورانِدِ
۱۰ درته واوروم ۱۰ خداوند ته په نوي غزل سره غزل ووايئ دَده حمد
دَ زمکي له نهايت نه اي دَ درياب کوزيدونکو او دَده ډکوالو اوجزيرو
۱۱ او دَ دغو اوسيدونکو ۱۱ بيابان او ښهرونه دَ هغي دِ خپل آواز پورته
کړِي هغه ديار چه اوسيدونکي ئي قيدار دي اوسيدونکي دَ سالع
۱۲ دِ بسرود وغرِوِي دَ غرونو له سرونو دِ غوريږ وکړي ۱۲ خداوند ته
۱۳ دِ جلال ورکړي او په جزيرو کښ دِ دَده دَ ثنا خبر وکړي ۱۳ خداوند
به لکه يو جبّار راووزي لکه دَ جنګونو سړي خپل غيرت به
ونخوخوِي غوريږ به وکړي او لوي ناره به وکړي او په خپلو دښمنانو
۱۴ به غلبه وکړي ۱۴ زه له ډيري مُدي نه چپ وم سکوت او خاموشي
مِ وکړه لکه زيږونکي ناره به وکړم او اسوېلي به سره وکړم -
۱۵ ۱۵ زه به غرونه او غونډئ خراب کړم او ټول وَابښه به ئي وچ کړم
۱۶ او رودونه به خشک وګرزوم او ډنډونه به وچ کړم ۱۶ او ړانده
به په هغي لاري چه نه ئي پيژني روان کړم په هغو پېندونو چه
ور نه آګاه نه دي بو به ئي زم دَ دوي دَ وړاندِ به تاريکي رڼا وګرزوم
۱۷ او کوږي سمي دا کارونه به وکړم او پري به ئي نږدم ۱۷ دوي په ورستو
وګرزولي شي هغوي چه په تراشلو توکّل کونکي دِي چه ويلو کړيو

ته واېي چه تاسي ځمونږ خدايان يئِ په پښيماني سره پښيمانه شي

۱۸ اي کڼو واورئ اي ړندو وګورئ چه ووينئ ۱۹ څوک ړوند ۱۸ ۱۹
دي مګر ځما بنده او کوڼ لکه ځما رسول چه ئي استوم څوک ړوند
دي لکه کامل او ړوند لکه بنده دَ خداوند ۲۰ ډېر کتونکي او ملاحظه ۲۰
نه کوي کشاده غوږونه او نه اوري ۲۱ خداوند دَ خپل صداقت په ۲۱
سبب خوښ شه شريعت به عظيم کړي او عزّت‌دار به ئي کړي -
۲۲ ليکن دغه يو لوټ شوي او شوکېدلي ټولي دي چه ټول په ډوغلي ۲۲
کښ شکارشول او په بنديخانو کښ پټ شول دوي لوټ شول او
خلاصونکي نه لري او شوک شول او هغه څوک نشته چه ووايي را
وئي ګرزوئ ۲۳ له تاسي نه څوک دَي چه دا واوري او آينده ته غوږ ۲۳
ونيسي واوئ وري ۲۴ چا يعقوب شوک ته ورکړ او اسرائيل لوټيرو ۲۴
ته هغه خداوند نشته څه چه مونږ دده خطا وکړه او دوي ونه
غوښتل چه دَ ده په لارو لاړ شي او دده شريعت ئي وا نه وريده
۲۵ نو ده ورباندِ ګرمي دَ غضب خپل او سختي دَ جنګ توي کړل نو ۲۵
دوي له ټولو طرفونو بل شول او و ئي نه پيژاند او و ئي سوزاوه
او په خپل زړه کښ کښي نه ښود *

دري څلويښتم باب

۱ او اوس ستا خداوند ستا خالق اي يعقوب او ستا جوړونکي اي ۱
اسرائيل داسي واېي چه ته مه ويرېږه ځکه چه په فديي سره مِ
خلاص کړي ته مِ ستا په نامه را وبللي ته ځما يي ۲ هرکله چه ته ۲
په اوبو کښ تيرېږي نو زه به له تا سره يم او په رودونو کښ نو
ډوب به دِ نه کړي اوچه ته په اور کښ ځي نو و به دِ نه سوزي
او لمبه به دِ ونه اليسي ۳ ځکه چه زه خداوند ستا الله دَ اسرائيل ۳
قدّوس ستا خلاصونکي يم ما مصر ستا فديه کړ کوش او سبا
ستا عوض ۴ هرکله چه ته ځما په سترګو کښ عزيز او مکرم شوي ۴

یي او ما محبّت در سره کړي دي نو سړي به ستا او ټولي ستا دځان په عوض ورکړم
۵ ۵ نه مه ویریږه ځکه زه له تا سره یم ستا اولاد به له مشرق
۶ نه راولم او له مغرب نه به يې راټول کړم ۶ زه به شمال ته وایم
چه راکړه او جنوب ته چه مه منع کوه ځما ځامن له لري او ځما لوڼي
۷ دَ زمکي له انتها نه راوله ۷ هر يو چه ځما په نوم بللي شي او ما
دَ خپل جلال دپارَ پیدا کړي او ما جوړ کړي او ما ساز کړي دَي -
۸ ۸ رانده خلق راوباسه چه سترګي لري او کاڼه چه غوږونه يې وي
۹ ۹ اي ټولو قومونو سره جمع شئ او قبیلي دِ ټولي شي له دوي نه
څوک دَي چه په دي به خبر ورکړي او مونږ ته ورنبي واوروي
خپل شاهدان دِ پیش کړي چه صادق کړي شي او هغوي دِ واوري
۱۰ او ووایي چه رښتیا دِي ۱۰ تاسو ځما شاهدان يې خداوند وايي او هغه
ځما بنده چه ما خوښ کړي دي تاچه دوي ویپیژني او په ما ایمان راوړي
او وپوهیږي چه زه هغه یم له ما نه وړاندِ هیڅ الله مصوّر شوي
۱۱ نه دي او پس له ما به نه وِي ۱۱ زه هو زه یَهُوَه یم او بي له
۱۲ ما نه خلاصونکي نشته ۱۲ ما خبر کړي دَي او خلاص کړي مِ دي او
څرګند کړي مِ دَي او تاسو په مینځ کښ بیګانه نه وه له دي سببه
۱۳ تاسو مِ شاهدان يې خداوند وايي او زه الله یم ۱۳ زه له ورځي
هم هغه یم ځما له لاس نه څوک خلاصونکي نشته زه کار کوم څوک
به يې وګرزوي

۱۴ ۱۴ خداوند چه ستاسو فدیه او دَ اسرائیل قدوس دَي
داسي وايي چه ما ستا دپارَ بابل ته واستاوه او ټولي جندري مِ
۱۵ کوزي کړي او کلدانیان دَ دوي دَ سرود کولو په جهازونو کښ ۱۵ زه
خداوند ستاسي قدّوس دَ اسرائیل خالق یم ستاسي بادشاه یم
۱۶ ۱۶ هغه خداوند چه په دریاب کښ لار او په ګنړو اوبو کښ ګدرونه
۱۷ جوړوِي داسي وايي ۱۷ چه هغه رایستونکي دَ ګاډیو او دَ آسونو

دَ لښکر او دَعزت هغوي سره به پريوزي پورته به نه شي هغوي
وخميدل لکه بتئي مړه شول ۱۸ تاسو وړاندني څيزونه مه يادوئ
او په زړو فکر مه کوئ ۱۹ گورئ زه به يو نوي کار وکړم اوس به
زرغون شي تاسي به يې نه پيژنئ څه زه به په وچه کښ لار او په
بيابان کښ رودونه جوړ کړم ۲۰ څما تمجيد به دَ صحرا حيوانان شغالان
او شترمرغان وکړي ځکه چه زه به په وچه کښ اوبه په بيابان کښ
رودونه جوړ کړم تا چه څما غوره خلق اوبه کړم ۲۱ دا خلق چه مې
دَ ځان دَپارَ پيدا کړل تا چه څما په ثنا به خبري کوي ۲۲ او تا زه نه
و بللم اى يعقوبه تا چه څما دَپارَ اي اسرائيلَ ستړي شوي وي
۲۳ تا ما ته ستا دَ سيزونکي قرباني دَپارَ گډوري حاضر نه کړ
او په خپلو ذبحو دِ څما تعظيم و نه کړ ما له تا نه دَ پيښکښي خدمت
طلب نه کړ او په لوبانو مې ستړي نه کړي ۲۴ تا څما دَپارَ په سپينو
زرو کانه وا نه خستله او دَ خپلو ذبحو په وازگو دِ ډک نه کړم
ليکن تا له ما نه په سبب دَ خپلو خطاؤ خدمت طلب او په خپلو
بديو دِ ستړي کړم ۲۵ زه هو زه هغه يم چه ستا گناهونه دَ خپل
ځان دَپارَ لړي کوم او ستا خطا په ياد نه راوړم ۲۶ ما ته را په ياد
کړه چه بحث سره وکړو وليکه چه ته صادق شي ۲۷ ستا پلار اوّل
خطا وکړه او ستا ميانځگړو را نه گناه وکړه ۲۸ نو زه به دَ مقدّس
سرداران پليت وگڼم او يعقوب به لعنت ته ورکړم او اسرائيل بنګنځلو ته

څلور څلويښتم باب

۱ او اوس واوره اي يعقوبه څما بنده او اسرائيلَ چه ته مې خوښ
کړي يې ۲ چه خداوند ستا صانع او له رحِم نه ستا جوړونکي ستا
مددگار داسي وايي ۲ چه مه ويرېږه اي څما بنده يعقوبه او اي
يشورونه چه ته مې خوښ کړي يې ۳ ځکه چه زه به په تږيو باندِ اوبه
نوي کړم او په وچو باندِ سيلونه ستا په اولاد به خپل روح نوي

۴ کړم او ستا په زاهوزاد خپل برکت ۴ نو دوي به دَ واښو په مینځ کښ
۵ دَ اوبو په لښتیو دَ ولي په شان وتوکیږي ۵ یو به وائي چه زه دَ خداوند
یم او بل به دَ یعقوب نوم په ځان ولګوي او دا به په خپل لاس
خداوند لره ولیکي او دَ اسرائیل په نوم به (ځان) نومري کړي
۶ ۶ داسي وائي هغه خداوند بادشاه دَ اسرائیل او ده خلاصونکي
خداوند دَ لښکرو چه زه اوّل او زه آخر یم او بي له ما نه بل
۷ الله نشته ۷ او څوک به ځما په شان وبولي او دَ هغه خبر دِ وکړي
او ما ته دِ په ترتیب سره پیش کړي له هغي مُدي چه وړاندني خلق
مِ کیښودل او آینده او هغه چه زر به راشي دوي دِ خبر وکړي -
۸ ۸ تاسي مه ویریږئ او ترس مه کوئ ما تا ته له قدیمه نه درونښول
او پوي خبر مِ نه کړي څه؟ نو تاسي ځما شاهدان یئ بي له ما بل الله
۹ شته څه؟ هو بل کمر نشته زه ئي نه پیژنم ۹ هغوي چه بتان جوړوي
ټول باطل دي او دَ دوي پسندیده څیزونه به بي نفعي شي او شاهدان
۱۰ دَ دوي دغه چه نه وینې او نه پوهیږي څو چه پښیمانه شي ۱۰ آیا الله
۱۱ جوړ کړي دي او بي نفعي بت ئي ساز کړي دَی ۱۱ کوره ټول یاران
به ئي شرمنده شي کاریګر ئي له سړیو دي دوي ټول به جمع شي
۱۲ و به دریږي و به ویریږي او سره به پښیمانه شي ۱۲ لوهار تربنځ
سازوي او کار په سکرو کوي او په څټکونو ئي مصوّر کړي او
دَ خپل بازو په قوّت سره ئي جوړ کړي وږي هم شي بیا قوت نه لري
۱۳ او اوبه نه څښي نو مانده شي ۱۳ ترکاڼ مزي اوږد کړي او په
وني نښي پري کوي په تراشه ئي جوړوي او په پرکار نقش پریکوي نو
دَ سړي په شکل ئي جوړوي دَ سړي دَ ښایست په شان تا چه په
۱۴ کور کښ واوسي ۱۴ دَ ځان دَپارَ نښتر پري کړي او څیړئ او بلوط
واخلي او دَ ځان دَپارَ دَ ځنګل له ونو پسندي کړي صنوبر ولګوي
۱۵ او باران ئي ورکوي کړي ۱۵ نو دَ سړو دَپارَ خس شي او له هغه

ئې اخلي او پرې تودېږي سيزي ئې هم او ډوډئ پرې پخوي بيا خداې
ورنه جوړ کړي او سجده ورته کوي هغه تراشلي بت جوړ کړي او
ورته ټيټ شي ۱۶ نيم دَ هغه په اور و سيزي په نيمي ئې غوښې خوړي
ورته ئې وريته کړي او موړ شي تودېږي هم او وائي واخ زه تود شوم
اور مې ليدلي دي ۱۷ او له باقي ئې خداې جوړ کړي يو بت دَ ځان دَپارَ
هغه ته ټيټ کيږي او سجده کوي او دعا ورته کوي او وائي چه ته
نجات راکړه ځکه چه ته مې الله يې ۱۸ دوي نه پيژني او نه پوهيږي ځکه
چه ددوي سترګې ئې له کتلو نه بندي کړي او زړونه ئې له تميز کولو
۱۹ او په خپل زړه کښ ئې نه ګرزوي او هغه نه معرفت او نه فهم
لري تاچه دي ووائي چه نيم خو مې په اور وسيزه او دَ هغه په
انګار مې ډوډئ هم پخه کړه غوښه مې وريته کړه او و مې خوړه نو
ګنړه زه به له هغه باقي شوي نه يو نفرتي شيَ جوړ کړم څه او دَ
ونې ونګړي ته به ټيټ کيږم څه ۲۰ هغه ايرې خوري نګلي زړه ئې
ګمراه کړي دي چه خپل ځان به بچ کولي نه شي او نه وائي چه څما
په ښي لاس کښ دروغ نشته څه

۲۱ دا په ياد کړه اي يعقوبه اي اسرائيلَ ته خوڅما بنده يې
نه مې پيدا کړي ته مې بنده يې اي اسرائيلَ ته دِ رانه هير نه شي
۲۲ ما ستا ګناهونه لکه اوريځه محوه کړي دي او لکه لړه خطا ستا
ما ته رجوع وکړه ځکه چه ما په فديه سره به خلاص کړي يې ۲۳ اي
آسمانونو سرود وغږوئ ځکه چه خداوند کار کړي دي اي دَ زمکي
ژورو ناري وکړئ اي غرونو اي ځنګلو او ټولوونو چه په هغو کښ
يئ په غزلو وچوي ځکه چه خداوند يعقوب په فديه سره خلاص کړي
دي او په اسرائيل کښ به تمجيد بيامومي

۲۴ هغه خداوند چه ستا فديه ورکوونکي دي او له کيډي
نه پيدا کونکي ستا داسي وائي چه زه خداوند صانع دَ هر شيَ يم

۲۵ پوځي دَ آسمانونو غورځونکي یم ویړونکي دَ زمکي ۲۵ دَ تګونکو دَ نښو
باطل کونکي او دَ فال بینانو احمق کونکي دَ حکیمانو راګرزونکي وروستو ته
۲۶ او جاهل کونکي دَ معرفت ددویو ۲۶ مضبوط کونکي دَ خبري دَ بنده
خپل او پوره کونکي دَ فکر دَ رسولانو خپلو هغه چه دَ اورشلیم په
باب وایي چه ته به آباد شي او دَ یهودا ښهرونو ته چه دوي به
۲۷ جوړ شي او ددهٔ خرابه به آباده کړم ۲۷ هغه چه ژورو ته وایي
۲۸ چه زه به مو وچي کړم او ستا رودونه به خشک ۲۸ هغه چه دَ
کورش په باب وایي چه ته مِ شپون یي ټوله خوښي به مِ پوره کړي
او چه له اورشلیم نه وایي چه ته به بنا کړي شي او هیکل ته چه
ستا بنیاد به کښودلي شي ❊

پنځه څلویښتم باب

۱ آ خداوند خپل مسیح ته هغه کورش ته چه ما تر ښي لاس ونیو
تا چه دَده دَ وړاندِ قومونه پایمال کړم او ملا دَ بادشاهانو به خلاصي
کړم او دَده دَ وړاندِ به ورونه پرانزم او دروازي به بندي نه شي
۲ ۲ زه به ستا دَ وړاندِ ټلل کوم او کوږي به هوار کړم زه به دَ زیړو
۳ دروازي ټوټي کړم او اړمونه دَ اوسپني به مات کړم ۳ او زه
به تا ته دَ تیاري ذخیري او دَ پټوځایونو خزاني درکړم تا چه وپیژني
چه زه هغه خداوند یم چه تا ستا په نوم بولي هم الله دَ
۴ اسرائیل ۴ دَ پارَ دَ بنده خپل یعقوب او اسرائیل خوښ شوي ما
۵ ته ستا په نوم رابللي یي ما ته ملقب کړي او تا نه پیژاندلم ۵ زه
یَهُوَه یم او بل نشته بي له ما نه الله نشته زه به ستا ملا وتړم
۶ اګر تا و پیژاندلي نه یم ۶ تا چه هغوي له نمرخاته نه او دَ هغه
له مغربَ پوه شي چه بي له ما نه بل نشته زه خداوند یم او
۷ بل نشته ۷ سازونکي دَ نور او خالق د تیاري یم صانع دَ سلامتي
او پیدا کونکي دَ شر زه خداوند صانع دَدي ټولو یم

۸ ای آسمانونو له پاسَ را وڅاڅئ او هوا دِ صداقت راښکته کړئ زمکه دِ پرانتلي شي او خلاصون دِ میوه‌دار شي او صداقت دِ ورسره زرغون شي ما خداوند هغه پیدا کړل

۹ هَي په هغه چه له خپل پیداکونکي سره جګړه کوي کودري دَ زمکي دَ کودرو په مینځ کښ ګنزه خټه به خپل اغږونکي ته ووایي چه ته څه کوي او یا ستا کار ووایي چه ستا لاس نشته ۱۰ هَي په هغو باندِ چه پلار ته ووایي چه څه لرِه زیږوي یا ښځي ته چه څه له زیږوئ ۱۱ خداوند قدّوس دَ اسرائیل او دده پیداکونکي داسي وایي چه له ما نه دَ آینده‌ؤ سوال وکړئ څما دَزامنو له جهتَ او څما دَ لاسونو دَ عمل له جهتَ را نه پوښتنه وکړئ ۱۲ ما زمکه جوړه کړي دَه او انسان مِ پري پیدا کړي دي ما هو څما لاسونو آسمانونه غوړولي دِي او په ټول لښکر دَ هغو ما حکم کړي دي ۱۳ ما هغه په صدق سره پورته کړي دي او ټولي لاري دَده به آساني کړم هغه به څما ښهر آباد کړِي او هغه به څما بندیان آزاد کړِي نه په روپیو او نه په هدیي خداوند دَ لښکرو وایي

۱۴ خداوند داسي وایي چه تا ته به مشقّت دَ مصر او سوداګري دَکوش او دَ سبا قامتدار را ته راڅي او ستا به شي ستا په وروستو به ځي له زنځیرونو سره به تیریږي او تا ته به سجده کوي تا ته به زاري کوي و به وایي چه په تا کښ بي‌شک الله دَي او بل نشته بل الله نشته ۱۵ په حق سره ته په حجاب کښ شوي الله یي اي دَ اسرائیل الله چه ته خلاصونکي یي ۱۶ هغوي به پښیمانه شي او ټول سره به خجل شي له سرمندګي سره به لار شي چه کاریګر دَ بتانو دِي ۱۷ لیکن اسرائیل به په خداوند سره په ابدي خلاصي خلاص شي ترابده به نه پښیمانه. نه شرمنده شي

۱۸ ځکه چه خداوند خالق دَ آسمانونو داسي وایي هغه الله

چه سازکونکي دَ زمکي او صانع ئې دي ده قراره کړي ده او باطله
ئې پیدا کړي نه ده دَ اوسیدلو دَپارَ ئې جوړه کړي ده زه خداوند یم
۱۹ بل نشته ۱۹ ما په پټه سره دَ زمکي په تاریک ځاي کښ خبره کړي
نه ده ما دَ یعقوب اولاد ته باطل نه ویل چه په باطل سره ځما
طلب کوئِ زه خداوند په صداقت سره خبري کوم او په راستي
سره خبر ورکونکي یم
۲۰ ۲۰ اي بچ شوو دَ قومونو جمع شئِ او راشئِ او سره
راورانِدِ شئِ هغوي چه دَ خپلو بتانو دَ لرګي وړونکي دِي اوهغه
۲۱ الله ته دُعا کونکي دِي چه خلاصولي ئې شِي نه پوهیږي ۲۱ خبر کوئ
نژدي ئې راوړئِ تاسي دِ یو ځاي سره مصلحت وکړئِ چه له
وړاندِ زماني دغه چا معلوم کړي دي چا له زماني نه په دغه خبر
کړي دَي ما خداوند کړي نه دَي څه؟ او بي له ما نه بل الله نشته
۲۲ صادق او خلاصونکي الله بي له ما نه څوک نشته ۲۲ ما ته متوجّه
او خلاص شئ اي ټولو سرحدونو دزمکي ځکه چه زه الله یم او بل نشته
۲۳ ۲۳ ما په خپل ذات قسم وکړ ځما له خولې نه دَ صدق کلام ووت
و به نه ګرزي چه هر یو زنګون به ځما دَ وړاندِ ولګولي شِي هره
۲۴ ژبه قسم خوري ۲۴ ما ته به وواي چه په خداوند سره صداقت او
قوّت دي ده ته به راشِي او هغه ټول چه ورنه بیزار شول شرمنده
۲۵ به شِي ۲۵ ټول اولاد دَ اسرائیل به په خداوند صادق ګنړلي
شِي او فخر به کوي +

شپږ څلویښتم باب

۱ ۱ بیل ټیټ شه نبو په نږیدلو شه دَدي بتان په حیوانانو او په
چارپایانو بار شول بارونه ستاسو دَ ستړي دَبار لیښلي شوي دِي
۲ ۲ هغوي ټیټیږي نه توانیږي چه بار خلاص کړي بلکه ځنپله په
بند لاړ شه

۳ خما واوره اي ذَ يعقوب كوره او اي ټولو باقي پاتي شوو ۳
ذَ اسرائيل ذَ كور چه له ګيډې نه په ما بانډ بار شوي يئ چه
له رحم نه بار شوي يئ ۴ او تر زړتوب پورې زه هغه يم او تر زړ ۴
بدي پورې به ئې زه وړم ما كړي دَي او زه به پورته كړم او زه به
وړم او زه به خلاصوم ۵ له چا سره به مې مشابه كړئ او برابر ۵
به مې كړئ او دَ چا په مثل به مې كړئ چه مونږ سره مشابه شو
۶ هغوي چه سره زر له هميانې نه خالي كوي او سپين زر په تلي ۶
تولوي زرګر نوكر كوي تا چه خداي جوړ كړي ورته ټيټ كيږي او
سجدې ورته كوي ۷ په اوږو ئې پورته كوي هغه يوسي او په خپل ۷
ځاي ږدي چه ولاړ اوسي له خپل ځاي نه نه خوځيږي كه څوك
ورنارې كړي نو ځواب نه وركوي ذَ هغه له سختي ئې خلاصولي نه شي
۸ دا ياد كړئ او سړي شئ اي نافرمانو په خپلو زړونو كښ ئې وګرزوئ ۸
۹ له مدي نه وړاندني څيزونه په ياد كړئ څكه چه زه الله يم او بل نشته ۹
بل الله څما په شان نشته ۱۰ چه له ابتدا نه ذَ آخرينو خبر وركوي ۱۰
او له قديم نه ذَ هغه (حال) وايي چه شوي نه وي څما راي محكم
اوسي او زه ټوله مرضي خپله كوم ۱۱ زه به له مشرق نه ټجير را ۱۱
وبولم له لري زمكي به څما ذَ مصلحت سړي ما خبر كړي دَه او زه
به ئې جاري كړم ما وفرمايل او زه به ئې وكړم اي سختدلانو ۱۲ څما ۱۲
واورئ چه له صدق لري يئ ۱۳ ما خپل صدق نزدي كړ لري به ۱۳
نه شي او څما خلاصون به درنګ ونه كړي او زه به اسرائيل
ته چه څما جلال دَي په صيحون كښ خلاصي وركړم ❖

اوه څلويښتم باب

۱ راكوزه شه او په خاورو كښينه اي پيغلي لورې ذَ بابل په زمكه ۱
بې كرسي كښينه اي ذَ كلدانيانو لورې څكه چه ته به بيا نازنينه
خوش اندامه ونه بللې شي ۲ ميچن واخله او ډوړه وآړه پرده ۲

۳ خپله لوښه کړه لمن ووهه لینګي لوڅ کړه له رودونو پوریوزه ۳ ستا
نهاني اندام به لوڅ کړي شي او ستا شرم‌ګاه به ولیدلي شي زه
۴ به بدله واخلم او له چا سرې سره به صلحه ونه کړم ۴ څمونږ
۵ فدیه ورکونکي یَهوَه دَ لښکرو دده نوم دَي قدوس دَ اسرائیل ۵ چپه
خوله کښېنه او په تیارې کښ ننوزه اي دَ کلدانیانو لورې څکه
۶ چه ته به بیا دَ بادشاهتونو خاونده وبللي نه شې ۶ زه په خپل خلق
په غضب شولم خپل میراث مې پلیت کړ او ستا لاس ته مې درکړ
۷ تا په هغو رحم ونه کړ په زاړه دِ خپل زغ بیحده بار کړ ۷ او ودِ
ویل چه زه تر ابده پورې خاونده یم
۸ ۸ تا په خپل زړه کښ دا نه کېښودل او نه دِ دَ هغه انجام
په یاد راوړه نو اوس دا واوره اي منعمې چه په قرارې سره ناسته
یې او په خپل زړه کښ وائې چه زه یم او بې له ما بل څوک نشته
۹ زه به کونده نه کښېنم او زه به بې فرزنده ونه پېژنم ۹ نو په تا به
دغه دواړه په یوې ورځې کښ ناڅاپه راشي بې فرزندي او کونډوالي
سره له ډېرو سحرونو ستا سره له بې اندازه ډېرې جادوګرئ ستا
۱۰ به دا پوره پوره درباندې راشي ۱۰ او تا په خپله بدې اطمینان وکړ
تا ویل چه هیڅوک مې نه ویني ستا حکمت او معرفت ته وغلولې
۱۱ په خپل زړه کښ دِ وویل چه زه یم او بل بې له ما نشته ۱۱ نو
په تا باندې به هسې بدي راشي چه ته به ئې صباح نه پېژنې او
په تا به هسې مصیبت پرېوزي چه ته به نه توانېږې چه وئې ګرزوې
۱۲ او په تا به ناڅاپه هلاکت راشي چه ته به پرې خبره نه شې ۱۲ ته
په خپل جادو او په کثرت دَ هغو سحرونو خپلو کښ چه له مُدې
دَ وړوکوالي دِ په کښ خوارې کړې ده وګرزه کوندې چه ته و توانېږې
۱۳ چه فائده درکړې او کوندې چه ته وترسونې ۱۳ ته له خپلو ډېرو
مصلحتونو کمزوره شوې هغوې چه دَ آسمانونو ویشتونکي دِي او

دَ ستورو ځیروَنکي دِي او چه دَ میاشتو په سرونو کښ خبرکونکي
دِي پورته دِ شِي او تا دِ له هغو چه درباندِ راتلونکي دِي خلاصه
۱۴ کړِي ۱۴ کورئِ هغوي به دَ خس په دود شِي اور به ئې وسیزِي خپل
ځانونه به دَ لمبي له لاس نه بچ نه کړِي او هغه به دَ تودیدلو
دَپارَ انګار نه وِي او نه به دَ کښیناستلو دَپارَ اور شِي چه ورته
۱۵ وغوږیږِي ۱۵ نو هغوي چه تا په دوي کښ خوارِي وکړه ستا دَپارَ به
داسي شِي ستا سوداګران له ورکوالي نه هر یو په خپل ځ لار
شه څوک نشته چه تا خلاصه کړِي ÷

اته څلویښتم باب

۱ دا واورئِ اي دَ یعقوب کوره چه دَ اسرائیل په نوم بللي شئِ چه
دَ یهودا له اوبو راووتلي یئ چه دَ خداوند په نوم قسم کوِئ
هغوي چه الله دَ اسرائیل یادوِئ لیکن نه په رښتیا او نه په
۲ حق سره ۲ ځکه چه دَ مقدّس ښهر نوم په ځان بولي او دَ اسرائیل
۳ په الله تکیه کوي چه دَ لښکرو خداوند ئې نوم دي ۳ ما له قدیم
نه په وړمبیو خبر وکړ هو ځما له خولي ووت او آګاهي مِ پرِ وکړه
۴ ما ناڅاپه هغه وکړ او وشه ۴ ځکه چه زه پوه شوم چه ته دیر
۵ سخت یئ او ستا غاړه دَ اوسپني رګونه دِي او تندي دِ زیړ ۵ ما
له وړاندِ زماني نه وړاندِ له کیدلو آګاه کړِي تا چه ته و نه وائي
چه ځما بُت وکړ او ځما تراشلي او ځما وېلي کړِي دا و فرمایلي دِي
۶ ۶ تا آوریدلي دِي او ټول وګوره او تاسي ناخبرئِ زه به دِ په
نویو څیزونو اوس آګاه کړم او په هغو پټو چه تا پیژاندلي نه دِي
۷ ۷ هغه اوس پیدا شه او نه په وړاندي زماني کښ او له ورځي
۸ وړاندِ دِ نه واوریدل هسي نه چه ته ووائي ګوره ما پیژاندل ۸ هو
نه تا واوریدل او نه دِ وپیژاندل او له وړاندئِ زماني نه دِ خپل
غوږونه نه پرانتل ځکه چه زه پوهیدم چه ته به یه ټکي سره تمي

۹ وکړي او له کیدلو نه عاصي وبللی شوی ۹ زه به دَ خپل نوم دَپارَ
خپل غضب ودرنګوم او دَ خپل فخر دَپارَ له تا نه نم شم تا چه
۱۰ پرې دِ نه کړم ۱۰ ګوره ته صافه کړي یې لیکن نه په سپینو زرو او
۱۱ ما دَ خوارِي په تناره کښې غوره کړي یې ۱۱ زه دَ خپل ځان دَپارَ دَ
خپل ځان دَپارَ کوم څکه چه څه لره دِ څما نوم پلیت کړي شي او
۱۲ خپل تمجید به بل ته ورنه کړم ۱۲ څما واوره اي یعقوبَ اواي اسرائیلَ
۱۳ چه رابللي مِ یي زه هغه یم زه اوّل یم اوزه آخریم ۱۳ او څما
لاسونو دَ زمکي بنیاد ینبي دي او ښي لاس مِ آسمانونه غوړولي
۱۴ دِي زه هغوي وبولم او دوي سره ودریږي ۱۴ تاسي ټول جمع شئِ
او واورئِ چا له دوي نه دا خبر کړي دَي هغه چه خداوند محبّت
ورسره کړي دَي دده مرضِي به بابل پوره کړي او دده بازو به په
۱۵ کلدانیانو وِي ۱۵ ما هو ما خبره کړي دَه او را بللي مِ دي او راوستلي
۱۶ مِ دَي نو لار دَده به کشاده کړي ۱۶ ما ته راوړاندِ شئِ دا واورئِ
ما له ابتدا نه په پټه کښې خبرې کړي نه دي دَ کیدلو له مدي نه
زه هلته کښې وم او اوس خاوند یهوه زه او خپل روح ئي واستولو
۱۷ ۱۷ خداوند ستا فدیه ورکوونکي قدّوس دَ اسرائیل داسي وایِي چه
زه خداوند الله ستایم ستا معلّم یم تا چه تا ته فائده درکړم
۱۸ او په هغي لاري دِ روان کړم چه ته به کښې ځي ۱۸ کاشکي چه تا
څما حکمونه واوریدلي نو ستا سلامتي به د رود په شان وه او ستا
۱۹ صداقت لکه موج د درياب ۱۹ او ستا اولاد به دَ شګي په شان
او ستا دَ کلمو فصل به دَ هغو دَ کلمو په دود وِي دَده نوم به څما
له وړاندي نه پرېکړي نه نابود شي
۲۰ ۲۰ له بابل نه راووزئِ دَ کلدانیانو له زمکي وتښتئِ دَ
سرود کولو په آواز خبر وکړئِ په دغه ندا وکړئِ دَ زمکي تر نهایت
ئي خور کړئِ ووایئِ چه خداوند خپل بنده یعقوب په فدیه سره

۲۱ خلاص کړ ۲۱ او په هغو بیابانونو کښ دوي تږي نه شول د دوي دپارَ
ئي له کمره نه اوبه جارِي کړِي او کمر ئي څیرِي کړ نو اوبه ور نه
۲۲ راتوي شوي ۲۲ خداوند وایِي دَ شریرانو دپارَ بسلامتِي نشته ٭

نه څلویښتم باب

۱ ۱ څما واورئِ اي جزیرو او اي لرِي قومونو غوږ ونیسئِ زه خداوند
۲ له کیدي رابللي یم له کلمو دَ مورِ مِ څما نوم ئي یاد کړِي دي ۲ او
څما خوله ئي لکه تیره توره کړ: زه ئي دَ خپل لاس په سورِي پټ
کړم او زه ئي آبدار غشي کړم او په خپل کور کښ ئي پټ کړم-
۳ ۳ او ما ته ئي وویل چه ته څما بنده یِي هغه اسرائیل چه زه
۴ په ده کښ تمجید کړِي شم ۴ لیکن ما وویل چه ما عبث خوارِي
کړِي ده او مفت باطل مِ خپل قدرت فنا کړِي دي لیکن څما حق
۵ دَ خداوند څخه دي او څما اجر څما دَ الله څخه ۵ او اوس خداوند
وایِي هغه چه له کیدي څما پیدا کونکي دي چه مریِي دَده شم تا چه
یعقوب وده ته راوګرزوِي او چه اسرائیل ده ته پیوسته شِي
څکه چه به دَ خداوند په سترګو کښ مجید او الله مِ قوّت شه
۶ ۶ هو هغه وایِي چه دا خولږ دَه چه ته څما بنده شي دپارَ دَ
درولو دَ فرقِي دَ یعقوب او دپارَ دَ راګرزولو دَ اسرائیل محفوظ څما
۷ ۷ بلکه زه به تا د قومونو دپارَ نور وګرزوم تا چه څما خلاصون دَ زمکي
تر نهایت پورِي شي داسي وایِي هغه خداوند چه دُ اسرائیل فدیه
کونکي او دَده قدّوس دي هغه ته چه سپک څانَ دَي او زښت
دَ قوم دَي او دَ حاکمانو چاکر دي چه بادشاهان به نظر وکړِي او
پورته به شِي او سرداران هم نو به سجده وکړِي دَ هغه خداوند
دپارَ چه آمین دَي او قدّوس دَ اسرائیل هغه چه ته ئي خوښ
۸ کړِي یِي ۸ خداوند داسي وایِي چه دَ قبولیدلو په وقت کښ تا ته
څواب درکړِي دَي او دَ خلاصِي په ورځ کښ مِ تا ته مددګارِي درکړِي

ده نو زه به دِ وساتم او خلقو ته به دَ یارَ دَ وډریدلو دَ زمکي
۹ او دَ یارَ دَ ملکیت کولو دَ ملکونو دَ صحرا ۹ چه بندیانو ته ووایئ چه
ووزئ هغو ته چه په تیاري کښ دِي ظاهر شئ هغوي به په لارو
۱۰ خړي او په ټولو لوړو به دَ دوي څراګاه وِي ۱۰ نه به دوي وږي کیږي
او نه به تږي کیږي او نه به ئي ګرمي وهي او نه نمر: هغه چه په
دوي رحم کوي رهنمائي به ورته وکړي او دَ اوبو چینو ته به ئي ورولي
۱۱ ۱۱ او زه به خپل ټول غرونه لار کړم او خپل سړکونه به اوچت کړي
۱۲ شي ۱۲ ګوره دا به له لري راشي او ګوره دغه به له شمال نه او له
۱۳ مغرب نه او دغه دَ چین له زمکي ۱۳ اي آسمانو سندري ووایئ
او اي زمکو خوښي کوئ غرونه دِ په سندرو وچوي څکه چه خداوند
خپلو خلقو ته تسلي ورکړي دَه او په خپلو محتاجانو به رحم وکړي
۱۴ ۱۴ او صیحون ووئیل چه خداوند زه ترکه کړي یمه او خاوند
۱۵ مِ هیره کړي یمه ۱۵ ګنړه ښځه به خپل شیرخوره هیر کړي څه
چه دَ خپلي ګیډي په زوي به رحم ونه کړي څه دغه به ئي هیر
۱۶ کړي نو هم زه به دِ هیره نه کړم ۱۶ ګوره ما په خپلو ورغویو نقش
۱۷ کړي یي ستا دیوالونه مدام څما دَ وړاندي دِي ۱۷ ستا زامنو تلوار
۱۸ وکړ ستا نړونکي او خرابونکي به درنه ووزي ۱۸ په ګرداګرد خپل سترګي
خپلي پورته کړه او وګوره دوي ټول سره جمع شول تا ته راغلهٔ
زه حيَ یم یهوَه وایي چه ته به دا ټول واغوندي لکه قیمتي
۱۹ جامي او دَ ناوي په شان به ملا وتړي ۱۹ په تحقیق سره ستا
خراب ځایونه او ویران او ستا خرابه زمکه او اوس به ته په
۲۰ اوسیدونکو تنګه شي او ستا نغرونکي به لري شي ۲۰ ستا بي اولادي
زامن ستا په غوږونو کښ هم وایي چه په مونږ باندِ ځاي تنګ دِي
۲۱ مونږ ته ځاي راکړه چه و اوسیږو ۲۱ نو ته به په خپل زړه کښ ووایي
چه ما ته دا چا وزیږول او زه خو بي اولاده او شنډه یم وړکډه

ښوي او شړلي شوي يم او دَ دغو پرورش چا وکړ ګوره زه خو يواځي پرېښولي شوي وم دغه چرته وو
۲۲ خاوند پروردګار داسي وويل ګوره زه به امتونو ته لاس پورته کړم او خلقو ته به نښان ودروم نو ستا زامن به په غېږو کښې راوړي او ستا لونړې به په اوږو را واخلي ۲۳ او بادشاهان به ستا پرورش کونکي وِي او ملکي به ئي ستا پي روونکي شِي په مخونو به زمکي ته تا ته سجده کوِي او ستا دَ پښو ګرد به څټِي نو تاسِي به پوه شئِ چه زه هغه خداوند يم چه څما منتظران به پښېمانه نه شِي ۲۴ ګنړه له جبّار نه به لوټ وشوکاوه شِي څه او يا به په حق نيولی قيدِي را پرېکړِي شي څه؟ ۲۵ هو خداوند داسي وايي چه دَ جبّار لوټ به وشوکاوه شِي او دَ سرکښ لوټ به پرېکړِي شِي او زه به ستا له مدّعيانو سره دعوی وکړم او ستا اولاد به خلاص کړم ۲۶ او ستا په ظالمانو به دَدوي دَ ځانونو غوښه وخوروم او په خپلو وينو به مست شِي لکه له نوږو شرابونو هو بشر به پوه شِي چه زه خداوند ستا خلاصونکي او فديه کونکي عزيز دَ يعقوب يم*

پنځوسم باب

۱ خداوند داسي وايي چه ستا دَ مور طلاقنامه چه ما طلاقه کړِي ده چرته ده يا هغه قرضداران چه ته مِ پري خرڅه کړِي يي چرته دِي ګوره تاسي دَ خپلو بديو په سبب خرڅ کړي شوئِ او ستاسي دَ عصيانو په سبب ستاسي مور طلاقه کړي شوي ده ۲ څه لره چه زه راغلم او سړي نه وُه ما ناره وکړه او ځواب کونکي نه وه څما لاس له فديه ورکولو لنډ شوي دي څه او يا په ما کښې دَ خلاصولو قدرت نشته څه ګوره زه په خپلي ترټنې درياب وچ کوم رودونو صحرا ګرزوم دنه اوبو په سبب به کبان بدبويه کيږِي او له تندي به مړه کيږِي ۳ زه آسمانونو ته تاريکي اغوندوم او شِيړئ

ئې پښتوني كوم
۴ خاوند پروردگار ما ته دَ علم زدكونكو ژبه راكړې دَه تا چه
وپوهيږم چه په يوي خبري دَ ستړي كومك وكړم هر صباح ويښوي
او غوږونه مِ وېښوي تا چه دَ زدكونكو په څير واورم ۵ خاوند
پروردگار څما غوږونه پرانيستلي دِي او ما عناد و نه كړ په وروستو
نه وگرزيدم ۶ ما خپله شا وهونكو ته وركړه او خپل اننگي وېښتنه
يستونكو ته. خپل مخ مِ له رسوائي او له توكلو پټ نه كړ ۷ او خاوند
پروردگار څما مددگاري كوي دي دَپارَ به زه خجل شم دي دَپارَ ما
خپل مخ لكه بكَرَه وگرزاوه او وپوهيدم چه پښيمانه به نه شم ۸ هغه
نژدې دي چه ما صادق كړي څوك به راسره جگړه وكړي چه سره
ودريږو څوك دي خاوند دَ دعوي له ما سره چه ما ته راوړاندې
شي ۹ گوره خاوند پروردگار به مِ مدد وكړي هغه څوك دي چه
په ما حكم كوي گوره هغوي ټول به دَ جامي په شان زاړه شي او
ينه به ئې وخوري
۱۰ څوك له تاسي ويريدونكي دَ خداوند دي او دده دَ بنده دَ
آواز آوريدونكي دَي هغه څوك دَي چه په تياري كښ ځي او نور
نه لري نو هغه دِ دَ خداوند په نوم توكل وكړي او په خپل الله
دِ تكيه كوي ۱۱ اي هغو چه تاسي ټول اور بلوئ او په شونټيو
ملا تړئ دَ خپل اور په رڼا دروميږ او په هغو شونټيو چه
تاسي ئې بلوئ څما له لاس نه به تاسو ته دا وشي چه په درد كښ به څملئ

يو پنځوسم باب

۱ څما واورئ اي دَ صداقت تابعدارانو چه دَ خداوند طالبان يئ
هغه كمر ته چه تاسي ورنه پريكړي شوئ او دَ هغه كوهي غار ته
چه تاسي ورنه وكنودلي شوئ ۲ خپل پلار ابراهيم او ساري ته
چه تاسي ئې وزيږولئ وگورئ چه ما هغه وباله او دي بواځي وه

او برکت مِي ورکړ او ډېر مِي کړ ۳ ځکه چه خداوند صیحون ته تسلي ورکړي ده ددة ټولو خرابو ته يې تسلي ورکړي ده او ده دَ هغه بیابان دَ عدن په شان اودَ هغه صحرا دَ خداوند دَ جنّت په شان کړي دي په هغه کښ به خوښي او خورمي بیاموندلي شي حمد او آواز دَ سرود ۳

۴ ما ته غوږ ونیسه اي ځما خلق اواي ځما امّته ما ته غوږ ونیسه ځکه چه شریعت به له ما نه ووزي او خپل انصاف به ثابت کړم تاچه خلقو ته نور شي ۵ ځما صداقت نژدې دې ځما خلاصي را وتلي ده اوځما بازوګان به دَ خلقو انصاف وکړي جزیري به ځما انتظاري وکړي او ځما په بازو به امید وکړي ۴ ۵

۶ خپلي سترګي آسمانونو ته پورته کړئ اودَ لاندي زمکي ته وګورئ چه آسمانونه به لکه لوګي نیست شي او زمکه به لکه جامه زاړه شي او اوسېدونکي به يې لکه میاسي مړه شي لیکن خلاصون ځما به تر ابدَ پوري وي اوځما صداقت به زایل نه شي ۶

۷ ځما واورئ اي دَ صداقت پېژندونکو اي هغوخلقو چه ځما شریعت مو په زړه کښ دَي تاسي له ملامتي او له ښکنځلو دَ انسانَ مه وېرېږئ او ترس مه کوئ ۸ ځکه چه دوي به لکه جامه ينه وخوري او لکه پشم پويه به يې وخوري لیکن ځما صداقت به تر ابدَ پوري وي او ځما خلاصون تر زمانو زمانو پوري ۷ ۸

۹ وېښ شه وېښ شه قوّت واغونده اي بازو دَ خداوندَ وېښ شه لکه په قدیمو ورځو کښ او په وړاندینو زمانو کښ ته نه يې څه هغه چه درهب پرېکونکي اودَ اژدها ځیرونکي يې ۱۰ ته هغه نه يې څه چه وچونکي دَ دریاب يې دَ ډېرو ګنړو اوبو اوژوري دَدریاب دِ دَ فدیه شویو دَ تللو دَیارَ لاري کړي ۱۱ او فدیه کړي ۹ ۱۰ ۱۱

شوي دَ خداوند به جاروزِي او له سندرو سره به صیحون ته راشِي او دَدوي په سرو به ابدِي خوښي وِي خورمي او خوښي به حاصله کړِي غم او آه کول به وتښتِي

۱۲ ۱۲ زه هم هغه ستاسي تسلّي درکونکي يم ته څوک يې چه له انسانه ویریږي چه مري او دَ انسان له زوي نه چه دَ واښو په شان به شي ۱۳ او تا خپل خداوند هیر کړ چه ستا صانع دَي

۱۳ اوچه دَ آسمانونو غوړونکي دَي اوچه بنیاد ږدونکي دَ زمکي دَي او ته مدام هره ورځ له غضب دَ تنګونکي چه دَ هلاکت دَپارَ تیار شوي دي ویره کوِي او دَ تنګونکي غضب چرته دَي ۱۴ بندیوان به

۱۴ زر خلاص شي او په کوهي به مړ نه شِي او دده ډوډئ به ورکه نه شِي ۱۵ اوزه یهوه ستا الله يم چه درياب خوځوم نو دده

۱۵ موجونه شور کوِي خداوند دَ لښکرو ئې نوم دَي ۱۶ او ماخپلي خبري

۱۶ ستا به خولي کښ اچولِي دِي او دَ خپل لاس په سورِي مِ پټ کړِي يي دَپارَ دَ ودرولو دَ آسمانونو اودَ بنیاد دَ ږدلو دَ زمکي اوچه صیحون ته ووايم چه ته څما امت يي

۱۷ ۱۷ پورته شه پورته شه ودریږه اي اورشلیمَ چه دَ خداوند له لاس دِ دَده دَ غضب پیاله څښلي ده تا دَ مستِي د

۱۸ کاسي پیالي څښلي دَه زبېښلي ده ۱۸ له هغو ټولو زامنو چه دي وزیږول څوک نشته چه ئې راکاږي او له هغو ټولو زامنو چه دَي

۱۹ وپالل څوک نشته چه تر لاس ئې ونیسي ۱۹ دواره دربانِد پریوتل څوک به ستا غمخور شِي ویرانِي اوهلاکت او لوږه او توره په چا

۲۰ به تسلِّي درکړم ۲۰ ستا زامن مانده شول اودَ هري کوڅي په سرکښ پراته دِي لکه اوسَي په ځال کښ هغوي چه له غضب دَ خداوند

۲۱ ډک شوِي دِي او له ترټني دَ الله ستا ۲۱ دي دَپارَ دا واوره اي

۲۲ محتاجي او مستي نه په شرابو دي دَپارَ ستا خاوند پروردګار او

ستا الله هغه چه دَ خپل امّت دَپارَ حکم کوي داسي وايي گوره زه
به ستا له لاس نه دَ مستي پياله او خما دَ غضب دَ کاسي پياله
٢٢ به واخلم ته به ئي بيا و نه څښي ٢٣ او زه به ستا دَ عذابونکو په
لاس کښي ورکړم هغوي چه ستا ځان ته ئي ويل چه کوږه شه چه
مونږ تير شو نو تا خپله شا دَ زمکي په دود کيښودلي ده او لکه
کوڅه دَ تيريدونکو دَپارَ +

دوپنځوسم باب

١ آ ويښه شه ويښه شه خپله دبدبه واغونده اي صيحونَ دَ خپل
ښايست جامي واغونده اي اورشليمَ مقدّسه ښهرَ ځکه بس له ري
٢ به نا ختنه او نجس په تا کښ نه ننوزي ٢ ځان له خاوري وځنډه
پورته شه کښينه اي اورشليمَ خپله غاړه له بندونو پرانزه اي
٣ دَ صيحون قيدي لوري ٣ ځکه چه خداوند داسي ويلي دي چه تاسي
٤ مفت خرڅ کړي شوئ او بي سپينو زرو به فديي آزاد کړي شئ ٤ ځکه
چه خاوند پروردګار داسي ويلي دي چه خما امّت اول مصر ته کوز
شه چه هلته مسافري وکړي بيا آسوريانو په هغه بي سبب ظلم
٥ وکړه ٥ نو اوس خما دلته څه دي خداوندوايي چه خما امّت مفت
نيولي شوي دي هغوي چه په ده تسلّط کونکي دي ناري وهي خداوند
٦ وايي او مدام هره ورځ خما دَ نوم سپکه کوي ٦ دي دَپارَ به خما امّت
خما نوم وپيژني او دي دَپارَ به په دغي ورځي پوه شي چه زه
هغه يم چه خبري کونکي دي گوري زه يم

٧ ٧ څرنګ ښائسته دي په غرونو باندِ قدمونو دَ هغه چه زيري
کونکي دَي او دَ سلامتي خبر ورکونکي دي چه په خير زيري کونکي
دَي چه په خلاصي خبر ورکونکي دي هغه چه صيحون نه وايي چه
٨ ستا الله بادشاهي کوي ٨ ستا دَ نګهبانو آواز دوي به خپل آوازونه
پورته کړي او سره به سندري وايي ځکه چه دوي به سترګه

۹ سترګي لره ووېني هر کله چه خداوند صیحون ته رجوع وکړي ۹ سندري ونړئ اي دَ اورشلیم ویرانو ځکه چه خداوند خپل امت ته تسلّي
۱۰ ورکړي ده او اورشلیم ئي په فدیي آزاد کړي دي ۱۰ خداوند خپل پاک بازو برمند کړي دي دَ وړاندِ دَ سترګو دَ ټولو قومونو نو ټول اطراف دَ زمکي به څمونږ دَ الله خلاصي ووېني
۱۱ ۱۱ بیل شئ له دي ځاي نه ووزئ ناپاک مه مسه کوئ دَدي
۱۲ له مینځ نه ووزئ اي دَ خداوند دَ لوخو اخستونکو پاکي وکړئ ۱۲ ځکه چه تاسي په تلوار و نه وزئ او نه به تښتېدونکي لاړ شئ ځکه چه خداوند ستاسي دَ وړاندِ تلونکي دَي او الله دَ اسرائیل به ستاسي ورستار ځي
۱۳ ۱۳ ګوره څما بنده به عاقل وِي بلندي به کوِي او ترقّي به
۱۴ وکړي او ډېر جلال‌دار به شي ۱۴ لکه چه ډېر تا ته حیران شول دده شکل هم داسي ډېر خراب کړي شوي له انسانَ او دده صورت زیات
۱۵ له بني‌آدم نه ۱۵ هم هسي به دي به ډېرو امتونو وشاخي دده له سببَ به بادشاهان خپلي خولي بندي کړي ځکه چه دوي به هغه څه ووېني چه خبر به ئي شوي نه وي او په هغه چه آورېدلي ئي نه وه پوه به شي ❊

دري پنځوسم باب

۱ ۱ چا څما په خبره ایمان راوړي دَي او چا ته دَ خداوند بازو ښکاره
۲ شوي دي ۲ دَده دَ وړاندِ دَ شینکي په شان زرغون شه او لکه ویلي له وچي زمکي: نه ئي ډول .نه ئي ښائست: نوچه مونږ ورته وکتل
۳ نه ئي ښایست چه مونږ ئي خوښ کړو ۳ له سړو نه حقیر شوي او پرېښي شوي وه دَ دردونو سړي او آشنا دَ غم او لکه یو چه ورنه څمونږ مخونه پټ شوي وُ سپک کړي شوي او مونږ دَده قدر ونه شمارو
۴ ۴ لیکن غمونه څمونږ ئي داخستل او دردونو څمونږ ده وزغمل

او مونږ هغه غمزده او وهلي دَ الله او ذلیل کړي شوي وګانړه ۵ او ۵
هغه خمونږ دَ نافرمانیو په سبب ژوبل شوي وه خمونږ دَ بدکاریو
په سبب تکولي شوي وه خمونږ دَ سلامتیا تنبیه په ده وشوه او دده
په دغمو مونږ شفا وموندله ۶ مونږ ټول دَ ګډورو په شان ورک شولو ۶
هر یو خپلې لارې ته متوجه شه او خداوند خمونږ ټوله بدکاري په ده
کښېښوله

۷ دی مظلوم شه لیکن ده ذلیل کړ او خوله ئې وازه نه کړه ۷
لکه وری چه حلالولو ته بیولي شي او لکه ګډه دَ خپل سکلونکي دَ وړاندې
پټه غوله وي او خپله خوله ئې وازه نه کړه ۸ له سختئ او له عدالت ۸
کولو نه ونیولي شه او دده په پیړئ کښ هغه څوک دي چه ګمان وکړي
چه دی دَ ژوندیو له زمکې پریکړي شه خمونږ امت دَ تقصیر په سبب
ووهلي شه ۹ او له شریرانو سره ئې دده قبر کړ او له دولتمند سره ۹
دده په مرګ په دې چه ده هیڅ ظلم نه کاوه او دده په خولې کښ
فریب نه وه

۱۰ لیکن خداوند خوښه کړه چه دی وټکوي غمزده ئې کړ چه دده ۱۰
ځان ئې ذبیحه دَ تقصیر کړ دی به خپل نسل ووینې خپلې ورځې
به اوږدې کړي او خوښې دَ خداوند به دده په لاس حاصله شي -
۱۱ دَ خپل ځان له دبره به ووینې او موړ به شي او خما دَ صادق بنده ۱۱
په پیژندلو سره به ډیر صادقان وګڼلي شي او دَدوی بدي به دی واخلي
۱۲ دی دَپارَ به زه ده لره دَ زورآورو په مینځ کښ بخره ویش وکړم او له ۱۲
غښتانو سره به لوټ ووېشي دې دَپارَ چه ده خپل ځان مرګ ته توی کړ او
له تقصیروارو سره وګڼلي شه او ده دَ ډیرو خطاوې واخستلې او
دَ تقصیروارو دَپارَ ئې شفاعت وکړ *

څلورپنځوسم باب

۱ اې شنډې ته چه لنګه نه وې سندرې وایه په سندرو وچوه ۱

اي هغې چه ته په حمل دردناکه نه شوي ځکه چه دَ نامیرو اولاد
۲ له میړه والي نه زیات دَي خداوند وائي ۲ دَ خپلي خیمي مکان ارت کړه
او دَ خپلو مسکنو پردي وغوړوه مه ئې نیسه خپل طناؤنه اوږده
۳ اوخپل میخونه مضبوط کړه ۳ ځکه چه ته به په ښي او په کیڼ
لوري خوره شي او ستا اولاد به دَ قومونو وارث شي او خراب
۴ ښهرونه به آباد کړي ۴ مه ویرېږه ځکه چه ته به پښیمانه نه شي او
نه به خجله شي ځکه چه ته به شرمنده کړي نه شي ځکـه
چـه ته به ستا دَ ځواني پښیماني هیره کړي او دَ خپل
۵ کونډ‌ْانه عار به بیا په یاد نه کړي ۵ ځکه چه ستا میړه ستا صانع
خداوند دَ لښکرو ئې نوم دَي او ستا فدیه ورکونکي قدوس دَ اسرائیل
۶ الله دَ ټولي زمکي بللي شي ۶ چه دَ بیلي کړي او دَ غمزده روح والي ښځي
په شان خداوند بللي یي او لکه دَ ځواني ارتینه چه وشړلي شي ستا
۷ الله وائي ۷ ما لږ لحظه ته ترکه کړي او په لویو مرحمتونو به دِ
۸ جمعه کړم ۸ په جوش دَ غضب کښ مِ یوه لحظه له تا نه مخ خپل پټ
کړ او په ابدي احسان به په تا رحم وکړم ستا فدیه کونکي خداوند
۹ وائي ۹ ځکه چه دا خبر ما لره لکه دَ نوح اوبه دي لکه چه ما قسم
کړي دَي چه بیا به دَ نوح اوبه په زمکه تیري نه شي هم هسي مِ
قسم وخوړ چه زه به په تا په غضب نه شم او نه به دِ و ترټم
۱۰ ۱۰ ځکه چه غرونه به لري شي او غونډئ به وخوځي لیکن ځما احسان
به له تا نه لري نه شي او ځما دَ سلامتي وعده به وخوځلي نه شي
۱۱ ستا رحیم خداوند وائي ۱۱ اي ذلیلي پریشاني شوي .بي تسلي ګوره
چه زه به ستا کاڼي په رانجو سره بنا کړم او په نیلمو به دِ بنیاد
۱۲ کیږدم ۱۲ او زه به ستا کنګري له لالونو جوړي کړم او ستا دروازي له
۱۳ رنړو کاڼو او ستا ټول حدونه په ګران بها کاڼو ۱۳ او ستا
ټول زامن به دَ خداوند شاګردان وِي او ستا دَ زامنو سلامتي به

ډيره وِي ۱۴ ته به په صداقت سره پايداره شِي له ظلم نه لرِي ته ۱۴
به نه ويريږِي او له ترس نه چه هغه به در نژدي نه شِي ۱۵ کوره ۱۵
هغوي به په جمعَ کيدلو سره جمعَ شِي ليکن نه څما له نزد نه هغه
چه ستا په خلاف جمعَ شِي ستا په لورِي به پريوزي ۱۶ کوره ما پِښ ۱۶
پيدا کړ چه سکارو ته په اور کښ دم ورکوِي او دَ خپل کار دَپارَ
وسله را وباسِي او ما هلاکونکي پيدا کړِي دي چه خرابه ئي کړِي ۱۷ هيڅ ۱۷
وسله چه ستا په ضد جوړه شِي کامیابه به نه شِي او هره ژبه
چه په عدالت کښ په تا پورته شِي ته به په هغه حکم وکړِي دا
دَ خداوند دَ بندګان ميراث دي او دَ دوي صداقت له ما دَي
خداوند وائِي *

پنځه پنځوسم باب

آ اي ترږو ټول اوبو ته راشئِ او هغوي چه سپين زر نه لرِي راشِئِ ۱
ودِ پيرِي او ودِ خورِي راشئِ بي سپينو او بي پيسو شراب او شوده
وپيرئِ ۲ څه دَپارَ تاسي سپين زر بي ډوډئِ وزن کوئِ او خپله ۲
خوارِي بي‌مورتيانه تاسي په آوريدلو سره څما واورئِ او پاکيزه
وخورئِ او ستاسي ځانونه به په وازګو خوند واخلِي ۳ تاسو غوږ را ۳
ته کيږدئِ او ما ته راشئِ واورئِ چه ځانونه مو ژوندي وِي او
زه به له تاسي سره ابدي وعده وکړم هغه امانتدار فضلونه دَ
داؤد ۴ کوره ما دَ خلقو دَپارَ يو شاهد جوړ کړ يو شاهزاده او يو ۴
حاکم خلقو ته ۵ کوره يو امّت چه ته ئي نه پيژنِي در و به ئي بولِي ۵
او قومونه چه تا نه پيژنِي تا ته به په دو درشِي ستا دَ خداوند
الله او دَ اسرائيل دَ قدّوس دَپارَ ځکه چه دغه تا ته جلال
درکړ ۶ دَ خداوند طلب کوئِ څو چه مونده کيږِي دي بولئِ څو ۶
چه دي نژدي دَي ۷ شرير دِ خپله لار ترکه کړِي او بدکاره دِ ۷
خپل خيالونه او خداوند ته دِ توبه وکړِي نو دي به رحم

پورې به و کسرې او څمونږ الله ته چه هغه ډیر مغفرت
۸ کوي ۸ ځکه چه څما فکرونه ستاسي فکرونه نه دي نه ستاسي لاري
۹ څما لاري خداوند وايي ۹ ولي لکه چه آسمانونه له زمکي پورته
دي هسي څما لاري ستاسي له لارو او څما فکرونه ستاسي له
۱۰ فکرونو ۱۰ ولي لکه چه باران او واوره له آسمانه راکوزیږي او بیا
هلته نه جاروزي بلکه زمکه سیرابه کوي او زیږول کوي او غوټۍ
۱۱ زرغونوي او کرونکي ته تخم او خوړونکي ته ډوډۍ ورکوي ۱۱ هم
هسي به څما کلام وي چه له خولي مې ووزي ما ته به بې پوره کیدلو
نه جاروزي بلکه هغه به وکړي چه زه پري خوښ یم او په هغه
۱۲ کښ چه ئې واستاوه کامیاب به شي ۱۲ ځکه چه تاسي به په
خوښي سره وزئ او په سلامتي سره به څئ غرونه او غونډۍ
به ستاسي دَ وړاندِ غزل ووايي په ترپ او ټولي ونې دَ پټو به
۱۳ خپل لاسونه ټکوي ۱۳ دَ اغزو په ځاي به صنوبر زرغوني شي
او دَ نسکوري په ځاي به اوښته پیدا شي او دَ خداوند لره
به نوم وي یو ابدي نښان چه نه پریکیږي *

شپږ پنځوسم باب

۱ آ خداوند داسي وايي چه انصاف وساتئ او صدق جاري کړئ ځکه
چه څما خلاصون نژدي راتلونکي دَي او څما صداقت ښکاره کیدونکي
۲ ۲ خوښي ده هغه انسان لره چه دا کوي او زوي دَ انسان ته
چه په دي لاس ټینګ ونسي ساتونکي دَ سبت چه نه ئې نجس
۳ کوي او ساتونکي دَ لاس خپل له هري بدکارئ نه ۳ او دَ بیګانه
زوي چه له خداوند سره پیوست دي خبره دِ نه کوي چه ووايي
چه خداوند زه په جدايي سره جدا کړم او خصي دِ نه وايي ګوره
۴ زه وچه ونه یم ۴ ځکه چه خداوند داسي وايي هغو خصیانو
نه چه سبتونه ساتي او هغه چه څما خوښ دي اختیار کوي او

ښما وعدې نيولې لري ۵ نو زه به په خپل کور کښې او په خپلو
ديوالونو کښې يوه چبوتره او يو نوم ورکړم چه له زامنو او له
لونړو بهتر وِي او دوي ته به ابدي نوم ورکړم چه نه پريکيږي
۶ او هغه بيګانه زامن چه له خداوند سره پيوسته کيږي چه دده
خدمت وکړي او دَ خداوند نوم عزيز لري چه دَده بندګان وِي هغه
ټول چه دده سبت ساتي تاچه ناپاک يُې نه کړي و ښما وعده
نيولې لري ۷ نو زه به دوي خپل مقدّس غره ته راولم او دَ خپلي
دعا په کور کښې به يُې خوشنود کړم او دَدوي سيزونکي قربانئِ او
ذبيحي به ښما په مذبح قبولي وي ځکه چه ښما کور به دَ ټولو
خلقو دَپارَ دَ دعا کور بللې شي ۸ خاوند پروردګار چه جمع کونکي
دَ ورکو شويو دَ اسرائيل دي داسي وايي چه زه بيا به ده ته دده
و مجمعو ته جمع کړم

۹ اي ټولو وحشيانو دَ بيابان راشئ که نه دَ خوراک دَپارَ
اي ټولو وحشيانو چه په بيابان کښې يُې ۱۰ دده ټول څوکيداران
ړانده دِي نه پوهيږي ټول ګونګ سپي دِي نه توانيږي چه وغاپي
دوي خوب ليدونکي ملاست دِي مينه دار دَ خوب دِي ۱۱ او حرصناک
سپي په مورتيا نه پوهيږي او دوي شپانه دي فهم نه پيژني
ټول خپلو لارو ته متوجّه شول هر يو خپلي ګټي ته له لري
ځاي نه ۱۲ راشئ که نه چه شراب واخلو او نشه وښبو او
دا صبا به لکه دا ورځ لوي وي بلکه لا ډير زيات ☆

اوه پنځوسم باب

۱ صادق برباد کيږي او هيڅوک نشته چه دا په خپل زړه کښې کيږدي
او دَ احسان کسان بيولي کيږي او څوک نشته چه فکر وکړي چه
صادق دَ شرارت له مخ نه بيولي شي ۲ چه په سلامتي کښې داخل
شي په خپلو خوابګاهو کښې آرام وکړي هغه چه په راستي درومي

۳ ۳ لیکن تاسي دلته نژدي راشئ اي دَ سحرکري زامنو دَ
۴ زناکارو او دَ کنجنئ اولاده ۴ په چا مسخري کوئ او په چا خوله
چینکوئ او چا ته ژبي کاږئ لیکن تاسي خو اولاد دَ فاسقي نسل
۵ دَ دروغو یي ۵ چه بتانو ته تر هري شني وني لاندي سوزئ او چه
په خوړو کښ دَ کمرو تر سوربو لاندِ دَ خپل اولاد قاتلان یئ -
۶ ۶ دَ خوړي په نرمو کاڼړو کښ ستا بخره دَه دغه دغه ستا هسک
دَي او دغه لره تویونکي نذر دِ توي کړي دي او هدیي مو دَ باندِ
۷ کړي دِي کنړه له دي نه به زه تسلِّي مومم ۷ تا په هسک او لوړ غره
باندي خپله بچاونړه یښي دَه او هلته ورو ختلي چه ذبحي دبحه
۸ کړي ۸ او تا دَ درواري او دَ چوکټ په وروستو خپلي یادکارئ کیښولي
دِي ځکه چه ته بي له ما نه بل ته برمنډه شوي او ور وختلي تا
خپله بچاونړه ارته کړي دَه او دَ ښان دَپارَ دِ له هغو سره وعده
کړي دَه او دَ دوي بیچاونړه دِ خوښه کړه -په هغه ځاي کښ چه تا
۹ وکتل ۹ او له تیلو سره بادشاه ته ورغلي یي او ډیره خوشبویي
دِ کړي دَه او خپل استاځي دِ لري ته استولي دي او دوزخ ته دَ
۱۰ خپل کوز کړ ۱۰ ته په خپلو اوږدو سفرونو ستړي شوي یي او
ودِ نه ویل چه ناامیده یم تا دَ خپل لاس کزان بیاموند دي دَپارَ
۱۱ ضعیفه نه شوي ۱۱ او ته له چا نه وویریدلي او وترسیدي چه
دروغ دِ کړي دي او زه دِ یاد کړي نه یم او نه دِ په خپل زړه کښ
کیښودلي دَي لیکن زه خاموش وم او دا له قدیمي مُدي نه او ته
۱۲ رانه و نه ویریدَلي ۱۲ زه به ستا صداقت او عملونه فاش کړم چه
۱۳ تا نه به فائده ورنه کړي ۱۳ هرکله چه ناري وکړي نو تا دِ ستا
جمع کړي بتان خلاصه کړي لیکن باد به هُول یوسي هوا به ئي
ونیسي لیکن هغه چه په ما توکّل کوي دَ زمکي مالک به شي او
۱۴ زما مقدّس غر به په میراث مومي ۱۴ او و به وایي چه تیار شئ

تیار شئِ لار تیاره کړئِ اوځما دَ خلقو له لاري ټندک خوره لري کړئِ ۱۵ ځکه چه داسي وائِي هغه عالِي چه بلند دي او ابدي ساکن دَي او قدّوس ئي نوم دَي زه دَ مقدّس په لوړ ځاي استوګنه کوم او له شکسته او له غريب روح سره هم تاچه روح دَ غريبانو ژوندي کړم اوچه زړه دَ شکستګانو ژوندي کړم ۱۶ ځکه چه زه به تر ابده پوري و نه جګړيږم او تر زماني پوري به په غضب نه شم ځکه چه روح به ځما دَ وړاندِ بيهوښ شِي او هغه نَفَسونه چه ما جوړ کړل ۱۷ زه دَده دَ ګټي دَ بدِي په سبب په غضب شولم نو و مِ واهه زه پټ شوم او په غضب شوم نودي دَ خپل زړه په لاري کښ مرتد لاړ شه ۱۸ ما دده لاري وليدي اوزه به شفا ورکړم اوزه به ئِ رهنمائِي وکړم او ده ته او دَده غمخوارو ته به بيا تسلِي ورکړم ۱۹ زه پيداکونکي دَ ميوي دَ شونډو : لري او نژدي لره : سلام سلام خداوند وائِي زه به شفا ورکړم ۲۰ او شريران چه دِي دَ ځپلِي وهونکي درياب په شان دِي ځکه دغه نه لرِي چه په قرار شِي او دده اوبه خټه او خړه غورزوِي ۲۱ نشته سلامتِي شريرانو لره ځما الله وائِي *

اته پنځوسم باب

۱ په لوي آواز سره ناره وکړه مه ودريږه خپل آواز دَ شپيلۍ په دود پورته کړه اوځما خلق دَدوي په تقصيرونو خبر کړه او دَ يعقوب کور دَدوي په خطاؤ ۲ او دوي به م ورځ په ورځ ولټوي اوځما دَ لارو په پيژاندلو به خوشحالي کوِي دَ هغه قولي په شان چه صداقت ئِ وکړ او دَ خپل الله انصاف ترکه نه کړه له ما نه دَ صداقت دَ انصاف سوال وکړِي په نزدي کيدلو دَ الله خوښي کوِي ۳ دوي وائِي چه موږ ځه له روژه لرُو او ته نه ګوري موږ خپل ځانونه ذليل کړل او ته لحاظ نه کوي ګورئِ تاسي به دَخپلي

روژي په ورځ کښ خوشحالي مومئ او ستاسي په ټولو مزدورانو
۴ خپلو جبر کوئ ۴ گورئ تاسي دَ جګړې او دَ دعوي دَپاره روژي
لرئ او چه دَ شرارت په سرکونو وهل وکړئ تاسي روژه نه لرئ
۵ لکه چه نن ورځ خپل آواز په بلندئ کښ اوروئ ۵ کنړه هغه
داسي روژه وي چه ماخوښه کړي دَه څه په يوي ورځ کښ به
انسان خپل ځان ذليل کړي خپل سر به دَ سرکړي په دود کوږ
کړي او تر خپل ځان دَ لاندِ شړئ او ايري وغوړوي نو کنړه دا
۶ روژه او دا ورځ به مقبولي دَ خداوند وبولي ۶ دا هغه روژه نه دَه
چه ماخوښه کړي دَه بندونه دَ شرارت پرانتل اودَ ژغ غوندي
۷ خلاصول او تکولي په آزادولو روانول او ټول ژغونه ماتول ۷ دا
نه دَه څه چه ته خپله ډوډئ وږي ته ماته کړي اوخسته مسکينان
خپل کور ته ننباسي اوچه برمنډ ووينې پټ ئې کړي او له خپلو
غوښو مخ نه پټوي
۸ ۸ نو هغه وقت به ستا نور دَ صباح په طور وغوړيږي او
ستا صحت به زر زرغون شي او ستا صداقت به ستا دَوړاندِ گرزي
۹ اودَ خداوند جلال به ستا ورستار شي ۹ هغه وقت به ته دُعا
وکړي اوخداوند به ځواب درکړي ته به زاري وکړي اودي به وايي
گوره زه يم که ته هغه ژغ او په گوتو اشارت او بد ويل له
۱۰ خپل منځ لري کړي ۱۰ او خپل ځان دَ وږي نفقه کړي اوخوار ځان
موړ کړي نو ستا نور به په تياري کښ وځليږي او ستا تکه توره
۱۱ تياره به دَ غرمي په شان وِي ۱۱ اوخداوند به مدام ستا رهنمائي
کوي او په خشک سالي کښ به دِ زړه موړ کړي او ستا هډوکي
به خوش‌خورم کړي نو ته به دَ تازه باغ په شان شي او لکه چينه
۱۲ دَ اوبو چه اوبه ئې نه پريکيږي ۱۲ او له تا نه چه دي قديمي خرابي به
بنا کړي ته به دَ زماني زماني بنيادونه ودروي نو ته به دَ سرو

بندونکي او دَ اوسيدلو دَپارَ دَ لارو گرزونکي بللي شي

۱۳ که ته دَ سبّت له ورځي خپلي پښي وگرزوي او دَ خپلي خوښي له کار نه ځما په پاکي ورځي کښ او سبّت لذّتناک او مقدّس دَ خداوند او عزیز و بولې او عزّت ورکړي له خپلو لارو له کولو نه او له کولو دَ خوښي خپلي نه او دَ خپلي خبري له کولو نه ۱۴ نو نه به هغه وقت په خداوند خوښي وکړي او زه به دِ دَ زمکي په لوړو ځایونو سور کړم او ستا دَ پلار یعقوب میراث به په تا وخورم ځکه چه دَ خداوند خولې خبره کړي ده ❖

نه پنځوسم باب

۱ گوره دَ خداوند لاس له خلاصولو لنډ نه دي او دَده غوږونه له اوریدلو درانه نه دِي ۲ بلکه ستاسي بدیو ستاسي او ستاسي دَ الله په مینځ کښ فاصله کړي ده او ستاسي خطاؤ دَ هغه مخ درنه پټ کړي دَي ځوچه نه آورِي ۳ ځکه چه ستاسي لاسونه په وینو پلیت شول او گوتي مو په بدِي ستاسي شونډي دَ دروغو خبري کړي دي او ژبي مو په شر گویا دِي ۴ هیڅوک نشته چه په صداقت سره وبولي او هیڅوک نشته چه په انصاف حکم وکړي دوي په باطل توکّل کوِي او په دروغو خبري کوِي دوي په خوارئِ حامل شول او بدي ئي وزیږوله ۵ دوي د منکور هاگئِ لتوِي او دَ غنزلي تارونه اوبي هغه چه دَ هغو هاگئِ وخورِي مر شِي او هغه چه ماته کړي شِي منکور ووزِي ۶ دَ هغو تارونه جامه نه کیږِي او نه به دوي په کارونو خپلو پټ شِي دَدوي کارونه دَ گناه کار دي او دَدوي په لاسونو کښ دَ ظلم کار دي ۷ دَدوي پښي شرارت ته ورځي او دَ ناحق وینو تویولو ته بیړه کوِي دَدوي فکرونه دَ بدئِ فکرونه دِي دَدوي په سړکونو کښ په زور اخستل او تکول دِي ۸ دوي دَ سلامتي لار نه پیژنِي او دَدوي په گذرگاهو کښ انصاف

نشته دَ خپلو ځانو دَپارَ کړي لاري جوړوي هرڅوک چه په دغي کښ
ځي سلامتي به ونه پېژني ۹ دي دَپارَ حق را نه لري شه او مونږ
صداقت بیا نه مونده مونږ نور گورو گوره چه تیاره ده روښنائي او
مونږ به تکي توري تیاري کښ ځو ۱۰ مونږ دَ ړانده په شان دیوال
مسه کوو او لکه چه بي سترگو وِي هسي ئي مسه کوو مونږ په غارمي
کښ داسي ټیندک وخوړ لکه په نمازخفتن کښ په تندرستي کښ
لکه مړي ۱۱ مونږ ټول دَ یږ په شان غوریږ کوو او لکه غمیدونکي کوتره
غمبیږو مونږ انصاف گورو او هغه نشته او خلاصون نو هغه رانه
لري شه ځکه چه تقصیرونه موستا دوراندِ ډیر شول او ځمونږ خپلي خطا په مونږ شاهدي ئي ۱۲ ځکه
چه تقصیرونه ځمونږ له مونږ سره دِي او مونږ خپل خطاوي نه پېژنو
۱۳ مونږ له خداي سره تقصیر او دروغ کړي دِي او مونږ دَخپل
الله له پیروِي نه گوښي شولو دَ سرکښي اَو دَ ظلم خبرِي مو وکړي
او مونږ له زړه نه دَدروغو په خبرو ۱۴ حق په ورستو وگرزیده
او صداقت لري ودریده ځکه چه رښتني په سړک کښ پړیوتله او
راستِي ننوتلي نه شِي ۱۵ او رښتني کمیږِي او گوښي کیدونکي له
شر نه خپل ځان ښکار جوړوِي نو خداوند ولیدل اوَدَه په
سترگو کښ بد ښکاره شول چه انصاف نشته
۱۶ او ده ولید چه سړي نشته او حیران شه چه شفاعت
کونکي نشته نو دَده بازو دَده دَ ځان دَپارَ خلاصي شه او دَده
صداقت دَده تکیه شه ۱۷ نو صداقت ئي دَ زغري په دود واغوست
او خلاصون ئي په سر خول کړ او دَ بدل اخستلو جامي ئي دَ پوښاک
په شان واغوستلي او غیرت ئي لکه چادر واغوست ۱۸ خپلو بغض
کونکو ته به دَدوي دَ عملونو په موافق به غضب بدله ورکړي
او خپلو دښمنانو ته جزا جزیرو ته به دَ جزا بدله ورکړِي ۱۹ نو
په کښ به دَخداوند دَ نوم ویره وکړي او له نمرخاته نه دَده دَ

جلال هرکله چه دښمن لکه رود راشي نو دَ خداوند دم به ئي دفعه
کړي ۲۰ او په فديي خلاصونکي به صيحون ته راشي او توبه کارو ته ۲۰
له تقصير نه په يعقوب کښې خداوند وايي ۲۱ ليکن زه چه يم له ۲۱
دوي سره مِ دا وعده ده خداوند وايي هغه روح ځما چه په تا دي
او هغه کلام ځما چه ستا په خولې کښې مِ کيښودلي دي نه به ستا
له خولې او نه ستا دَ اولاد له خولې او نه ستا دَ اولاد اولاد
له خولې لرې شي خداوند وايي له اوس نه تر ابدَ پورې ❊

شپيتم باب

۱ پاځه رڼا وکړه ځکه چه ستا رڼا راغله او دَ خداوند جلال په ۱
تا راختلي دي ۲ ځکه کوره چه تياره به زمکه پټه کړي او تکه توره ۲
تاريکي به امتونه ليکن په تا باندِ به خداوند (نور) وځيږي او دَده
جلال به په تا وليدلي شي ۳ نو به قومونه ستا نور ته راشي او ۳
بادشاهان به ستا دَ روښنائي په ختلو کښې
۴ خپلې سترګې په خپل ګرداګرد پورته کړه او وګوره هغوي ۴
ټول جمع کيږي تا ته راځي ستا زامن به له لرې راشي او ستا
لوڼې به په لاسو واخلي ۵ هغه وقت به ته وګوري او روښانه به ۵
شې او ستا زړه به وترپيږي او کشاده به شي ځکه چه دولت دَ
درياب به تا ته دروګرزولي شي او تونګي دَ قومونو به تا ته درشي
۶ کثرت دَ اوښانو به دِ پټه کړي دَ مديان او دَ عيفه مايه اوښان ۶
به ټول تا ته له سبا نه درشي هغه به سره زر او لوبان راوړي
او دَ خداوند په ثنا به زيري کوي ۷ ټولې غيلې دَ قيدار به تا ځه ۷
جمع شي دَ نبايوت مړان به ستا خدمت وکړي او ځما په مذبح به
قبول شوي وځيږي او زه به دَ خپل جمال کور ښائسته کړم ۸ دا ۸
څوک دي لکه چه اوريځ او لکه کوترې خپل کورته الوزي ۹ جزيري ۹

په يقين سره به ځما انتظار وکړي او دَ ترشيش جهازونه په اوّل
کښ تا چه ستا زامن له لرې راڅي او دَدوي سپين او سره زر
به ورسره وِي دَ يارَ دَ نوم دَ خداوند ستا دَ الله او قدّوس دَ اسرائيل
چه هغه تا ته جلال داره کړي يي

۱۰ ۱۰ او دَ بيګانهٔ زامن به ستا ديوالونه جوړ کړي او بادشاهان
به ئې ستا خدمت کوي ځکه چه ما په خپل غضب ووهلي او په
۱۱ خپلي مهرباني مِ رحم درباندِ کړي دَي ۱۱ او ستا دروازي به مدام
وازي وِي ورځ او شپه به بندي نه. ثي تاچه دَ قومونو توانګرِي
۱۲ تا ته راوړي او دَ هغو دَ بادشاهان به دروستلي ثِي ۱۲ ځکه چه
هغه قوم او بادشاهت چه ستا خدمت نه کوي نابود به ثِي او
۱۳ قومونه به خرابي خراب ثِي ۱۳ دَ لبنان جلال به تا ته راثِي سروي
او صنوبر او اوبښته به ورسره ځما دَ مقدّس مکان دَ زينت کولو
دَيارَ او دَ خپلو پښو وځاي ته به جلال ورکړم

۱۴ ۱۴ او دَ هغه زامن چه په تا ئې خوار کړي تا ته به ټيټ
درثِي او هغه ټول چه ستا سپکه ئې کړي دَه ستا دَ پښو دَ تليُّځه
به سجده وکړي او تا به دَ خداوند. ښهر صيحون دَ قدّوس دَ
۱۵ اسرائيل بولي ۱۵ په عوض دَ هغو چه ته جدا شوي او نفرت کړي شوي
وي چه ځوک تا ته نه در تيريده زه به دِ ابدِي مجد زماني په زماني
۱۶ کړم ۱۶ او ته به دَ قومونو پئي روي او ته به دَ بادشاهانو تِي روي
او ته به پوه ثي چه زه خداوند ستا خلاصونکي ستا فديه دَرکونکي
۱۷ قادر دَ يعقوب ۱۷ زه به دَ زيړو په بدلي کښ سره زر راوړم او
دَ لرګي په بدلي کښ زيړ او دَ کاڼيو په بدلي اوسپنه او په بدلي
دَ اوسپني کښ سپين زر راوړم او زه به ستا تفحص کونکي
سلامتي او ستا حاکمان صداقت وګرزوم

۱۸ ۱۸ بيا به ستا په زمکه کښ ظلم واوريدلي نه ثِي او نه په

زور اخستل او تکول ستا په سرحدونو بلکه ستا ديوالونه به په
خلاصي او ستا دروازي به په ثنا مسمیٰ شي ۱۹ بيا به تا لره په ورځ ۱۹
کښ دَ نمر رڼا نه وي او نه به دِ دَ رڼا دَپارَ سپوږمۍ روښانه کړي
بلکه خداوند به دِ ابدي نور او ستا الله به دِ رونق وي ۲۰ بيا ۲۰
به ستا نمر ډوب نه شي او ستا سپوږمۍ به غيبه نه شي ځکه
چه خداوند به ستا ابدي نور وي او ستا دَ وير ورځي به پوره
شي ۲۱ او ستا ټول خلق به صادقان وي تر ابدَ به دَ زمکي وارثان ۲۱
شي ځما لګولي نهال ځما دَ لاسونو کار چه ځما زينت وشي ۲۲ وړوکي ۲۲
به يوزر او کمکي به قوت ناک ټولي شي زه خداوند به دَ
هغه په وقت کښ دا زر وکړم *

يوشپيتم باب

۱ دَ خداوند پروردګار روح په ما دي ځکه چه خداوند زه مسح ۱
کړم تا چه مسکينانو ته زيري وکړم زه ئي استولي يم چه مات
زړونه وتړم او په بند بيولو ته دَ آزادي او قيديانو ته دَ خلاصون
منادي وکړم ۲ او چه دَ خداوند دَ مقبول کال منادي وکړم او ځموږ ۲
دَ الله دَ بدل اخستلو دَ ورځي تاچه ټولو وير کونکو ته تسلي ورکړم ۳ تا ۳
چه دَ صيحون وير کونکو دَ کيښودلو دَپارَ چه په عوض دَ ايرو کښ
سنګار ورکړم او تيل دَ خوشحالي په عوض دَ وير کښ او دَ ثناچادر
دَ نااميدي دَ روح په عوض کښ نو هغه دَ صداقت وني ټهال دَ
خداوند دَ جلال دَپارَ بللي شي

۴ نو دوي به وراندئي خرابي جوړي کړي او اولي ويرانۍ به ۴
ودروي او خراب ښهرونه به نوي کړي ويرانۍ دَ زمانۍ زمانۍ ۵ او ۵
بيګانه به ودريږي او ستاسي ګډي به څروي او دَ بيګانهؤ زامن
به ستاسي دهقانان او باغوانان وي ۶ ليکن تاسي به دَ خداوند ۶
کاهنان نومړي شئ ځموږ دَ الله خادمان به بللي شئ تاسي به

دولت دَ قومونو خوري او دَ دوي په جلال به تاسي فرمانروائي کوئ
۷ په بدل دَ پښېماني ستاسي کښې به دوه کون او په عوض
دَ رسوائي کښې به دوي په خپل حصّه خوشحال شي دي دپاره به
په خپلي زمکي دوه کون میراث مومي ابدي خوښي به دَ دوي وي
۸ ځکه چه زه خداوند محب دَ حق یم او له شوک نه چه په ظلم
سره وي نفرت کوم او زه به دوي ته آمین اجرت ورکړم او ابدي
وعده به ورسره وکړم او دَ دوي نسل به د قومونو په مینځ کښې
۹ وپیژاندلي شي او دَ دوي اولاد دَ امتونو په مینځ کښې هغوي ټول
چه دوي ووینی و به ئې پیژني چه دا هغه نسل دي چه خداوند
دي مبارک کړ

۱۰ زه به په خوښي سره په خداوند خوښي وکړم ځما ځان به
ځما په الله خوشحالي وکړي ځکه چه ده ما ته دَ خلاصي جامي را
واغوستلي دَ صداقت چادر ئې را واغوست دَ ځوم په شان چه په
۱۱ پګړئ زینت کوي او لکه ناوي چه په کالو ښایسته کوي او لکه چه
زمکه زرغونکي وباسي او لکه چه باغ خپل کرلي زرغونوي هم هسي
به خاوند پروردګار صداقت او ثنا دَ ټولو قومونو دَ وړاند زرغونه کړي ✝

دوشپیتم باب

۱ زه به دَ صیحون دپارَ چپ نه شم او دَ اورشلیم دپارَ به قرارنه شم
څو چه دَ هغي صداقت دَ روښنائي په شان ونه وزي او دَ دي خلاصي
۲ لکه فانوس تجلّي ونه کړي نو امتونه به ستا صداقت ووینی او
ټول بادشاهان ستا جلال او ته به په نوي نوم مسمّی شي چه دَ
۳ خداوند خوله به ئې په تا کیږدي او ته به دَ جمال افسر په لاس
دَ خداوند کښې شي او بادشاهانه تاج به ورغوي ستا دَ الله کښې
۴ بیا به تا ته جدا کړي شوي وویلي نه شي او نه به بیا ستا زمکي
ته ویرانه وویلي شي بلکه ته به حفضیبه بللي شي او ستا زمکه بعوله

ځکه چه خداوند په تاخوښ دَي او ستا زمکه به میړوښه شي -
۵ لکه چه ځوان پیغله په نکاح کوي هسي به تا ستا زامن په نکاح ۵
وکړي او لکه خوشحالي دَ زوم په ناوي هسي به ستا الله په تا خوشحال وي
۶ اي اورشلیمَ ما ستا په دیوالونو څوکیداران ودرولي دي چه ۶
ټوله ورځ او ټوله شپه به مدام چُپ نه اوسي اي دَ خداوند ذکر کونکو
تاسي چپ مه اوسئ ۷ قراري مه کوئ او مه ئي پریږدئ چه قرار شي ۷
څو چه ټینګ ئي نه کړي او اورشلیم په زمکه کښ ثنا وګرزوي ۸ خداوند ۸
په خپل ښي لاس او دَ خپل بازو په قوّت سره قسم وکړ په یقین سره
زه به بیا ستا غله دَ خوراک دَپارَ ستا دښمنانو ته ور نه کړم او نه به
دَ بیګانهٔ زامن ستا شراب وڅښي هغه چه تا خواري په کښ کړي ده
۹ بلکه هغه به ئي خوري چه ټول کړي ئي دي او دَ خداوند ثنا به کوي ۹
او دَ هغه جمعَ کړي ئي دي به ئي ځما دَ مقدّس په غولي کښ وڅښي
۱۰ تیر شئ تیر شئ په دروازو دَ خلقو لار تیاره کړئ ساره کړئ ۱۰
ساره کړئ لار له کانړو ئي صافه کړئ امّتونو ته نښان پورته کړئ
۱۱ ګوره خداوند دَ زمکي ترکنارو پوري خبر ورکړي دي دَ صیحون لور ۱۱
ته ووایئ ګوره ستا خلاصون راځي ګوره دده اجر ور سره دي او جزا
ئي دَده دَ وړاندي ده ۱۲ او دوي به مقدّس امّت په فدیه خلاص ۱۲
کړي شوي دَ خداوند وبولي او ته به طلب کړي شوي ښهر چه پرېښي
شوي نه دي بللي شي *

دري شپیتم باب

۱ دا څوک دَي چه له ادوم نه راځي له قرمزي جامو سره له بصري ۱
نه ځلید ونکي له خپلو جامو سره دَ خپل قوت په ډیروالي سره یون کوي
زه چه په لوي صداقت سره ویونکي یم دَ خلاصون دَپارَ قادر ۲ ولي ستا ۲
حامي سره دي او ستا پوشاکونه لکه دَ چرخښت مږونکي ۳ ما یواځي ۳
چرخښت ومښود او له امتونو هیڅوک را سره نه وه هو هغوي م په

خپل غضب ومړل او په خپلي غصّي مِ ښکيمندل او دَ هغو دَ
ژوندانه ويني خما په جامو توي شوي دِي او ټول لباس مِ رنګ
٤ کړي دي ٤ ځکه چه بدل اخستلو ورځ خما په زړه کښ وه او خما
٥ د فديه ورکولو کال راغلي دَي ٥ نو ما وکتل او څوک مددګار
نه وه او زه حيران شوم چه څوک مِ تم کونکي نه وه نو خپل
٦ بازو مِ راته خلاصون راوړ او خما غصّي زه تم کړلم ٦ او ما په
خپل غضب خلق پايمال کړل او په خپلي غصي مِ مست کړل او
٧ دَدوي دَ ژوندانه ويني مِ په زمکه وبهَولي ٧ زه به دَ خداوند
احسانونه په ياد کړم دَ خداوند ثنا په موافق دَ هغو ټولو چه
خداوند راته پرورش کړي دِي او دَ هغه لوي خير په سبب
چه ده دَ اسرائيل کور ته دَ خپلو رحمتونو په موافق او په موافق
٨ د ډيرو احسانونو خپلو پرورش کړي دي او ده وويل چه په تحقيق
سره دوي خما امّت دِي هسي زامن چه خيانت به ونه کړِي
٩ نو دي دَدوي خلاصونکي شه ٩ دَدوي په ټولي تنګي کښ هغه
تنګ کړي شه او دَده دَ حضور فرښتي هغوي خلاص کړل ده
په خپل محبّت او په زړه سوِي خپل به فديي خلاص کړل او پورته
ئي کړل او له ټولو قديمو ورځو ئي واخستل
١٠ ١٠ ليکن هغوي سرکښ شول اوده ده پاک روح ئي غمجن
١١ کړ نو هغه دَدوي دښمن شه او ورسره پخپله وَجنګيده ١١ بيا
ده وراندِئ ورځي يادي کړي موسىٰ او دَده امّت چه هغه چرته
دي چه دوي دَ خپلو ګډو دَ شپانه سره له درياب نه راوخيژاول
او چرته دي هغه چه خپل روح القدس دَ هغو په مينځ کښ وګرزاوه
١٢ ١٢ هغه چه دَ موسىٰ په ښي لاس دَده دَ جلال بازو ټلل کول
هغه چه دَدوي دَ وړاندِ ئي اوبه وخيرلي تا چه دَ ځان ديارَ ابدِي
١٣ نوم جوړ کړي ١٣ هغه چه دوي ئي په ژورِي کښ روان کړل لکه آس

پہ بیابان کښں او تلوکر نۍ ونہ خوړ ۱۴ لکہ څناوران چہ ژوري تہ کوزیږي دَ خداوند روح هغو تہ راحت ورکړ هم هسي تا خپل خلق تہ رهنمائي وکړہ تاچہ دي دځان دَپارَ دَ جلال نوم ساز کړي ۱۴

۱۵ لہ آسمانو وکوره او دَ خپل پاکي اودَ خپل جلالَ لہ مسکنہ نہ نظر وکړه چہ ستا غیرت او جبروت چرتہ دِي ؟ ستا دَ کلمو چغیدل او ستا رحمتونہ څمونږ لہ لوري منع شول ۱۵

۱۶ ځکہ چہ تہ څمونږ پلار يي اګر کہ مونږ ابراهیم ونہ پیژاندلو او اګر کہ اسرائیل معلوم نہ کړو اي خداوند تہ څمونږ ابا يي ستا نوم لہ ابدَ څمونږ فدیہ کونکي دَي ۱۶

۱۷ اي خداوندَ مونږ دِ ولي لہ خپلو لارو غلط کړو تاڅمونږ زړونہ ولي لہ ویرې خپلي سخت کړل دَ خپلو بندګانو دَپارَ چہ ستا دَ میراث فرقي دِي را وګرځوه ۱۸ تر لږ مدي تا خپل پاک خلق پہ قبضي کښں ورکړ څمونږ تنګونکو ستا مقدّس پایمال کړ ۱۹ مونږ لہ ډیري مدي نہ دَ هغو پہ شان شولو چہ تا حکم پري کړي نہ دَي او چہ ستا پہ نوم بہ دوي بللي نہ شِي ۞ ۱۷ ۱۸ ۱۹

څلور شپیتم باب

آ کاشکي چہ تہ آسمانونہ وڅیري او کوز راشي چہ ستا لہ حضور نہ غرونہ وویلي شِي ۲ لکہ چہ اور وچ منډان سوزي او اور اوبہ ایشوِي تاچہ ستا دښمنان ستا نوم وپیژنِي او چہ قومونہ ستا لہ حضور نہ وریږي ۳ هرګاه چہ تا خوفناک کارونہ وکړل چہ مونږ ئي انتظار نہ کاوه نو تہ راکوز شوي او ستا لہ حضور نہ غرونہ ویلي شول ۴ او لہ ازل نہ چا آوریدلي نہ وُو او نہ ئي نغوتلي وُو او نہ سترګي بي لہ تا نہ بل اللّٰه ولید چہ لہ خپل انتظار کونکو سره داسي کار کوِي تہ لہ ۱ ۲ ۳ ۴

٥ خوښي کونکي ۵او له راستکارانو سره ملیا کیږي هغوي چه ستا په لاروکښ ستا یاد کوي ګوره ته په قهر شوي چه مونږ خطا
٦ کړي دَه دا تر ابدَ پوري نو مونږ به خلاص شوځه ؟ ٦ او مونږ ټول لکه نجس څیز شولو او ټول عملونه دَ صداقت ځمونږ لکه ګندوه جامه او مونږ لکه پاڼړي مراوي کیږو او ځمونږ بدیو لکه
٧ باد اخستلي یُو ٧ هیڅوک نشته چه ستا نوم و بولي او یا بیدار ځي چه په تا لاس ونیسي ځکه چه تا خپل مخ رانه پټ کړ
٨ او مونږ دِ ځمونږ دَ بدیو په سبب وزورولو ٨ او اوس اي خداوندَ ته مو پلار یې مونږ خټه یو او ته مو کُلال او مونږ ټول ستا د لاسونو کار یُو
٩ ۹ اي خداوندَ ته په سخت قهر سره زیاتي مه کوه او تر ابدَ بدِي په یاد مه راوړه ګوره نظر کوه مونږ ټول ستا امّت
١٠ یُو ١٠ ستا مقدّس ښهرونه بیابان شول صیحون بیابان شه او
١١ اورشلیم هیبت ناکه ویرانه ١١ ځمونږ دَ پاکي او دَ ښائست کور چه هلته ځمونږ پلرونو ستا ثنا کوله په اوروسیزلي شه او ځمونږ
١٢ ټول قیمتي څیزونه خراب شول ١٢ دي دَپارَ به ته اي خداوندَ تم شي څه؟ ګنړه ته به سکوت وکړي څه؟ او په زیات به مو خوار کړي څهٔ

پنځه شپیتم باب

١ ١ زه هغو ولټولم چه سوال يې نه کاوه زه هغو وموندلم چه طلب يې نه کړم ما وویل ما ګوره ما ګوره هغه قوم ته
٢ چه ځما په نوم بللي نه شه ٢ ما خپل لاسونه اوږده کړل هغه سرکښ امّت ته چه په غیر صالح لارکښ په خپلو فکرونو بیي
٣ ځي ٣ هغه امت چه ځما مخ ئي مدام په غصه کړ چه په باغونو
٤ کښ ذبحې کوي او په خښتو ئي خوشبوئي سیزلي ٤ چه په قبرونو کښ کښیني او په ګورونو شپي تیروِي چه دَ خنزیرانو غوښي

۵ خوري او په لوښو کښې ئې دَ غوښو زومنه ۵ چه وائي چه ځان
ځنځه ودرېږه مه رانژدې کېږه ځکه چه زه له تا نه زيات پاک
يم دغه ځما په پوزه کښې لوګي دي يو اور چه ټوله ورځ بليږي
۶ ۶ ګوره ځما دَ وړاندِ ليکلي شوي دِي زه به چُپ نه شم بلکه جزا
۷ به ورکړم هو دَ دوي په غيږ کښې به جزا ورکړم ۷ ستاسی بدئ
او ستاسي دَ پلرونو بدئ خداوند وائي هغوئي چه په غرونو
ئې خوشبوئي وسېزله او په غونډو ئې ځما سپکه وکړه نو به زه
دَ دوي اول عمل دَ دوي په غيږو کښې ور پيمانه کړم
۸ ۸ خداوند داسي وائي لکه چه يوه پخه دانه دَ انګور چه په
ژنګوري کښې وموندلي شي نو يو ويونکي ووائي چه مه ئې خرابوه
ځکه چه په دغه کښې برکت دي هسي به زه له خپلو بندګانو
۹ سره وکړم تا چه زه ټول هلاک نه کړم ۹ او زه به له يعقوب
نه نسل راوباسم او له يهوداه نه يو وارث ځما دَ غرونو
ځما برګزيدګان به ئې وارثان شي او ځما بندګان به هلته
۱۰ کښې اوسي ۱۰ نو به شارون دَ ګډو څرځاه شي او دَ عکور خوړه
به دَ غويانو پنډغالي شي ځما هغو خلقو ته چه ځما طلب کوي
۱۱ ۱۱ ليکن تاسي چه خداوند ترکوئ او ځما پاک غر هېروئ
او دَ لوي بخت دَپارَ دسترخوان تياروئ او دَ نسيب دَپارَ ګډ کړي
۱۲ شراب ډکوئ ۱۲ زه به مو توري ته معين کړم او تاسي ټول به
ذبحي ته ټيټ کړي شئ ځکه چه ما وبللئ او تاسي ځواب رانه کړ
ما خبره وکړه تاسي نه واوريدل بلکه ځما په سترګو کښې مو
شرارت وکړ او تاسي هغه پسند کړل چه زه پري خوښ نه وم
۱۳ ۱۳ دي دَپارَ خاوند پروردګار داسي وائي ګوره ځما بندګان به
خوري او تاسو وږي يئ ګوره ځما بندګان به څښي او تاسي به تږي يئ ګوره ځما بندګان
۱۴ به خوښيږي او تاسي به پښيمانه شئ ۱۴ ګوره ځما بندګان به دَ زړه په خوښئ

سره سندري وايئ او تاسي به دَ زړه په خپګان ناري کوئ
او دَ روح له ماتوالي به هَي هَي کوئ ١٥ او تاسي به خپل نوم ځما
دَ برګزیدګانو لعنت ته پرېږدئ او تا به خاوند پروردګار مر کړي
او خپل بندګان به په بل نوم وبولي ١٦ هسي چه هغوي چه په
زمکه کښ برکت غواړي په آمین الله به برکت غواړي او هغه
چه په زمکه کښ قسم کوي په آمین الله به قسم کوي ځکه چه
اولي تنګسي هیري شوي او هغه ځما له ستر ګو پټ دي
١٧ ځکه ګوري چه زه نوي آسمانونه او نوي زمکه پیدا کوم
نو وړمبني به په یاد راوړلي نه شي او په زړه به تیر نه شي-
١٨ بلکه تر ابده به خوښي او خورمي کوي په هغه کښ چه زه
خالق یم ځکه ګوري چه زه دَ اورشلیم دَ یوي خوښي خالق یم
او دَ هغه امّت دَ یوي ښادي ١٩ او زه به په اورشلیم خوښ
شم او په خپل امّت به خورمي کوم او بیا به په ده کښ دَ ژړا
آواز واوریدلي نه شي او نه دَ ناري آواز ٢٠ بیا به هلته دَ ورځو
هلک نه وي او نه زوړ چه ورځي ئي پوره نه وي ځکه چه هلک
به سل کالنئ مري او خطاکار به سل کالنئ لعنتي شي ٢١ او
کورونه به جوړوي او په هغه کښ اوسي او انګور به لګوي او
میوي به ئي خوري ٢٢ نه به جوړوي چه بل په کښ اوسي او نه به
لګوي چه بل ئي وخوري ځکه چه ځما دَ خلقو ورځي به دَ ونو دَ
ورځو په شان وي او ځما برګزیدګان به دَ خپلو لاسونو کار استعمال
کوي ٢٣ دَ باطل مشقّت به نه کوي او ویره له به و نه زېږوي
ځکه چه دوي دَ مبارکو دَ خداوند نسل دي او دَ دوي اولاد ورسره
٢٤ او داسي به وشي چه وړاندِ له هغه چه دوي مِ بولي زه به
ځواب ورکړم او چه دوي لا خبري کوي زه به ئي واورم ٢٥ لیوه
او ګډوري به یو ځاي سره څري او زمري به دَ غوایه په شان پروړه

خورِي او دَ مار خوراک خاوري دوي به څما په ټول پاک غره
کښې نه ضرر رسيږي او نه به هلاکول کوِي خداوند وايِي *

شپږ شپيتم باب

١ آ خداوند داسي وايِي چه آسمانونه څما کرسِي دَه او زمکه څما دَ
قدمونو تکيه‌گاه څه شان کور به ما ته جوړوئِ او څما دَ آرام
ځاي به چِرته وِي ٢ او دا ټول څما لاس جوړ کړِي دِي نو دا ټول
وشول خداوند وايِي مگر دي ته به نظر وکړم مسکين ته او
شکسته روح ته او څما دَ کلام ويريدونکي ته ٣ هغه چه غوبي
حلالوِي لکه چه انسان ذبح کونکِي دَي هغه چه گډوري حلالوِي
لکه چه دَ سپي مرئِ پريکونکي دَي هغه چه هديه باندِ کوِي لکه
چه دَ خنزير وينې باندِ کوِي هغه چه لوبان سيزِي لکه چه
دَ بُت مبارک کونکِي دَي بلکه دوي خپلي لاري پسندي کړِي دِي او
په خپلو مکروهاتو ئي خپل ځانونه خوشحال کړِي دِي ٤ نو زه به هم
دَدوي مصيبتونه پسند کړم او دَدوي ويرونکِي په دوي راکاږم ځکه
چه ما وبلل او څوک ځواب کونکي نه وه ما خبره وکړه او دوي وا
نه وريدل بلکه څما په سترگو کښې ئي شرارت وکړه او هغه ئي
پسند کړ چه زه پري خوښ نه وم ٥ دَ خداوند کلام واورئِ اي
دَده دَ کلام ويريدونکو ستاسي هغه ورور وايِي چه کينه درسره
لرِي او څما دَ نوم دَپارَ ئي شړلي يِئِ چه دَخداوند تمجيد دِ وکړي
نو موږ به ستاسي خوشحالي ووينو ليکن دوي به پښيمانه شِي
٦ له ښهرَ دَ غوريږ آواز له هيکل نه دَ خداوند آواز چه
خپلو دښمنانو نه بدل ورکونکِي دَي ٧ وړاندِ له هغه چه دَ لنگانه
درد نيوله لنگه شوه وړاندِ له هغه چه درد پرِ راته نر زوي ئي
راوړ ٨ چا داسي واوريدل؟ چا لکه دا وليدل؟ کنږه زمکه به يوي

ورځي كښې وزيږولي شي څه ؟ يا څو به يو قوم په يو وار وزيږولي
شي څه ؟ نو په صيحون دَ لنګانه درد ولګيده زامن ئي وزيږول -
۹ ۹ نو زه به زيږيدني ته راولم او وبه نه زيږوم څه ؟ خداوند وايي يا زه
۱۰ زيږونكي يم (رحم) به بند كړم څه ؟ ستا الله وايي ۱۰ له اورشليم
سره خوشحالي وكړئ او له ده سره خوري كوئ اي ټولو محبّانو
دَدي له دي سره خوشحالي په خوشحالي كوئ اي ټولو وير كونكو په
۱۱ دي ۱۱ تاچه تاسي ورويئ او ماړه شئ دَدي له تسلّي وركونكو تيو
چه تاسي ئي وزبېښئ او ددي دَجلال دَ پيو خوند واخلئ
۱۲ ۱۲ څكه چه خداوند داسي وايي ګورئ زه به په دي باندي
سلامتي دَ رود په شان وګرزوم او دَ قومونو جلال لكه بهيدونكي
والي نو به ئي رويئ او په لاسونو به واخستلي شئ او په زنګنونو
۱۳ به نخڅولي شئ ۱۳ لكه سړي چه مور ئي تسلّي وركوي هم هسي به
زه تاسي ته تسلّي دركړم او په اورشليم كښې به تسلّي مومئ -
۱۴ ۱۴ نو تاسي به ئي ووينئ او زړونه به مو خوشحال شي او دَ زرغونو
وابښو په شان به مو هډونه تازه شي او دَ خداوند لاس به دَ
خپلو بندګانو څخه وپيژني شي او په خپلو دښمنانو به په قهر شي
۱۵ ۱۵ ګوره خداوند به له اور سره راشي او ګاډئ ئي لكه ګرد باد
تاچه دَ خپل غضب په ګرمي او دَده ترټنه دَ اور په لمبي سره
۱۶ ور وګرزوي ۱۶ څكه چه خداوند به په اور سره دعوئ وكړي او
به خپلي توري په ټول بشر او دَ خداوند وژلي به ډير وي -
۱۷ ۱۷ هغوي چه په باغونو كښې خپل ځانونه مقدّس او پاكوي دَ يوه
دَ ورستنه دَ هغو په مينځ كښې چه دَ خنزير غوښي خوري او ناپاك
۱۸ او موږګان خوري دوي به سره فنا شي خداوند وايي ۱۸ او زه به
دَدوي دَ كارونو او دَ فكرونو جزا دركړم او داسي به وشي چه
زه به ټول قومونه او ژبي جمع كړم او دوي به راشي او ځما جلال

به وویني ١٩ او زه به په دوي کښې یوه نښه وکړم او هغوي چه له دوي نه بچ شوي دي قومونو ته به ئي واستوم ترشیش او فول او لود ته چه په لیندي جنګ کوي او توبل او یاوان او هغو لري جزیرو ته چه ځما خبر ئي اوریدلي نه دي او نه ئي ځما جلال لیدلي دي نو به دَ قومونو په منځ کښې ځما په جلال خبر وکړي ٢٠ او دوي به ستاسي ټول ورونړه له ټولو قومونو په آسونو او په ګاډیو او په کجاوو او په قچرو او په کرکړیو هدیه خداوند ته په پاک غره دَ اورشلیم کښې حاضر کړي لکه چه بني اسرائیل په پاک لوښي کښې دَ خداوند وکور ته هدیې راوړي ٢١ او زه به له دوي نه کاهنان او لاویان ونیسم خداوند وايي ٢٢ ځکه لکه چه نوي آسمانونه او نوي زمکه چه زه به ئي صانع یم ځما دَ وړاندِ به ثابت پاتي شي هسي به ستاسي نسل او ستاسي نوم ثابت پاتي شي ٢٣ او داسي به وشي چه له میاشتي تر میاشتي او له سبت تر سبت پوري به ټول بشر راځي چه ځما دَ وړاندِ سجده وکړي خداوند وايي ٢٤ او دوي به ووزي او دَ هغو کسانو لاشونه به وویني چه ځما تقصیروار وُو ځکه چه چینجي دَ دوي به مړه نه شي او دَ دوي اور به مړ نه شي او هر بشر ته قبیح ښکاره شي *

PRINTED BY WATERLOW AND SONS LIMITED,
LONDON WALL, LONDON.
1895.